

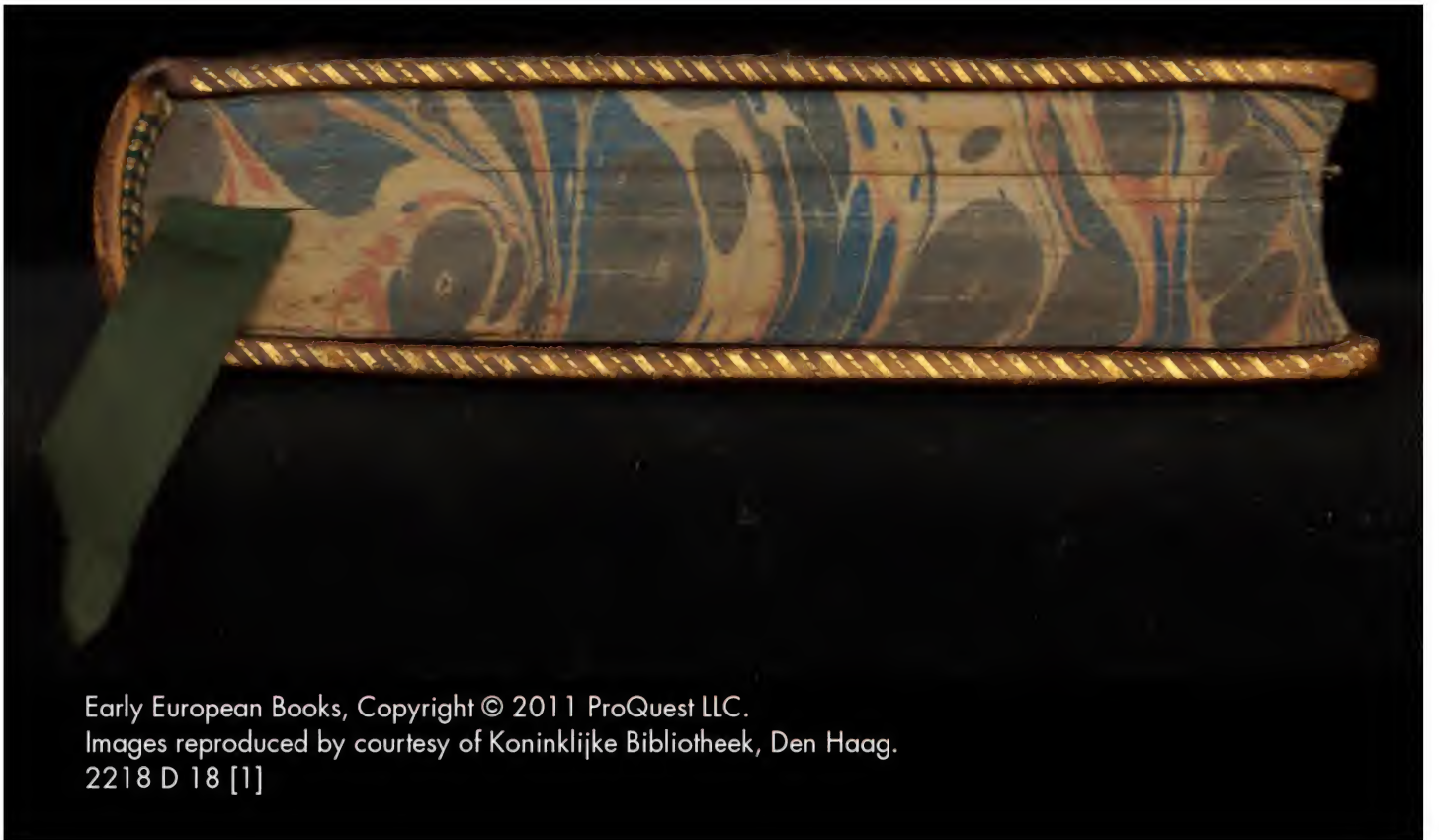

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2218 D 18 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2218 D 18 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2218 D 18 [1]

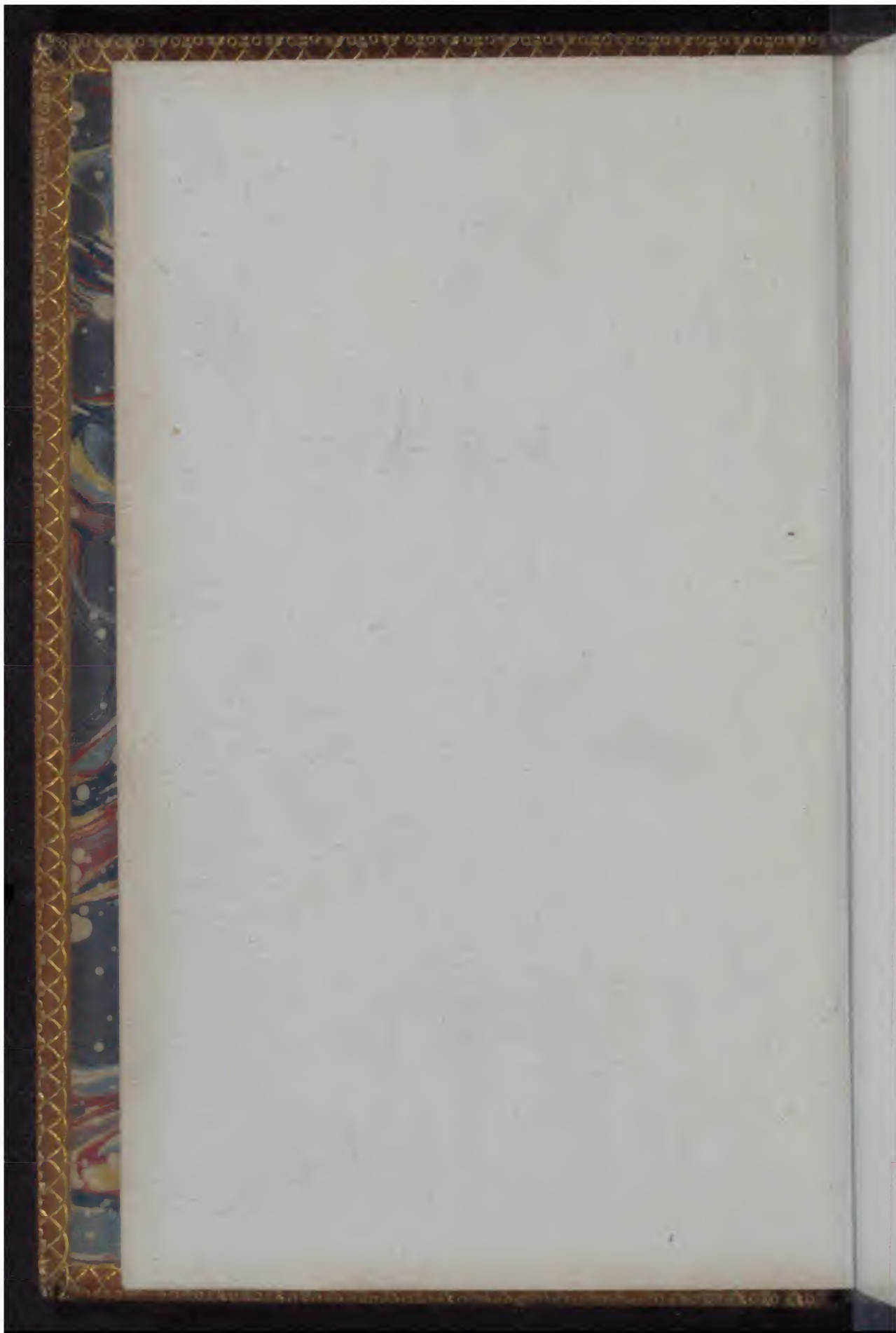

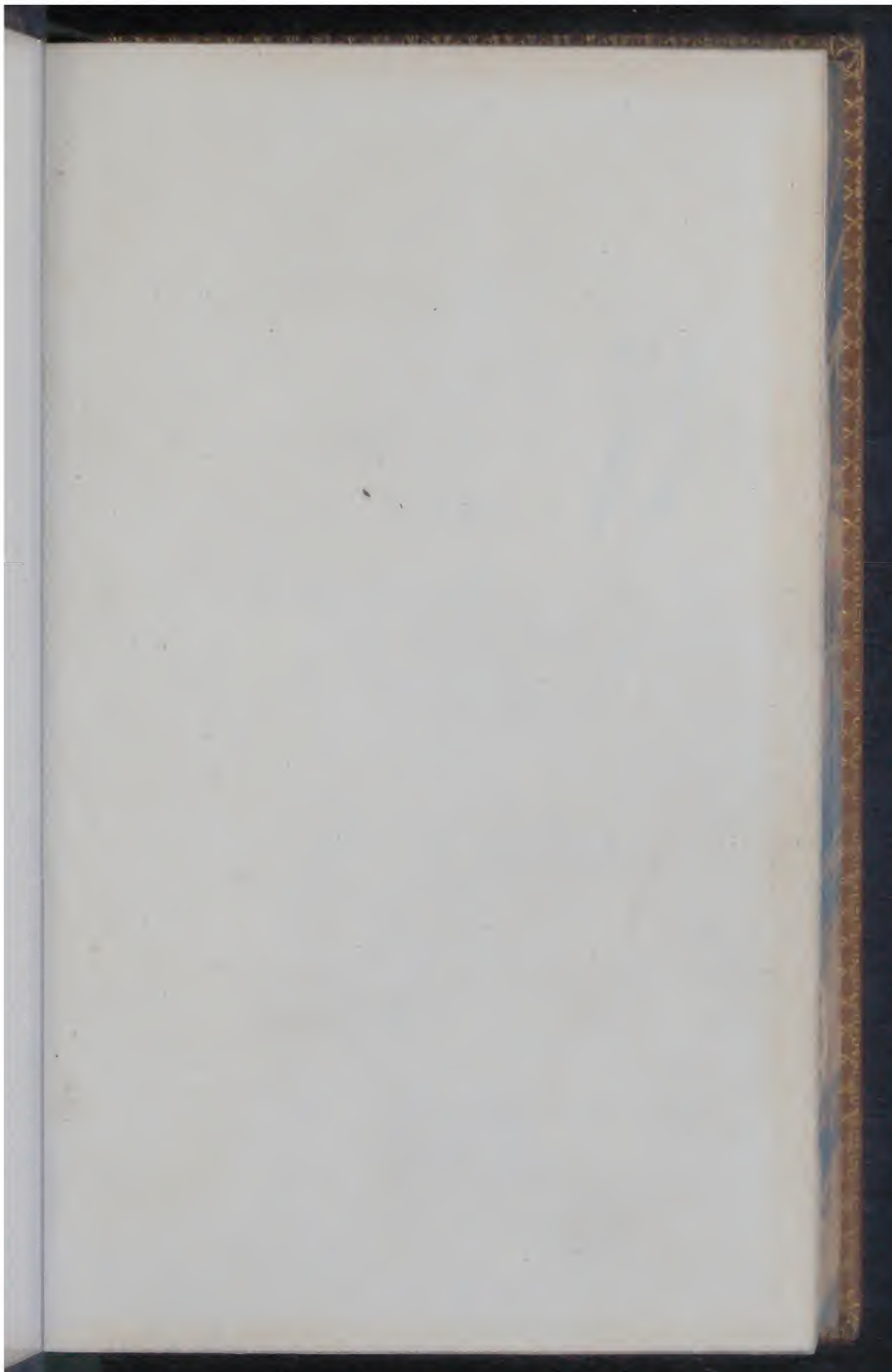
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2218 D 18 [1]

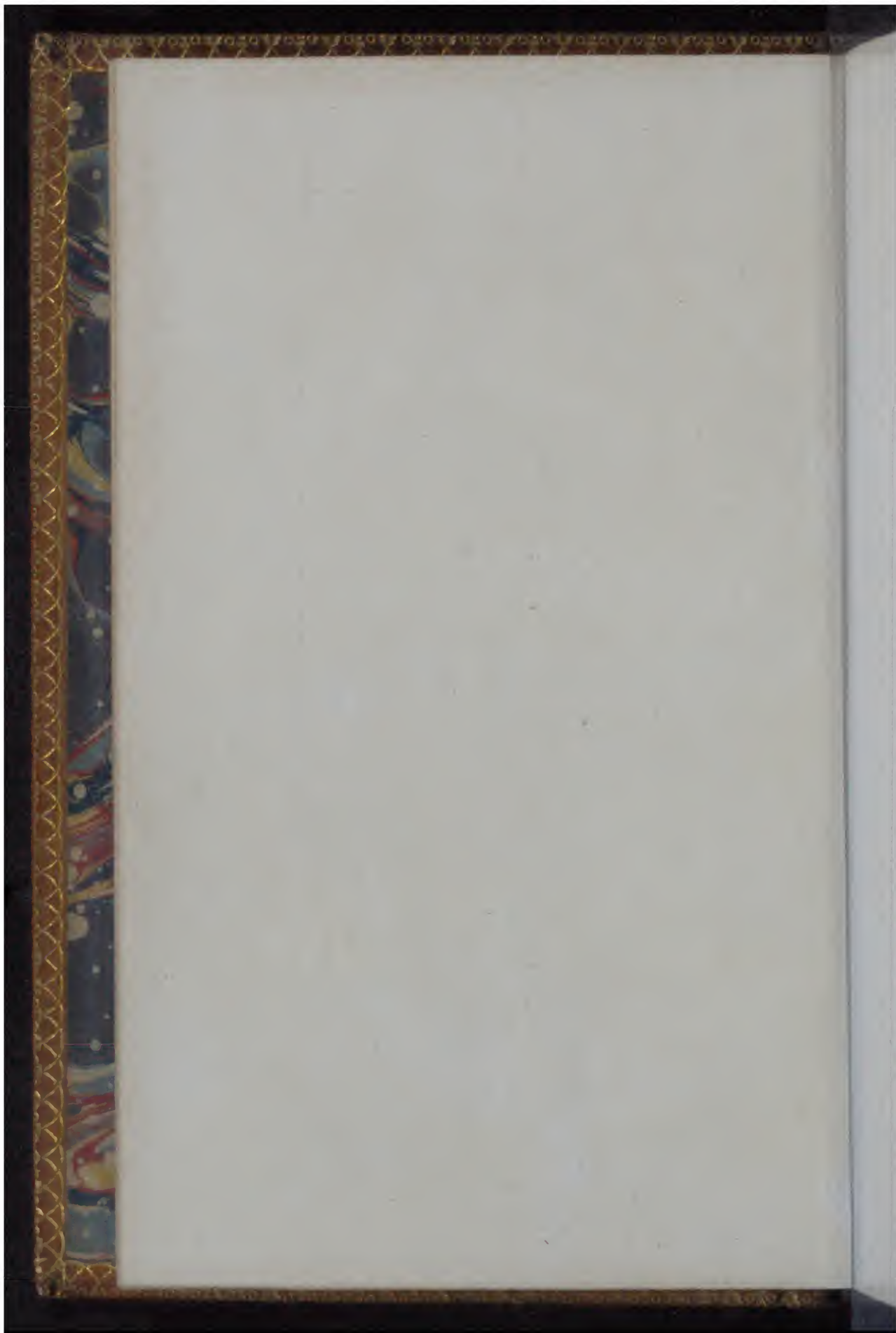

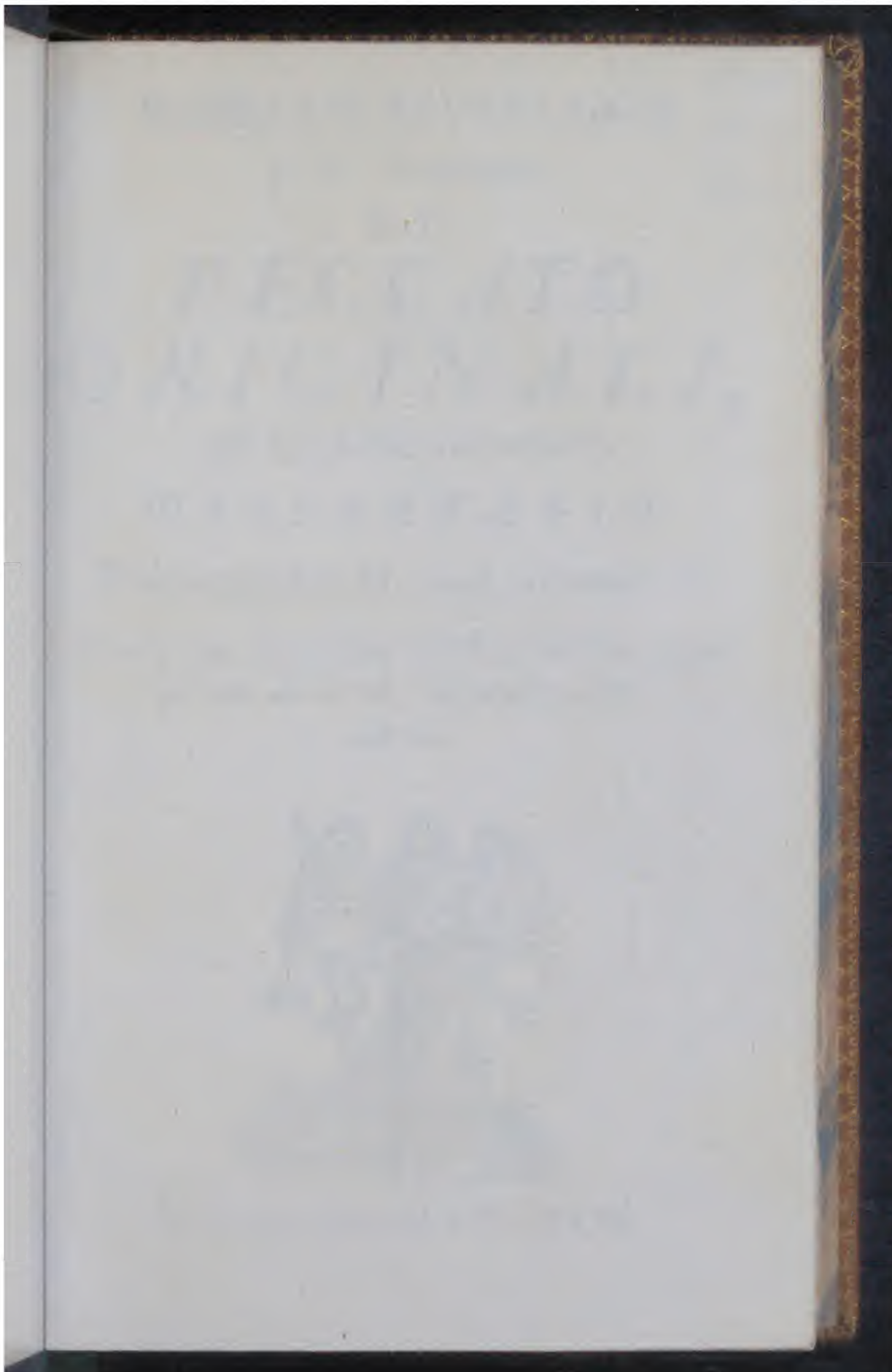
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
2218 D 18 [1]

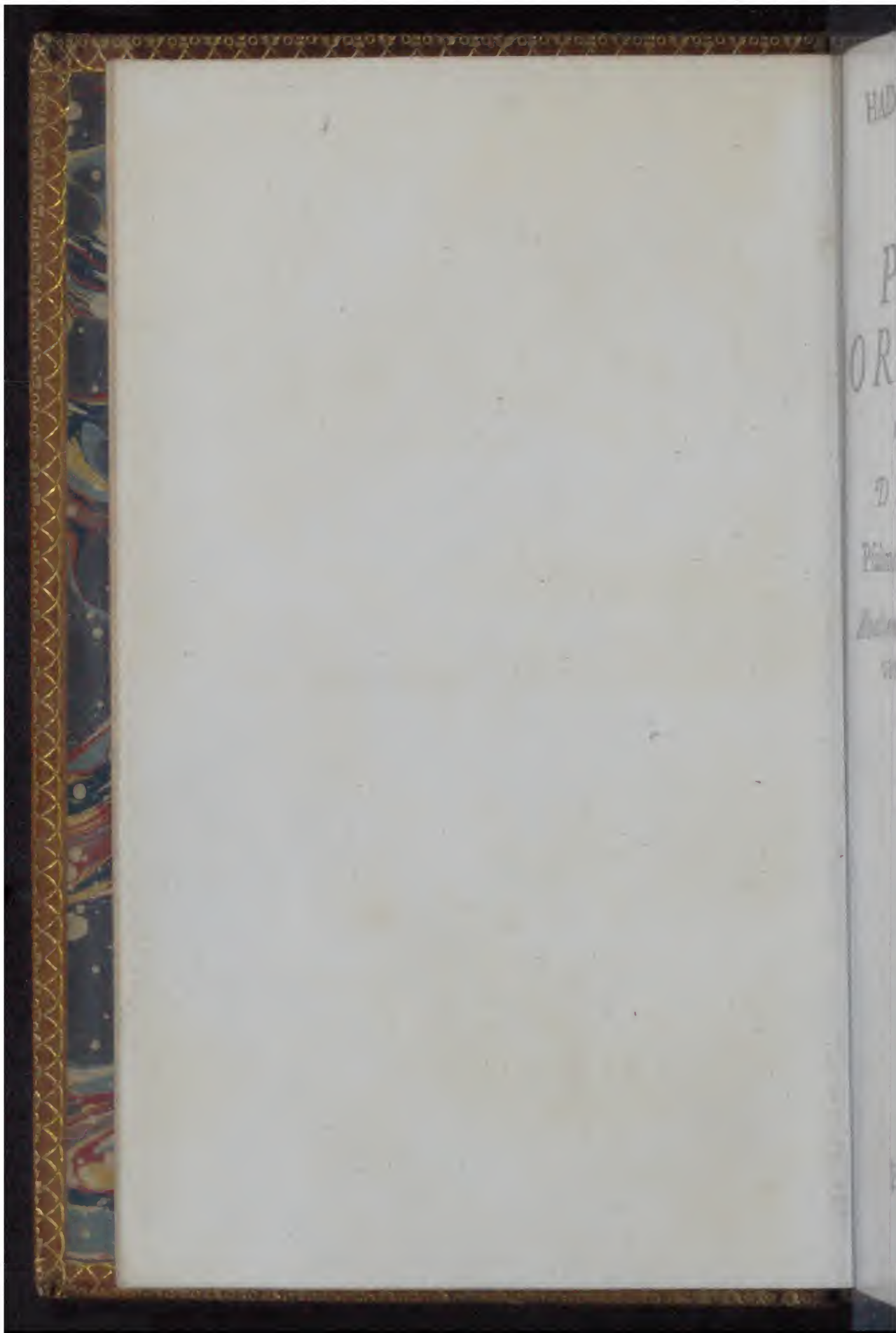

HADRIANI BEVERLANDI

J. U. Licentiati

DE

PECCATO
ORIGINALI,

καὶ ἐξοχλῶ sic nuncupato,

DISSERTATIO.

Pfalmographus Pf. LVIII. commate IV.

Abalienati sunt impii inde à vulva, erraverunt ab utero; loquentes mendacia.

Ex Typographeio M. DC. LXXIX.

KW
2218
D 18
[1]

ART
BEI
DI
Eq
CA
Br
G
HAD
L
& inge

ARTE ET MARTE

Viro Inclyto

BERNARDO
DE GOMME

Equiti torquato, Castrorum

CAROLI II.
Britanniae Regis

Grumatteo Supremo, Pariter ac Militari
rium Machinarum Architecto
Generalissimo *Principali*

HADRIANUS BEVERLANT

Privignus. Vitrico. opt.

L. M. Q.

D. D. C.

Lustrum jam est ex quo, Hono-
rande vir, pallentes legulejorū
modernorū mores radebam,
& ingenuo cavillo veterum jurisperi-
torum

A 2

torum

D E D I C A T I O.

torum culpam defigebam, ut togatorum hoc Puteal, Sophiæ tyrocinium nomini tuo, in grati animi *χειρότερον*, inscriberem; verum enim vero veterum monumenta ruminanti dulciores salebræ obvenêre, quibus fatalem necessariæ Veneris luem suo gladio jugulare jubebat corruptioris ævi cacœthes. Tandem post ardua mentis, & lubrica ingenii, & negotiorum intercapedines tardigrado, inter facrum saxumque fluctuanti, multotiesque non indiligenter pensitanti occurrit placidum ingenitumque mortalium nefas, cujus salebrosam Spartam, ut tandem adornarem, nulla religio obstabat, sed omnis necessitas suadebat. Lugdunense laerpitium Vitrico, qui ipsius genitoris provinciam hucusque sustinuit, offerri voluit

DEDICATIO.

luit Pallas: utinam uno eodemque
libando simpuvio in Britannia Ca-
tholicæ veræque religionis Liturgiæ
brevis litare sinat exercituum Rex &
pacis auctor. Illic throni,

*Illic purpureâ canus cum veste Sa-
cerdos.*

Patriâ An. LXXI undique populatri-
eis Martis tigribus & rapidis exossatâ
Leonibus, (*infandum jubeor renovare
dolorem!*) Metelli urbe, rusticorum
audaciâ truculentorum, civiumque
dissidiis, ad suæ defensionis subsidia
incautis, nec non imbellis inopisque
popelli rabie quassata, Diœcesi unâ
atque alterâ hostium, cædes, incendia,
ac Stupra meditantium, crudelitate
propemodum deletâ ac depopulatâ

*(Ossa vides rerum vacuis exucta
medullis)*

A 3

per

DEDICATIO.

per cæruleas Neptuni plagas, (non
sexus, non ætas periculo tum vacua)
equo ligneo, pelagum sulcante, in di-
visam à tota orbe insulam cum me
contulisset, quibus beneficiis, quibus
delectamentis advenam non excepi-
sti! quibusne gaudiis, cupediisque,
lasere & pipere inspersis, exoticoque
jure perfusis, me delibutum reddidi-
sti! nuperque Illustrissimo Comiti
de Ossory Periscelidis Equiti literis
melle & papavere sparsis commen-
dasti, &c! quæ omnia persequi non
patitur papyri æquor; oppressum ita-
que beneficiorum mole obticere ju-
bet verecundia. Unum tamen præ-
dicandum censeo, quod admodum
prætextatam meam ætatem tuo præ-
sidio vallabat pia mater, cum Bredæ
A. LX. tuis meritis, omnium primo
mihi

DEDICATIO.

mihi obstipo capite pristinam post-
 liminio restitueret sanitatem Sere-
 niss. Fidei Defensor, morbumque,
 qui per annos quatuor me infestave-
 rat, monstroso tactu leniverit. Con-
 fragosam in fastigium dignitatis esse
 viam novimus Candidati, nisi pur-
 pura vendat Causidicum, vendant-
 que Amethystina; masculæ autem
 virtutis tuæ Specimina, in ardua no-
 bilitatis supercilia vibrata, Sereniss.
 Regi Carolo Primo probata usque
 adeo fuere, ut primore apicum con-
 gressu Equestri te ornaverit torque,
 diu inservientem indies fidem ex-
 pertus, Tibi cohortis præfecturæ
 provinciam demandaverit, cuius ex-
 perimenta contra *Acherontis pabulum*
 tot tantaque intra telorum jactum
 primipilus exhibuisti, ut te omnes-

A 4

que

DEDICATIO.

que constantes Martyr Carolus, cum
cælestem hereditatem cerneret, abi-
retque ad ipsos Superos & beatos, Di-
lectissimo Filio mancipaverit. Ita-
que Sereniss. Carolus Secundus pie-
tatis paternæ necessitate victus, Te
mente solidâ constantem, Archite-
ctum machinarum bellicarum su-
premum voluit. hinc subversi mon-
tes, maria contracta, Dunkerkæ, Ports-
muthæ, Pleymouthæ arces ab imis
fundamentis à te excitata. Egregia
mehercule æternitatis monumenta!

*Addet tot egregias urbes, operumque
labores,*

*Tot congesta manu præruptis oppi-
da saxis,*

*Fluminaque antiquos subterlaben-
tia muros.*

Mare Ibericum, jactis in altum Tingi
moli-

DEDICATIO.

molibus, tutum pacatumque reddidisti, ita ut Turcæ contracta nunc sentiant æquora sua, & vindex statorque piratarum celebretur Fidei Defensor.

Fretum metuens pelagi pirata relinquet.

Nuper cum hospitalitatis tesserâ me tanquam vinculo devinctum retineres, Te hospitiorum Mareschallum, Cretatarium sive Grumatteum dixit Regis sacratissimi Majestas. Hæc omnia sine ullo suffragiorum ambitu, refragante virosâ susurrorum fæce, & applaudente multitudine, quæ nec alterius opimis marcescit, nec acutis limat oculis, nec obliquo ^{pal} ~~ma-~~ *palles* ^{et} ~~et~~ livore. Multi enim magnitudinem fortunæ suæ peccandi licentiâ metiuntur, tu autem ingenuâ comi-

A § tate

DEDICATIO.

tate liberalique affabilitate adeo cunctos devincis, ut malignis æmulationis stimulis nullus vacare tentet. Scis invidiam effugere, in sinu gaudere, & indultis muneribus feliciter uti, parcumque fruendi modum servare, gnarus male vim suam aliorum contumeliis experiri Potestatem; ita tamen ut nec heredi omnia procurare, nec tibi omnia denegare fatagas, utque in pauperes atque egenos liberalissimus venerationi sis, ne postea Harpyæ fœdæ unguibus tortis rapiant cuncta.

*Non possidentem multa vocaveris
Rite beatum; rectius occupat
Nomen beati, qui Deorum
Muneribus Sapienter uti,
Duramque callet pauperiem pati
Pejusque Letho flagitium timet.*

Inte-

D E D I C A T I O.

Interim te sospitet, Deus Opt. Max.
& per honorum titulos fervet, prote-
gat, Regemque tuum sacratum, ut
una cum Principe nostro Aroufionen-
fium, Patriæ meæ deliciis, sancté &
inviolabile custodiat, sinatque Supe-
ris mutuam habere eorum curam, &
mentem divini humanique juris in-
telligentem in felicissima incremen-
ta largiatur, belli que calamitatem
pacis lenitate sopiat, genu flexo sup-
plex venerabor Jehovah Zebaoth. *ex gratia
Dum*

*Jam minæ sævi cecidere ferri,
Jam silet murmur grave classicorū,
Alta pax orbis revocata læti est.*

Trux ira decet feras, candida pax ho-
mines. Itane miles homo est? venale
animal cujus corpus & anima quinis
in diem æstimatur assibus, ipsos du-
ces cruenta Bellona

Dum

DEDICATIO.

*Dum bombum bombardæ sonat, re-
sonante boatu,*

Pacem implorare admonet. Jam e-
quidem tuba non amplius terribili
sonitu *Taratantara* ingeminat; sed in-
tra urbium mœnia

*Hi volucres tollunt Aquilas, hi
picta Draconum*

*Colla levant, multusque tumet per
nubila serpens.*

Ego saltem civilia bella Tardipedi
Deo sacrata velim, ut æternos habeant
frænos, & adamantinis vinc̄ta cate-
nis, & votorum æstu sopita in æter-
num quiescant, tum brevi me redu-
cem lares & penates tui videbunt re-
cipientque præstolantem (nec enim
tesseram confregisti) quando tran-
quillo vitæ otio, & nunquam tur-
bata gaudebimus quiete. *Da Pa-*

cem

f jam nunc omni voto

DEDICATIO.

*cem Domine in diebus nostris, quia non
est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu
Deus noster.*

*Pax hominum genitrix, pax est cu-
stodia rerum,*

*Pax aperit juris justitiaeque fo-
rum.*

*Gloria pace minor, minor est victo-
ria pace,*

*Atque aliquid pejus pace trium-
phus habet.*

Nobili,

Nobili, Consultissimoque Viro,

DOMINO

D. JACOBO DE GOYER.

Elegantioris Sophiæ Initiato

HADRIANUS BEVERLANT.

Bene rem gerere.

*S*i nosse digneris quantam pectoris mei
portionem occupaveris, asylum Suadæ-
que medulla mea, non ex deunce, sed
tota ex asse illud possides. Hucusque gordio
contubernii haud tralatitii glutine uniti co-
aluimus, & secretarum litterarum, nectaris
florumque ubertate (quem thymum equidem
non spirent hæ) refertarum commercia reli-
giose sartatectaque coluimus; ne tamen inci-
piti invidiæ telo secarentur, nosque divelle-
remur iterum adamantino publici testimonii
nexu me tibi devincio, ut æquali lance me-
cum certare digneris. Nec equidem nunc do-
ctrinam, dexteritatem, candorem pariter ac
humanitatem tuam dignis encomiis prosequi
institui, dum omni virtutum gloriâ conspi-
cuus & pollens precariis testimoniis non ju-
varis. Scio equidem proborum candorem
Stoi-

EPIST. AD D. DE GOYER.

Stoicidarum livori subjacere ; sed miror crudo mendacio insonem me hodie sauciatum. Constitueram Libros tres de Prostibulis Veterum typis mandare , quorum contenta dum Initiandis subinde patefacerem , nescio quo Dæmoniâci zeli fôtu (nec enim omnes eadem mirantur aut amant) factum sit , ut è furno & lacu redeuntes puellæ me inverso pollice occiderent populariter : dum Hagac inter fæmineas cathedras paulisper desiderem , causam inquirô :

Gerræ germanæ , atque ædepol Lyræ
Lyræ.

Referunt lascivæ Tribades , Celso dictare paratæ , se à fratribus procisve intellexisse , me membrum illud , quo viri cluimus , arborem boni & mali , mulierum absque fundo pixidem , Paradisum (quem in Mezzapottamia fuisse nuper testabatur Celsissima Princeps) asseruisse , & prætere rationes convitii non plures movère

Quam si dura filex , aut stet Marpesia
cautes.

Medius fidius

(Turpe quidem dictu , sed si tentigine
rumpar) Cul-

E P I S T O L A

Culpantis cupiam sustinuisse femur.
 Ita comparatum est, ut quicquid præter con-
 suetudinem emicuerit, repentino oculo spe-
 ctemus, interrogemus, ostendamus, & ante-
 quam ipsi perspexerimus, legerimus & in-
 tellexerimus concepta relinquamus, & ut
 abominanda Tardipedi Deo deo-reamus.
 Adeone inhumanum esse decet, ut inaudita,
 ad mentem referentis, forsitan furentis aut
 stolidi, ilico diris mancipemus! Nihil adeo
 absorum, quod non mirari omnes desinent, si
 præjudiciis sepositis rem lynceis intueantur
 oculis. Quod si tamen agnitâ veritate per-
 severare velint in errore, eos ut contumaces
 ad Anticyram relego, ut helleboro & porcu-
 lo se piari sinant donec resipiscant. Nulla
 in re improba Sacraque rerum industria dex-
 terius lusit, quam in tanta ingeniorum va-
 rietate. Mentis caligo magis errorum amo-
 re, quam errandi necessitate agitur, & ut
 sui aliquid videatur afferre, etiam recta
 commutat, adeo ut diligenti cura errorem
 vix cavere possis, Qui cavet ne decipiatur,
 vix cavet cum etiam cavet. Et quum ca-
 visse ratus est, sæpe is cautor captus est.

Cum

AD D. DE GOYER.

Cum circa ingeniti nefas originem atque naturam Siculis gerris vaniora comminiscantur in specu Trophonii bardi buccones, quorum sodalitati ne congressu quidem primore socière peto; Ideo ausus sui mea styli mucrone chartis illinire. Inter Antistites Ecclesie Primitivæ Episcopi atque Presbiteri quidam opinioni meæ favere videntur: haud tamen scio num recte & penitus enucleaverint, tu interim, Perspicax Vir, oculatâ fide cernere & dijudicare poteris. Qui bene conjecerit, hunc vatem perhibeto optimum. Quiritaris forsân me nimis audacem

Meque sub his tenebris nimium vidisse quereris,

Quasi ea quæ penes Deum manere voluit Spiritus Sanctus, petulanter perscrutatus essem. Neque enim impune quisquam quod non licuit aspexit. Istud Quartillæ locum habet quo ad prophanos Priapi & Eleusinae Cereris orgiorum Sacrilegos, quod plane in me desperatum nosti scœmma. Curiosis sciscitatoribus, Quid Deus fecisset ante jacta mundi fundamenta, reposuit cum Euclide Augustinus, iis similibusque

B

busque

EPISTOLA

busque gehennam fabricasse Deum. Quis enim novit mentem Domini, aut quis ei consiliarius fuit? Temerarie itaque Pseudo-Dionysius Areopagita caelestem Hierarchiam affectatâ prædicavit arrogantia. Hujus autem peccati ubique non meminisse dignatur Sacri Codicis auctor, licet arborem mysticè explicuerit Pentateuchi scriptor. Denique & desperatissimum perfugium est, *sine* se nolle ea investigare ^{quibus sine} ~~extra~~ quæ salutem æternam consequi possit. Quotidianum istud ac sine fructu iurgium eruditâ suâ inscitiâ (quam Divinæ auræ particulam fere dixeris) Scaliger ipse enervavit. Inficias equidem non eo, nimiam sæpe nocere diligentiam, ideo ne literarum intemperantiâ rationis egestas laborare videatur, verbis necessitatis solis utar, ne face petulantia sermonisque lubrici pruritu polluatur ratiocinatio, in qua severitatem comitatemque sic miscui, ut nec illa in tristitiam, nec hæc in scurrilitatem degeneret. Consilii & instituti summas habes, amicorum intime, fer sententiam (sunt verba Senecæ: commodius nihil est, quam semper sapientissimorum ef-
 fatis

AD D. DE GOYER.

fatis sua polire) & pronuntia quis tibi verisimillimum videatur dicere, non quis verum dicat, id enim tam supra nos est, quam ipsa veritas. Quis à prima parentum simplicitate degener sibi polliceri auderet, se clare & distincte omnia percipere posse? vereor ne pro Iunone nubem amplectetur tremulus. Divinæ enim sapientiæ est verum scire.

---- Poëta tabulas cum cepit sibi

Quærit quod nusquam est gentium,
reperit tamen

Facit illud verisimile quod mendacium est.

Interim cum inter lusciniarum querelas & inter improborum passerum fringultientes susurros versaris, scire a veo ecquid Venusinâ lucernâ dignum judicaverint prophani, eaque umbræ tuæ reveles, neque vicissitudini mutue affectionis remunerandæ longiores moras injicito, utpote à me iterata ad te meabit salutatrix pagina, cottidianæ charitatis de plano Τεμπήρον, quod ut indies per lustra, propitio numine, fiat opto vehementer, sperare licet vix sinat præmeditatum in facundam Galliam, Causidicorum nutriculam

B 2

EE

EPIST. AD D. DE GOYER.

Et penitus toto divisos orbe Britannos
Iter. Verum enim vero sinas ore rotundo
Pace tuâ, tuos verborum globulos, quibus
sincerum affectum nuper egra me imper-
tiri dignabaris, nunc in auctorem suum
retorquendo vibrem. Credo nec Ore-
stem Pyladem, nec Castorem Pollucem,
nec Narcissum semetipsum tam perditè
amasse, quam ego te, decus & ornamen-
tum meum, diligo. Sed quis, flos populi
delibate, tuum pectus, generoso incoctum
honesto, pariter ac ponderosam ingenii tui
vim non deperiret, nisi mentis inops? Læ-
tus sum cum Hectore Næviano laudari
me abs te viro laudato. Adeoque præfiscine
nunc, affatu brevi Mattiacus, exclamare
cogor,

Vive diu mihi, vir dulcis, proprios
ego tecum
(Sit modo fas) annos contribuissè
velim.

Lugduni Batav. XXI. Martias ipso æquinoctio:
quo tempore sol periodo $\nu\chi\mu\epsilon\pi\omega$ totum
terrarum tractum perlustrat, etiam Arcti-
cam plagam & Antarcticam. Anno mundi
redempti, siquidem æra vulgaris calculum
bene ponit. cl. lcc. lxxix.

HA-

I
HADRIANI BEVERLANDI

D E

*Peccato Originali
Dissertatio.*

Bonum Factum.

I. N. D. N. I. C.

Dominus Deus præter quem *Destr.*
nemo, Universi Creator T. *VI, 4.*
O. M. qui est, qui erat & qui *Dei.*
venturus est, propter se, æterna sua ** I Timof.*
consilia * *mysterii pietatis* volvens, *III, 16.*
decrevit cum præde ac vade, iudice *Proverb.*
ac Paracleto nostro Iesu, hominem *VIII, 22.*
salvare, quem degeneraturum no- *Job. III,*
verat, ast per Spiritum Sanctum ar- *16. XVII,*
rhabonem, sponforem ac obsidem *9. Hebr.*
adoptandum & restaurandum gau- *VII, 22.*
debat, ad laudem gloriosæ suæ gra- *Decretū.*
tiæ, quâ nos gratis sibi acceptos ef- *I Petr. I,*
fecit in illo dilecto. Fatum! fatum! *19. 20.*
Act. xv,
18. Eph-
III, II.
Job. XIV,
16. 17.
Gal. IV,
5. 6. Eph.
IV, 30.
Eph. I, 6.

B 3

ex-

HADRIANI BEVERLANDI

exclamarent hic gentium naturæ
 Consulti: at ego numen nutumque
 divinæ voluntatis haud tralatitiis
 hic agnosco indiciis. Unitatem in
 Trinitate, ante indigestam molem
 pondusve illud iners, quem dixere
 chaos gentiles, Deum Opt. Max. ab
 æterno, qui cœlos ex nihilo, in eis-
 que omnem angelorum exercitum,
 ut unanimi Ἀλληλοῦσα creatorem
 suum glorificarentur, Ἄγιος, ἅγιος,
 ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
 ὁ ὢν ὁ ὢν, ἢ ὁ ἐρχόμενος, terramque
 tricies semel millium quingentorum
 milliariorum amplam & in ea omnia
 animalia, exceptis ginnis, burdoni-
 bus, alopecibusque, sine semine,
 pisces ex aqua, hominem ex terra
 creavit, exstitisse & ratio & fides
 nos docent. Quis mensus est pugil-
 lo suo aquas? quis appendit in bilan-
 ce montes & colles, nisi Deus seculi
 Dominus? Ille incomprehensibilis
 pariter ac omnipotens Universi, vi-
 sibilium & invisibilium conditor ac
 rector,

Job.
 XXXVIII,
 6.
 Cœli.

Apoc.
 IV, 8.
Jes. VI, 3.
 Angeli.

I. Scaliger.
 Exerc. 38.
Levit. arg.
 XIX, 19.
Gen. I, 21.
 21, 7.

Hybrida

Rom. I,
 20. *Hebr.*
 XI, 3.
Pf. CXXIV.
 2.

rector, non equidem simplici elo- Hebr. I, 2.
Joh. I, 1.
Job. III,
 quio, sed sapiente verbo Filio suo 34.
factores.
Job. xxxv.
com. 9.
Eccl.
 unâ cum fortu divinæ potentia Spi- ΣII, I.
Rom. IV,
 ritus Sancti, omnia, quæ non sunt, 17.
Tertullian.
adv. Her-
mog. c. 22.
adv. Marc.
 vocavit tanquam sint. Omnipoten- L. V. c. 1.
adv.
Herm. c 6.
adv. Prax.
c. 4.
† Act.
XVII, 28.
*L. II. c. I.
 tem hanc Trinitatis voluntatem ac- † Vaninus.
Lucifuga,
Bodiny
Gaffarelly.
 terrarum cœlique fatorem agnove- Applicæ
huic I Cor.
III, 20.
Proverb.
XIII, 13.
Jerm.
VIII, 9.
Job. XXI,
14.
 runt Ethnici, quos res factæ ad ali-
 quid non factum deducebant, ut
 Aratus teste D. Paulo †, Sophocles
 Euripides & Epicarmus. Contra Ari-
 stoteles & *Plinius mundum pro nu-
 mine habuere. Diabolica Idearum
 sacramenta fovit inter Chrestianos
 potius quam vere Christianos Julius
 Cæsar Vaninus, qui cum Marone &
 Cardano Titania astra hanc molem
 agitare hariolatur, solem cœlorum
 animam & Deum suum prædicat,
 eique gratias agit pro ingenti illa
 doctrinæ mole à Deitate illa acce-
 ptâ, omnia istius Dei digito, quem
 sphæræ octavæ cancellis incarcerat,
 per influentiam cœlestium corpo-
 rum perfici docet: adeoque Mosen

Christum & Mahometem fuisse sy-
dereos legiflatores, stellarum fato
Iudaismum Christianitati, & Ma-
hometismo Christianismum locum
cessisse. Denique ut Ninus per Zo-
roastrum magum & Apollonius per
astrologiam, ita & eadem vafricie cœ-
teros legiflatores decepisse orbẽ im-
pius prophane bacchatur. *Nil mor-
talibus arduum, cœlum ipsum petitur
stultitiâ!* Ascletarionis obiit fatum:
cum mundi conflagrationem cum
Cæcilio exprobraverat, semet vivum
Vulcano mancipari sivit stolidus.
O curvæ mentes! cœlestium inanes!
Vidit & ætas mea genuinum Lucia-
ni nepotem, Spinosam, qui ex Hob-
besii hypothese nullum Deum præ-
ter fixum illum naturæ ordinem,
sive rerum naturalium fatalem con-
catenationem, venerabatur: nimi-
rum cum Sacrum Codicem Orlan-
do furioso comparet vafer impostor,
sicut Vaninus Salomonis proverbialia
dixerat *populares sententiolas, &*
cupi-

rel.

Spinoza.
αὐτολό-
γος.

Amos.
VI, 10.

cupidineos versiculos omni lepore destitutos. Hi sunt impostores sub Athei

Dial. xvij. de Fluvior. gener.

(sit verbi abusui venia, nam & hic naturam, alter & solem pro Deo habuit) ficta velataque personâ, speculativi: de puris putisque Politicis pariter ac *Epicuri de grege porcis* alias dicendi locus. Nos ex scaturigine aquarum viventium novimus, antequam montes gignerentur & produceret terram rerum opifex, à seculo ad seculum extitisse omnipo-

Pf. xc, 2.

tentem. Tollite sursum os sublime erectosque vultus & oculos ad sidera vertite, & videte: quis creaverit hæc? & per creaturas, tanquam per scalam ad Deum ascendetis. Quum itaque cernemus coelos, opus digitorum Dei, lumen & stellas, quas disposuit, nonne cum Sacro Vate exclamare necesse habemus? *Quid est*

coeli.

Act. xiv,

17. cum c.

xvii, 27.

Ovid. l. I,

297. Fast.

Tertull. c.

17. Ape-

log. Psal.

xix, 1.

homo, quod memor es ipsius? & filius hominis, quod visitas ipsum? ipse Lucilius apud M. Tullium. *Quid enim esse potest tam apertum tamque*

Pf. viii, 5.

Lege Rom.

1, 20. A-

rist. de

mundo

c. 6. Bas-

ilius Sciv.

Orat. 1.

B 5

per-

6 HADRIANI BEVERLANDI
*perspicuum, cum cœlum suspeximus,
cœlestiaque contemplati sumus, quam
esse aliquod Numen præstantissimæ
mentis, quo hæc omnia regantur.*

Angeli.

§. II. Creavit itaque Deus omnia
quæ in cœlis & quæ in terra sunt, vi-
Coll. I, 16. sibilis & invisibilia, sive throni, sive
dominationes, sive principatus, sive
Pf. CIV, 4. potestates. Fecit angelos Spiritus
ministros suos, ignem flamman-
tem. Quæcunque itaque secundum
beneplacitum creaverat Sator, ea
erant omnia *valde bona* ait Hebræus
boni. Scriptor. Cuncti itaque boni erant
angeli, qui in sanctitate sua perseve-
rare potuissent, si voluissent, sed non
perseverarunt velle myrias myria-
dum electorum, creatoris gratia ad-
jutum, perseveravit, millies milleni
non servarunt suum principium, sed
reliquerunt proprium habitaculum,
Ind. §. 6. ad iudicium magnæ diei, vinculis
mali. æternis sub tenebris vincti. Negent
Añ. itaque Sadducæi, Enthusiastæ ac
XXII, 8. Hobbes & qui Cyclopicam ducunt
Hobbes & qui Cyclopicam ducunt
Leziat. vitans

vitam Angelorum Dæmonumque
existentiam, dum ipsi alias nulli li-
tant, quam ipsi quem negant.

Similes amant labra lactucas.

Eorum autem Hierarchia quæ quan-
taque sit penes Deum nostrum fun-
to. Melior est ergo fidelis ignoran-
tia, quam temeraria scientia. Licet
gehenna infidelibus necdum videat-
ur exstructa, deceptos tamen sero
se videbunt Sadducæorum affectæ,
dum ea quæ de Dæmonibus legi-
mus, de phantasiæ & imaginationis
male dispositæ aberrationibus inter-
pretantur. verum ad Spartam.

§. III. Cum Rabbini & Cabba-
listis Patres, Iustinus Martyr, Tatia-
nus, Clemens Alexandrinus, Euse-
bius, Tertullianus, * Lactantius &
Sulpitius Severus nec non Iosephus
volunt ex cap. vi. com. 4. Geneseos
Filios Dei (ut equidem dicuntur
angeli Iob. 38. §. 7.) Angelos ante
diluvium è cælo excidisse & cum fi-
liabus hominum concubuisse, ex
quo.

Rom. 1.
18. 19.
20.

Rab. Eliex.
c. XXI.
Apolog. I.

Idolol. c. 9.
*L. II. c. 4.
L. I. c. 4.
& Philo
de gigant.

Sulp. l.
lib. 1.

S HADRIANI BEVERLANDI

quorum patracione Gigantes pro-
creatos quovis sacramento conten-
dunt. Franc. Valesius Dæmonas in-
cubas intelligit, ex quibus nati es-
sent Scirim & Schedim, Striges, Li-
lith

C. 8. in
Philos. S.

Esai. XIII,
21. &
XXXIV, 14.

*Et rustica numina Fauni
Et Nymphæ ex Monticolæ Sib-
vani.*

Plin. L.
VII. c. 52.

Similia in
Enochi A-
pocr. & in
Chron. A-
lex. Ce-
deare.

Quæ nos de Cercopithecis & mor-
bo Ephialtico & vulvæ conversione
intelligenda esse sigillatim L. II. c.
ult. de *Prostibulis Veterum*, deduxi-

mus. Somniorum hæc interpreta-
menta, quæ cruditos in errorem
præcipitarunt, orta sunt ex Lectione
Versionis LXX Interpr. Philo Iudæus
sic locum Mosis allegat. ἰδόντες ὁ Ἄγ-

αὐτοὶ τὸ θεῶν τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων.

Iosephus πολλοὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐγέννησαν παῖ-
δας. quibus suffragantur Eusebius

nec non Augustinus. Sapienter au-
tem Sospitator noster Sadducæis re-
posuit. Ἐπὶ ἀναστάσει ἔτε γαμήσιν ἔτε

Matth.
XXII, 30.

ἐγαμήζοντα, ἀλλ' ὡς Ἄγγελοι τῶν θεῶν ἐν
ἕρανῶ

ἔργων ἐσὶ. At ego tibi sermone isto Milesio fabulas diutius conferere, auresque tuas lepido susurro permulcere nolo:

Hominem pagina nostra sapit.

Nimis futile Tertullianus, Angelos illos vocat *desertores Dei, amatores fœminarum, proditores hujus curiositatis, & propterea quoque damnatos à Deo*: cum ex Divinis oraculis con-
 jicere potuisset, eos ob rebellionis Eccl. x. aufum & ambitionis attentatum in tenebrarum regnum fuisse prius detrusos. qualis autem fuerit illa superbia supparo silentii involvit Spiritus S. Invidiæ urticâ percitus Dæmon Evam ilico arrogantiaæ æstro infestavit, mox libidinis pruritu infecit, quibus se & maritum & cunctos seros nepotes suos præcipitavit. Geneseos comma ante memoratum, digressionis nostræ scopo eousque infervit, ut fideles istos, post protoplastas, pulchritudine filiarum delictas
 tos arguat peccati originalis dirum
 nefas

2 Pet. 1, 4. nefas. Filii Dei (homines sancti ut
applica &
1 Petr. c. ἰατρῶν παῖδες pro medicis: sic Hoseas
11, 9. Psal. filius Been, nam discipuli Prophetarū
105, 6. dicebantur filii, & ipsi Vates patres)
2 Reg. VI, id est Sethidæ cum infidelibus (non
1. Matth. plebeis) Caini filiabus ac neptibus
XI, 19. scelestis feminis iniquatione sese
2 Reg. II, polluerant. Sethidas noto, quia A-
12. 1 Petr. bel ἀτεχνῶ, quem non immerito
111, 20. παρθέρον *celibem* dixit Suidas. Cai-
Luc. XVII. nitæ Religionis obtentu Dei popu-
Suid. in Sethidæ. lum, qui publice ceperat Dei nomen
Σήθ. invocare, dolo malo circumvenerant, quorum pulchras tremulis oculis devorabant puellas, fœdaque
Legesdes copula cum iis mista commovere in-
Seldeni c. guina, ex quibus robusti & salaces
III. Pre- nati sunt Spurii, nefarii ac incestuo-
log. de Diis si, dicti *Gigantes*, potentes à seculo,
Syriis. viri nominis Nephilim, non quod
1. Hesiod. contra Jovem lacertos moverent; sed quod virtuti castra opponerent, quia mox non minus libidine grafati, sceleribusque ob apostasiam à Deo lapsi sunt. Rationem subjun-
Psal. 8. git

git textus, *quia homo caro erat*, at
carneus non potuit producere, nisi

μοιχείαν, πορνείαν, ἀλαζαρσίαν, ἀσελ- Gal. v, 19.
γείαν. Ut in primorum peccatorum Gen. xxxv,
22. 2 Sam.

catalogo recensentur enormis poly- XI, 4. &
gamia, divortia, incestus, adulteria, c. XIII, 2.

Scortationes & vagæ libidines. Cum
itaque videret Deus cogitationes
mortalium libidine ab infantia esse
depravatas, dicitur poenituisse, quod
fecisset hominem in terra: Dum a deo
hac labe ferruminatus esset, ac Mar-
tialis exclamans

L. xiv.
Ep. 28.

Sic me vivere, sic juvat perire!

§. IV. Eâdem cordâ cum Tertul-
lianô errant minorum gentium Θεο-
λόγων παῖδες (pace humaniorum
studiorum præsulum dixerim) qui
mulieres in templo velatas volunt
ob cœlestes angelos; *ne pulchritudo* Tertull. de
earum illecebra sit angelis ad eas libi- habitu mu-
dinosè amandas, adumbrari debet lic. & de
facies tam periculosa, quæ usque ad veland.
cælum scandala jaculata sit. In ca- virginib.
pita nundinatae virginitatis graphi-
ce, &

Annal.
Tom. I.
lib. LVII.

I Corint.
XI, 10.

§. 14.

Heb. 13, 5.
Mimne
Oeconom.
L. II. c.
 2. §. 31.

ce, & jure merito invehuntur Ecclesie antistites Hieronymus, Clemens ac Baronius. Mulier enim debet habere ἐξουσίαν tutelam ac potestatem, tegmen capitis in signum subjectionis & minoris dignitatis, quod maritum, mulieris caput, dedeceret. Sexus enim docet, ut viri caput, in quo totus homo est, non tutulis fastigiatum ac turritum sit ut mulieris. in quos effœminatos invehit Apostolus, qui suo tempore eodem modo in vertice, apicis instar, religebant cæsariem, nodoque substringebant, ut mulieres comam. Non autem cæsariem prolixam damnat, sed comam muliebrem, quâ calamistrati cinædi, pathici ac pæderastæ tum temporis Corinthi nubebant, ut ex Aristophane ac Martiale *L. II. cap. IX. de Prostibulis Veterum* notavimus. Monet vero Paulus ut (Angeli enim nunc in Ecclesia non apparent ut olim) tecto vertice prodeant puellæ in templa, ne pelli-

pellicerent à precationum votorum-
que zelo Episcopos, presbyteros,

ἀγγέλῳ
nuntius.

Jac. God-
dofcal.

aliosque Sacris initiatos. Jac. God-
fredus legit ἀπὸ τῶν ἀγγελείων: pro-
pter juvenum greges. verum Sacrum
textum temerario pruritu corrigentes,
hunc Togæ præconiis præemi-
nentem, interque perorantium To-
gatorum numeros Illustrem, Patre
suo longe doctiorem Papinianum,

Tanaquil.
Faber.

In Epist.

ᾧ ubique
non Leges

Journal des
Savans

An. 1666.

p. 250.

ᾧ 395.

sicut & Tanaquil. Fabrum κερλικώ-
τατον, ἀπὸ κερλικώτοις machinisque suis
decretoriis mordicè fabrum, & Sta-
pletonum jure detestamur. ἀπὸ τῶν

ἀγγέλων non absque sacrilegio Criti-
cus mutabit. Dicuntur enim passim
legati, nuntii, & angeli Christi di-
scipuli & Levitæ. Sicut Sanctus
Principis Legatus desideria ejus ex-
acte interpretari; Ita & Sacrarum
cæremoniarum Præsul Dei oracula
fideliter explorare debet. Diodorus
Siculus apud Photium de Judæis.

*Summum Sacerdotem hunc vocant,
eumque habent pro angelo mandato.*

iuxta

Deut. c.

xvii, 8. 9.

C

747

rum Dei. Ἀπόστολος & præco & nun-
tius dicitur κήρυξ ἢ ἄγγελος. quo
Uit. a. sensu & apud Homerum.

Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι, ἥδε ἢ
ἀνδρῶν.

Agg. 1,
13. Mal.
11, 7. &
111, 1. Nec Sacer Codex hoc elogium iis
denegat. Ita Eccl. v. com. 5. *coram*
angelo illo, id est Summo Sacerdote,

Levit.
xxvii.
Apoc.
11, 1. apud quem reddenda erat votorum
ratio. Angelo ecclesie Ephesinae scri-
bit Christus: sensu mystico secun-
dum Stylum Apocalypticum, intel-
ligit Episcopos & Antistites. Ita &

Michaël cum angelis, id est Christus
cum Apostolis. Et mehercule non
Apoc.
xii, 7. tantum Gentilium, Gnosticorum-
que sed & Christianorum Sacra mu-
lierum petulantia fuisse polluta per
totum Librum primum de *Prost. Ve-*
ter. satis superque nasutis propino.

Omnis in hanc Daniæm confestim
depluit imber
Aureus.

Barnabas. Scintillæ carnis corruptæ primæque
labis pullulant etiamnum in electis.
sunt

sunt enim & σαρκικῶν, habentque Gal. v. 17. Col. III, 5.

membra carnea adeoque eorum titil- Act. XIV, 15.

latione etiamque vexantur. Hoc de se testatur Barnabas. ὁμοιοπαθεῖς ἐσ- 15.

μὲν ὑμῶν ἀνθρώποι. Et Paulus indicat in membris suis inesse νόμον ἀμαρτίας.

Licet alibi gloriatur se hisce stimulis Rom. VII, 18. I Cor. VII, 7.

haud agitari, interim tamen ut ante pravis carnis desideriis cum Saulus Ephes. II, 3. Baron. I. An. Paulus.

vocabatur à capite ad calcem pollutus erat, ita postea corruptæ naturæ fomites observavit: ubi in extasi au- 2 Corint. XII, 4.

divisset eis ὁπασίας ἀρρήτα ῥήματα, ipsi datus fuit urticæ Satyrionis atque salacis erucæ in carne pruritus, ne exultaret, quem sentiens ilico

Imperio premit, ac vinculis & carcere frenat.

Fuit autem sine consensu voluntatis in eo vetus homo, quem si graffantem intellexissent Carpocratiani aliique nefarii Pseudo-Apostoli, tota visionis ejus certitudo ener- Pf. CXXIX. 71.

varetur. *Bonum mihi fuit affligi, ait*

D. Vates, ut discerem statuta tua.

C 2

Novi

Com. 2. *Novi hominem* ait. homo erat & ni-
Cap. XII. hil humanum à se alienum putabat.
Rom. VII,
24. Ter. *Humanum amare est*, ait Plautus,
Rec. I, I. *humanum autem ignoscere est.* & a-
Sat. VI, dultera apud Satyriographum *Homo*
285. *sum.* ad Circen Polycænus. *Fateor*
me domina sæpe peccasse : nam &
homo sum & adhuc juvenis. Deni-
Levit. VI, que *carnem* in Sacro Codice pro
IO. & parte illa, quam ne ad cogitationem
XV, 2. 3. quidem admittere severioris notæ
 homines solent, sumi haud ignorant
 prætextati nec prophani, qui modo
 à limine salutaverint ædes sacras, nisi
necdum ære lavantur.

§. v. Hucusque ἐν παρόδῳ de Cad-
 mi filiolis atricoloribus Προάλια καὶ
 ἀεκαθάρσιμα. tandem ex femita
 in viam. Ne itaque in ipso portu per
 anticipationes nostras fecisse videa-
 mur naufragium,

Non hic te carmine ficto,
Atque per ambages & longa exorsa
tenebo. Alti dominator poli & sum-
 mus pater ~~S. Trinitatem~~ instigans,

Iob.
XXXII I.
§. 4.

Facia-
se, uteratur S. Trini-
tatis personis.

Faciamus, inquit, hominem ad imaginem, & ad similitudinem nostram. Sexto die tandem colophonem creationi imponens Deus, parvum mundum, miraculorum miraculum maximum Platoni, hominem terrigenam ex meliore luto ad imaginem suam efformat; Philo. p. 17. Act. XVII, 25. 26.

Sanctius his animal, mentisque capacius altæ

Deerat adhuc, & quod dominari in cætera posset: L. I. Mer. Sil. Ital. L. XIII.

Natus homo est. Sive hunc divino è semine fecit Lactant. L. I. c. 2.

Ille opifex rerum, mundi melioris origo.

Primus hic hominum dictus fuit Adam à terra rufa, ex qua sumptus erat. Hefychio *A'dama* est *παρθενική* *η*. terra virgo & pura. nebulam in pariete fingit Scepticus ille Pererius cum recutitis, qui ante Adamum Jambufar, Tragrith, Roane & Lilita nominat. Cor hoc Zenodoti &

Adam. Gen. III, 18. Ioseph. L. II. Gen. I, 27. c. II, 22. I Timoth. II, 13. Præadamita. Buxtorf. in Synag. c. 2. adde

1 Cor.

zv, 45.

Gen. 111,

5, 7.

Jecur Cratetis Chryssippique caput
locutuleji cum Clariss. Maresius &
Heideggerus diu sandalio demulse-
rint, actum non agam ego, ne me

---- *Crispini scrinia lupi*

Compilasse putes.

Næ vix transire possum Cunæi, viri
ob Satyram Menippeam venerabi-
lis, (Deus plagiariorum & suppressores
istos prædat, qui Sam. Petiti & Cu-
næi Dioscurorum Lucubrations in
Josephum hucusque privatis cancel-
lis incarcerarunt.) & ob patriæ meæ
decus haud sine honoris umbraculo
nominandum, verba: *Prima incu-
nabula Ecclesiæ vidit recens mun-
dus, cum in quatuor capitibus staret
humanum genus. quatuor oves in
tanta mundi vastitate agebat ma-
gnus ille pastor. unam ex his lupo
hic abstulit.* Occiso Abele pars
mundi quarta extincta fuit ait Sa-
gax vir. illi homines, quos Cainus
tanquam fratricidii ultores metue-
bat, itaque erant conscientia ejus
terriculamenta

Heis

sandal

L. VII.

c. 1. de

Repub.

Hebr.

*Heu quantam pœnam misero mens
conscia donat.*

Quinam fuerint illi homines, quorum ipse opera usus est ad condendam urbem, & ex quibus fecundam utriusque sexus prolem suscepit, controversatur. Hos autem non ex luto aut nive finxit, homicida, nec sponte illa tempestate homines tanquam fungi ex terra nati, aut vermiculorum instar ex pulvere effusi sunt, ut delirat Democritus. Licet Abel ἄβελ, Seth tamen ejusque progenies, cum Cainitis nuptias contraxere, & scorati sunt, ita ut brevi multiplicari potuerint! adeo ut necesse haud sit multitudinem hominum in omni superficie terræ *Præadamitas* fuisse audacter asseramus. Creavit Deus μικρόκοσμον in agro ἑσμός Damasceno, & hinc in Paradisum terrestrem transtulit, ut ὀνοματῆργός ἢ ὀνοματογράφος nominum opifex brutis nomina imponeret. In Paradiso autem

*Rabbi E-
liesar in
capitalis.*

*Joseph.
L. I. c. 2.
Adam
Nomen-
clator.*

C 4

post

Tertull. L.II. *contra**Marc.**Matth.*

XIX, 4.

I *Timoth.*

II, 13.

L. I. D.

*de rer.**annot.*

L. I. c. 4.

*Misc.**Phil. Stoic.*

III, 5.

Luc. XIX,2. *Num.*

XIII, 33.

I *Sam.*

XVII, 24.

c. X, 23.

c. XVI, 6.

*Sid. A-**poll.* L. I.*Ep.* 3.*Pf.* XLV, 3.*Hebr.* II,

7. 9.

Imago.

post ὀνομασθεσίαν ei adiutorium ad-
 junxit benignus pater. ex Adami
 carne & costa Evam ut filiam in effi-
 giem cuncta moderantis fecit rerum
 opifex. hinc uxorem vicem filix su-
 stinere ait JCtus. Statura ejus fuit ju-
 sta & decens, non gigantis instar ut
 Corasius ac Lipsius asseverant, nec
 pumilionis, sed eximius formâ justâ:
 non monstrosior Zacheo, aut Go-
 liatho aut filiis Hanak; verum pul-
 chrior Saule, Eljabe, Xerxe aut
 Commodo, quin consummatiore
 felicitatis dote conspicuus quam
 Theodoricus junior Visogothorum
 Rex in Gallia. nec eum vicit forsan
 Immanuel noster, ex filiis homi-
 num pulcherrimus. Quos ἡλατῶσα
 βραχὺ παρ' αἰγέλης. Divinum quam
 maxime animal hominem, æmulum
 Dei simulacrum non externo habitu
 in effigiem suam efformavit Deus
 ut hariolantur Anthropomorphitæ
 & Manichæi; sed internis animæ do-
 tibus, iisque divinis, immortalitate,
 sancti-

sanctitate & sapientiâ & justitiâ effi-
 caci, nec non in armentorum bellua-
 rumque totumque in orbem Domi-
 niô ornavit, ditavitque. Dominium
 ante & post in bestias, & jus edendi
 carnes habuit Adam, ut invictis ar-
 gumentis contra Curcellæum ad-
 struxit cum Bocharto Heideggerus.
 Vetustissimi hi mortalium nulla ad-
 huc mala libidine, sine probro &
 scelere perciti, inexpertâ astutiæ &
 mali nesciâ, ornati simplicitate, jus
 fasque sine lege colebant; cum ho-
 nella suopte ingenio peterentur:
 Erant enim pii in Deum, Sancti in
 Creatorem, justi adversus omnia,
 quæ à Patre cœlesti acceperant, qui-
 bus ut Trinitati litarent justum erat
 & sanctitas postulabat. ast è vestigio
 per Sammaelem Dæmoniacum, cu-
 jus nomen legio & Beelzebul (qui
 regnum suum nefaria libidine ac
 crudelitate promotum iri prævide-
 bat) seducti, pro modestia & pudore
 ambitionem & libidinem conce-

Sanctitas,
 Justitia.

Eph. IV,

24. Gen.

I, 30. &

IX. 3.

Domi-
 nium.

Gen. IV,

2. 4. &

c. III, 21.

Expresse

§. 29. &

30. Genes.

I. quod

male in
 Belgicis Es-
 datum.

Xyregē

C 5

père,

père, serosque nepotes utriusque ra-
 bie infestarunt genitores; adeo ut
 imagine prius illibatâ nunc pollutâ
 cum brutis communem habeamus
 coëundi impetum: uti per Ἰσοτύπω-
 σιν Moses, [vel in Hexaemero Mo-
 faico per ἀνακεφαλαίωσιν Esdra, vel
 ὑσέρων πρέτερον Scribæ,] Symbologice
 ac ιερογλυφικῶς juxta Philonem Ju-
 dæum (nec tamen Loxiæ Delphici
 Oracula sapiunt, aut gryphorum
 Bœotiorum ænigmatum μυσικέτατα
 redolent) Pentateuchi scriptor per-
 rennitati inseruit, cujus oracula per
 περίφρασιν nunc sigillatim prosequar,
 & si quædam rusticante stylo, comi-
 cisque salibus peraravero, salvâ ve-
 strarum aurium severitate perstricta
 æqui bonique consulitote.

§. VI. Relictis Talmudicorum
 Rabbiorumque Labyrinthis an-
 fractibus, apinis tricisque, *Et si quid*
vilius istis, commentis, quos fabula-
 tores dixere Scaliger, Casaubonus,
 Cunæus, Heideggerus & passim D.
 Polus:

F. VII. de
 Emend.
 Cas. Exerc.
 16. n. 15.
 (m. L. 1.
 c. 14.

Solus: habuerunt enim isti interpre- Hidd.
 tes velamen cordi impositum, unde Hist. Patr.
 mortuis horum glossariis passim cæ- p. 128, 19.
 sorum vestigia pressit πολυμαθῆσα- 168, 3.
 ο ὁ μέγας, quem mundi miraculum 2 Cor.
 dixit Peiresckius, monstrum ingenii III, 14.
 Salmasius, & maximum Grotium Cæ- Grotii e-
 sarius. Naturæ auctor in finibus Me- logia.
 sopotamiæ Armeniæ & Assyriæ, ubi Gen. II, 10.
 Tigris & Euphrates & Pisotigris Topogra-
 sive Naharsaris in unum confluunt phia.
 alveum, Hortum (*Alcinoi* Homero, Euseb.
Jovis Platoni, *Hesperidum* Plinio) præp. XII,
 delicatissimum die tertio plantave- II. Curt.
 rat ad Orientem, prope Haran, A- L. v. Plin.
 rabiæ nundinarium, in Eden regio- L. v. c.
 ne fertilissimâ Babyloniam parte, quæ 26. L.
 & pars Mesopotamiæ est. In hunc XVIII, 17.
 Paradisum, Armeniæ saltum, Me- Solin. c.
 dica Tempe, locum omnigenæ ἡδο- 50. Luc.
 νῆς, Hortum Dei, hominum primos L. III.
 duxerat Universi creator. Libera- Boëth. L.
 lissimus hic ac benignus Pater homi- v. c. I.
 ni omnia, bestias, earumque carnes, Gen. XII,
 herbas, pisces cunctasque arbores, 10. Ezech.
 earum- XXXVI, 35.
Jes. LI, 3.
* Plin. XI. c. 4.
Euseb. præp. E. L.
* II. II.

earumque fructus, concedit, quin & fructus ligni vitalis, cujus esu non quidem semel, sed sæpius vita potuisset produci in æternum, utpot

Apoc. 11,
7. Job. 1,
4. Apoc.
XXI 1, 2.

symbolum ac sacramentum vitæ æternæ, & typus Christi, si obsequi gloriâ Nomothetam demeritus es

Ζητήματα

set. Erat autem & altera arbor in

Lib. IV.

meditullio μικροκόσμος mundi mino-

Lib. II.

ris, (ut hominem vocant Manilius

Nat. Orat.

ac Arnobius) dicta scientiæ boni, &

34. Nyss.

mali truncus: ab eventu, quod ex

6. 16.

*f. Firm. mag. (17)
Mathes.*

luxuriantis surculi sarmentis cognoverit bonum, cujus jacturam fecerat, & malum in cujus barathrum inciderat audax, justitiam & peccatum, bonum obedientiæ & malum perpetrati sceleris decernens fero immorigerus. Vetuerat enim summus legislator hujus arboris florem decerpere. *Ne comedatis de hac arbore*; nam hujus tentigine delibuti sincerum incrustabitis vas & *mortales esse incipietis*. Culpam pœna premet comes. impurus enim ille *ἀσέ-*

August. I.

XIV. c. 17.

de C. D.

is/

Gen. 11,

17.

decerpere. *Ne comedatis de hac arbore*;

nam hujus tentigine delibuti sincerum incrustabitis vas & *mortales esse incipietis*.

Culpam pœna premet comes. impurus enim ille *ἀσέ-*

Gen. 11, 1.

met comes. impurus enim ille *ἀσέ-*

60λΘ,

Εολο, sceleratæ mentis diris agita-
 tus Dæmon, sub ovis pelle lupus pa-
 riter ac molli sub hædi vellere Dra-
 co, ac Leviathan, prophanus aposta-
 ta, libidinum incensor, à Deo patre
 damnatus, à Christo separatus, à
 Spiritu Sancto alienatus atque ab
 angelorum choro relegatus, uti olim
 per pythonissas boves picalque, ita
 per Basiliscum aut serpentem, ani-
 mal lubricum & tortuosis anfracti-
 bus mobile, cæteris callidius operi
 suo congruum, versipelli astutiâ ve-
 ritati errorem subornans, allocutus
 est Evam, utpote tenero corpore &
 infirmâ mente virginem, dolisque
 magis expositam ac ad turpes actus
 proclivem puellam.

** Hæc sexus male fortis agit, cui
 pectore in atro
 Mens fragilis facili vitiorum
 fluctuat æstu.*

Mox obtentu religionis vel sanctio-
 nis vitæ, aciem mentis, niveâ simpli-
 citate sincerioris, hostis saucius ob-
 nebu-

2 Corinth.
 XI, 3. A-
 poc. XII, 9.
 Psal. xci,
 13.
 Plin. VI, 11.
 c. 41. Liv.
 xxxv. c.
 21. Val.
 Max. L. I.
 c. 8. Jul.
 Obsep. c.
 37. Es.
 xxvii.
 S. I.
 Bocharti
 Microz.
 L. I. c. 4.
 Matth. x,
 16. Psal.
 VIII, 3.
 Matth.
 XIII, 39.
 I Pet. v, 8.
 Apoc.
 XII, 9.
 Eurip. in
 Medea O-
 cid. x.
 Met. Plin.
 XI, 49.
 Arist. L.
 IV, 9. de
 gener.
 * Prud.
 Ham. 277.
 D. Petr. 1.
 Ep. 3, 7.

*Herodot.
 Paufanias
 Plutarchus
 Sappho*

26 HADRIANI BEVERLANDI
nebulans, bisulcam vibrat linguam
& obstrangulati nunc ingenii flu-
ctuantem mulierem malesuadarum
sententiarum congerie adoritur car-
nifex. Ne credas mi blanda, inquit
versipellis impostor (postquam Eva
cum callido serpente lusitaverat, e-
jusque sibilo corpore collum & bra-
chia ornaverat, si Clementis Alex.

Tentatio
versipel-
lis.

L. I. c. 4. L. Ramirezii apud Bochartum &
Hieroz. Molinæi conjecturis locus sit: Sal-
Disp. III. tem fermunculas fabulasque plures,
S. 44. quarum farrago in hodierno Codice
Morinus, Capellus, Bonfrerius. classico non legitur, habuit, quam
equidem scripsit Esdra, prout reli-
giosissimi Spiritus S. amanuensium
concedunt interpretes) Deum juxta
immensam suam liberalitatem vobis
usum illum, quem equidem quadru-
pedibus concessit, denegasse, cum
herbam arboremque Adami nolue-
rit otiosam sterilemque vanescere.

*Nemo tentis mentulis dat, nemo
nervis otium,*

*Ecce passeres salaces, ecce rauri
turtures*

Hac

Hac super virente myrto vos amoris admonent.

Respondet Illachrymabilis exitii <sup>Ἀλό-
γισμος.</sup>
Candidata, lugubri periclitantis (sit
periphrasi, unicuique interpreti
concessæ, venia, nec in censum
suavium & Milesiarum fabellarum
referatur analysis nostra) simplici-
tatis linguâ: fructum ligni vitalis
& quamcunque herbam nobis de-
libare permissum, sed fructus arboris,
pali & floris pulcherrimi, quem
in meditullio corporis Adami plan-
tavit naturæ auctor, carpere vetuit
Deus, ne forte moriamur. Mox <sup>Infantia
medita-
tio.</sup>
candidæ columbæ (*Occasione dun-
taxat opus improbitati*: dum Adam
sub Jove frigido teneræ conjugis
immemor interim Dei opera con-
templabatur) pruritum, anguino
veneno tingens atque acuens cor-
ruptissimus fur Cotyttus ac spolia-
tor pergit, eamque animi virgini-
tate modo destitutam, libidineque
percitam, evidens Christi man-
cipium,

Verfuta
pruden-
tia.

Ecc. x.
Ief. xiv.
Ezech.
xxviii.

Rom. v,
14. 14. 19.
Etel. vii,
29.

Pollicita-
tio aftu
verifimili
velificata.

cipium, fequentibus blanditur peri-
clitantium *ἠδύκλη*: Novit Deus
vos nec inexorabili fatorum neceffi-
tati, nec duro Parcarum imperio
succubituros, nam eo die quo con-
glutinabimini, oculi veftri aperien-
tur, eritisque Creatori veftro fimiles,
(ut ille æquam Dei potefatem fibi
arrogare nifus erat, ita ex invidia
Evæ perfuadet, fi Dei mandatum
transilias, impoferum exlex vitam
ages, cui folo fæctionis obfequio
minor es. transgreffio, inobedientia
& ambitio nec non *φιλαυτία* & ra-
tiocinatio prava præceffit equidem
concupitum) dum æque homines
generando creare poteritis ac ipfe
Deus.

*Nilil efl quod credere de fe
Non poffit, cum laudatur diis æqua
poteflas.*

Nec tam rudes & fimples eritis ut
ante; verum donum hoc ad homi-
nes futuros, inter quos eritis Prin-
cipes decernentes inter bonos &
malos,

malos, regendos impertitū videbitis.

Ambitiosa
fames.

*Ite, agite ô Juvenes: pariter sudate
medullis*

*Omnibus inter vos, non murmura
vestra columbæ*

*Brachia non hederæ, non vincant
oscula conchæ.*

Hiscæ auditis rabie, incendente vasa-
ria, fertur, gannit, vesicæ non impe-
rat, nec venter præcepta audit, mi-
Eturit,

Reçtæ
mentis
alienatio.

*Auribus atque oculis concepta uri-
na movetur,*

catullit, poscit, appellat, atque emis-
sarium stabulo pecudum instar la-
sciviens

*Sævit inops animi, totumque in-
censa per hortum*

Bacchatur.

Donec devorantibus oculis virgun-
cula, cujus lateri hærebat lethali-
s arundo, arborem tentam, sum-
mopere desiderabilem, sexui suo
aptam gratamque contemplata, pro-
tervâque fronte maritum petens,

D ejus.

ejusque cervicem amplexu invadens,
 & non repugnanti oscula fingens,
 ferratoque morſu nunc crus nunc
 lacertos vexans, manuque improba
 & blandis, digitos habentibus, dictis
 innocentiffimam ſollicitans partem,

*Riſit & immunda tractando viri-
 lia palma,*

*His quoque furta placent, conjux,
 ait, utere donis*

*Quæ natura dedit: nec ſum tam
 tetrica, quales*

Senſi ignes, damnem.

Gen. III.
 §. 6.

Sic ſacrâ rigidorum feminum fame
 corpus viro dedit: Hic & facile in
 libidinem ſolvitur & immitis uvæ
 tulit cupidinem: adeo ut nulla ejus
 operâ deceptus fuerit, ſed moleſto
creditori inſciens & imprudens de-
 dit, quod debuit, non quod ipſi à
 Deo injunctum erat. Properantes
 itaque ac perficientes in libidinis
 nequitixque commaculatione, eo-
 dem ic̄tu & momento mitia poma
 & uvas maturas *comederunt* fœdi-
 fragi,

fragi, utrimque nempe resolvendo; donec post patrationem pastâ optimo sanguine voluptate, & improbæ Sirenis æstu, turgentis caudæ verberibus, sedato, hæc nigra columba vulnerati pectoris cicatricem singultibus crebris quassans, ac excavatam deflens naturam, exclamaverit, O facinus indignum!

Ut vidi! ut perii! ut me malus abstulit error!

Hic, illicitæ libidinis rabie, muliebribus sopitâ concussionibus, defatigatisque lumbis, pendulam palpitantemque admirans trabem, (ut solet post certorum itinerum nequitias peractæ Veneris tædere) lamentabili murmure effatur,

At, at! jam, jam dolet! quod egi jam jam pœnitet!

Mentis compos, *Valete curæ, mortalis ego sic perire cæpi!* ficulneis foliis agonizantem deinde involvit carnem, & innocuam sordentibus maculis Evam textit. Quæ subliga-

De pud.
- 6.
iii/21.

Mulier
fundi no-
stri cala-
mitas.

cula & ficulna tegmina cum propu-
diosæ nuditati non sufficerent, mox
Deus pelliceis tunicis vestivit cor-
pora *περωλοπλατων*. Veridico itaque
ore dixit c. xxv. Syracides à muliere
initium omnis peccati: notantque
Patres omnes hæreses à Sacrilega
muliere initia sumfisse, easque Saty-
rio suo tinxisse & fovisse, ut inter
Gnosticorum, Templariorum, va-
frorumque impostorum & vetera-
torum Euangelistarum scelera atro
carbone Lib. i. cap. xi. & xiii. *de*
Prost. Veter. dudum notavi. ab ar-
bore ista ingenitum mortalium ne-
fas,

*Inde seges scelerum, radix & sola
malorum.*

106

Ut Primiplastæ arborem vitæ ne-
glexerunt, boni malique scientiæ
truncum arripuere, indeque omnes
nequitias & scelera quæsiuere; ita
nos cunctique mortales

*Ad mala jam pridem non sumus
ulla rudes.*

Licet

Licet non bene virgo doceat, tamen per naturam novimus hanc palæstram, ita ut necesse haud habeamus in clinopala à Suburanâ magistrâ dogmata petere. Sed ut prima, ita & hæc intelligentia carnis mors est, & inimicitia adversus Deum: innocentiam tollit cæcus amor, pietatem sepelit, religionem polluit, fidem tentat, famam carpit, honestatem dissipat. Caro concupiscit adversus Spiritum, & Spiritus adversus carnem, adeo ut naturâ omnes homines privatim atque publice proni ad libidinis voluptatem, & à Deo & castitate abalienati esse videantur: nec enim casti, nec pudici, nec honesti nec scortatores, nec meretrices, sed omnia.

Rom. VIII, 6.

Gal. 5.

e/

§. VII. Arbor itaque à Summo Legislatore primis mortalium interdicta, non fuit proprie frutex aut ramus, neque ejus fructus, arbura, rubra succi vinosioris poma, vel è reliquo genere pomorum amplissi-

Par. Alpha c.
De paradiso.
Theodor.
q. 38. Isidor.
dor. Pelusota L. I.
Ep. 51. arg.
c. VIII. S.
5. Cantic.

D 3

ma si-

addde
Prover
error popul.

Gerræ
Goropia-
na.

c. XIX. de
Parad. In-
doschij. L.
v. p. 490.

Fabellæ
insulæ.

Arg. c.
XVII.
Ezech. &
Jer. XXXI.

ma ficus, ut cum Bar Cepha conjicit
Goropius Becanus. (licet sub ficu
vel quercu calentes hæsisse potue-
rint, cujus foliis sibi perizomata fe-
cerunt) neque malum Persicum
juxta Matthiolum; neque vitis &
uva, nec malum Cydonium juxta
Ruellium, nec triticum nec nuces
aut cerasa juxta Spigelium, nec
mala

*Punicaque & pirus, & fructu
gratissima malus.*

Sed masculus ales, quo gladiator
fulget, juvenis cluit, vir est, pater-
familias præcluit, cui sceptro coro-
nam imponens mulier fit una cum
viro, ita ut duo in actu unus ma-
neant, dum Veneris glutine arcte
adhærentes conglutinantur, ut bi-
nos nodo unum fieri dejerare au-
deas.

*Coitu qui conjugioque
Corporis atque animæ consistimus
uniter apti.*

Et sic per unum hominem dicitur
pecca-

peccatum in mundum venisse, ut nemo, cui sinciput est sincerum, inficias ibit. Moses juxta disciplinam Ægyptiorum, sicut Daniel, eruditus, testib. Stephano, Clemente Alex. & Justino Martyre, tecte & ænigmatische per anforem ejusque fructus & gustum intelligit verenda sive virilia Adami, & locos Evæ per quos sexus fœmineus sobolem solet prodere. Ægyptii autem hieroglyphicis ænigmatibus omnia involvebant.

Act. VII,
22. Clem.
L. v. Str.
Just. q.
xxv. Dan.
c. I. §. 4.
Leges
Kircheri
Obilisc.
Pamphil.
Theodoret.
in Genesin.
q. 61. Iren.
Heres. L.
II. c. 41.
Diogen.
Laert. in
Democrito.
Lucan. L.
III, 222.
adde
I Reg. 5, 1.
Prov. 1, 6.
c. XII, 23.
Eccl. XII,
II.

v6/

*Volucres feræque
Sculptaque servabant magicas animalia formas.*

Quæ omnia ex Pierio Valeriano, Cœlio, Augustino, & Hor Apolline Niliaco & Kirchero, penes quem multiplicis scientiæ stat imperium, naso rhinocerotis ruminare poterit Initiatus. Ita poma amoris symbolum apud Philostratum: ita & testes poma amoris, brachicaque mala indigitant Anatomici. nec respuit

Poma.

*Agnosce hanc
figmentum*

D 4 hanc

36 HADRIANI BEVERLANDI
hanc significationem argutus Hi-
spanus.

L. VII.
Ep. 99.

*Cætera lascivis donavit poma
puellis.*

Ita & Priapi luxuriosi Dei terribile
membrum apud Prudentium *ramus*
dicitur: unde Aufonius in centone
ramum qui veste latebat. Et Apulejus
vox raucescit, ramus roborascit. hoc
enim est delectabile illud lignum,

Arbor
tenta.

Nobilior
pomis,
maturâ
dulcior
uva.

*Dulcia cui nequeant succo conten-
dere mella:*

*Quæque bibunt tenera dulces ab
arundine succos.*

Sæpissime enim pro *αιδοίω*, libidinis
solum, arvum, vomer, sulcus, arare
Apulejo, pro coire. Martiali uxor
dicitur *ager. fodere agrum* apud Ju-
venalem: unde Aufonio *fossor*, &
in Phaleciis, *Qui tot melleolas fodis
puellas.* quo sensu & *fossa* apud Sa-
tyriographum, quibus sceleribus
fruebantur pœderastæ &

L. VII.
Ep. ult.

*Qui Lacedæmonium pytismate lu-
bricant orbem.*

Sicut

Sicut Moses *ιερογλυφικῶς* arborem hanc providissimo calamo posteritati suggerit; ita & veteres symbolicè fingeant, primos homines ex robore & fraxinis pullulasse; pari delicatæ fabellæ involucro, quo mortales ex brassicis nasci indies infantulis obtrudimus. Ingeniose de arbore Myrrhâ Adonidem pariente Naso.

*Arbor agit rimas & scisso cortice
vivum*

Reddit onus.

Multa occurrunt in Sacro Codice mystica, quæ non nisi à Mystagogo

*Perpende
2 Petr.
III, 16.*

Judæorum & Ethnicorum erudito extricari possunt. Ita vinea Nabothana mysticum sensum habet. Sa-

*Deutr.
XXII, 9.
Prov. III,
18.*

piantiam arborem vocat Salomon, & nostra arbor peperit mali notitiam & boni notionem, quam recte furem rationis & mentis latronem diceret, nam *φρενοκλόπον* nosti amorem. Prima autem Genesios capita obscura esse testantur Augustinus, Clem. Alexandrinus pariter ac Ju-

D 5

stinus

Priapus.

stinus Martyr. Priapi Hellepontiac
 sesquipedalis muto, quem ex ficu
 fabricaverat faber, passim arbor di-
 citur. nec minus eleganter elegan-
 tioris ingenii Melos Barclajus, mem-
 brum hoc, quod in horto puellarum
 figitur, & quo viri cognoscimur à
 muliere, *florem* vocat.

Flos.

*Qui flos in teneris secretus fingi-
 tur hortis,
 Impragnasse Deam, & thalamos
 læsisse pudicos,
 Mentula erat, duplici turgens plus
 cornea bulbo
 Lacteus huic caulis, sed quem pro
 stipite posses
 Accipere.*

Sae. v.

In Alcinoi hortis Hesperidum arbo-
 rem locat Juvenalis, cujus mala in
 nuptias Junonis contulit terra teste
 Servio. Argute, nec minus mystice
 de Proserpina canit Naso.

Proserpi-
na.

*Puniceum curva decerpserat arbo-
 re pomum,
 Sumptaque pallenti septem de cor-
 tice grana* *Presse-*

hic nota nota velle

Presserat ore suo.

Intelligit Proserpinam à Plutone subactam dum pomum puniceum fellaret vel degluberet. Hesiodus fingit mortalium primo Epimetheo datam uxorem amabilem palpabilemque Pandoram, quæ recluso dolio & pyxide privata bonis suis circumfertur. ^{Pandora,} proculdubio denotans Epimetheum delibasse pudicitiam curiosæ & avidæ uxoris: quo exemplo virginitatis mysterium illustrare solemus nos homunciones.

§. VIII. Quale autem monstrum fuerit *Dudaim*, controvertitur inter eruditos, quod cum sine crimine potius nescitur, quam cum discrimine definitur, ideo doctam ignorantiam vel eruditam inscitiam amplexus fuisssem, nisi in quodcunque verbum à Deo profectum, sedulo inquirendum moneret Amphilo-
chius. Oleastri, Targi, Junii, Ravii, Deusingii atque Heidiggeri avias de pulmone revellere non equidem consti-

Hist. Patr.

T. II. Ex.

XIX.

/*ur*
 constitueram; verum à disquisitione
 hac curiosa lucem fœnerabit/arbor
 nostra. Medius fidius æque obscura
 c. iv, 6. videtur hujus cognitio ac Jonæ he-
 dera. Fuère flores equidem amabi-
 les, (*Fassemyn*) sed inter quos late-
 bat semihomo sive mandragora. &
 sic intellige Chaldæos, Syros, Ara-
 bes, Hebræorumque nonnullos, pa-
 riter ac Hellenistas qui mandragoras
 interpretati sunt Dudaim. Radici
 huic ad imum duo (ut ο'ρχες & Cy-
 nosorchis) mala erant annexa, di-
 versisque floribus in sertum com-
 pactis ornata, quæ herba cum amo-
 rem conciliat, si fides Dioscoridi,
 Theophrasto ac Epiphanio, ideo
 eam *Circæa*, & poma amoris, vocat
 Matthiolus. Ruben cum ejusmodi
 sertum inveniret inter tritici mes-
 sem, matri Leæ dedit, illa ilico Ra-
 cheli vendidit, ea conditione, ut Ja-
 cobum maritum ~~suum~~ concederet,
 persuadens sterilem matronam eo
 aspectu, vel odore, vel usu naturam
 suam

Gen. xxx,
 14.

Sibi

x Arunda

suam posse mutare & movere. χρύσεα <sup>Επίκει-
σις.</sup> χαλκείων. Num autem in sinum po- ^{Auctoris.}
suerit, an fricticis instar eo ingenio-
sas illas partes,

*In quibus occulte spicula tingit
amor,*

adorta fuerit, bene vasatis dijudican-
dum relinquo. quam autem mulie-
res pronæ sint ad incestos illos amo-
res latius diximus *L. II. cap. 5. de
Prost. Veter.* Dudaim autem erat
parvulus Peor apud Ægyptios, ut
apud Romanos Phalli & Fascini,
quos non adorabant ut Baalpeor,
Priapum & Mutinum; sed è collo
suspendebant, quandoque nymphas
atque clitorides iis fricabant. quo &
alludit Hoseas, *deponite de medio u-* ^{C. II, 4.}
berum adulteria. Proculdubio cape-
rata fronte austeri Catones, qui cu-
mino & sinapi ac aceto victitant, me
sacrilegii reum arguerent, quod hæc
adulteriorum probra etiam debue- ^{Cant. VII, 13.}
rit sponsæ propinasse sponsus. Ve-
rum enim vero, præterquam quod
mysti-

42 HADRIANI BEVERLANDI
mysticè sit intelligendum, nempe
Christianorum bona opera Christo
suaviorem conciliare odorem, quam
tales gentilium floribus, balsamo,
ac mandragoris cinctos fascino Dia-
bolo; jure merito cum Doct. D. Polo
superciliosis istis responderem, u-
nam vocem linguæ S. diversas sortiri
significationes, sicut hunc in locum
notant Anglici Glossatores. Sit ita-
que hæc nostra sententia, quam in-
ferere debui, non ut viros doctos
reprehenderem, sed ut agnito erro-
re studiosi lectores proficerent.

2 Cor. II,
15.

Ad e.
XXIV.
Jerem.

Polyb.
L. III.

MS
Corne-
lius A-
grippa.

§. IX. Opinioni nostræ hornæ
ante biduum suffragantem fere com-
peri Cor. Agrippam, quem elogio-
rum Iliade celebrant *Wierius* ac *Ab.*
Corput. Suaviludia subtilis mentis
ejus paucis in apricum proferam,
longasque ejus ambages in compen-
dium, si pote sit, mittam. Non au-
tem cum Gnosticis ex *Apoc. c. XXII.*
com. 2. Arborem vitæ asserit locos
muliebres, quorum usu congressus
Vene-

Venerius celebratur; quia per XII. tata tempora lubrica eorum semita-
 nenstruis purgetur, & Danaidum
 belidumve dolii instar pleni sint ri-
 narum, & hac & illac perfluant; ve- Serpens
 penis.
 um *Serpentem* interpretatur sensi-
 bilem carnis affectum, imo ipsum
 carnalis concupiscentiæ *genitale viri
 nembrum*. Nullum itaque alium
 Dæmonem Evam tentasse arbitra-
 tur, quam illum, de quo Hiobus, *cu-* C. XL.
us virtus in lumbis & potestas in
umbilico, quem Paulus vocat *stimu-*
lum carnis & angelum Satanae. I Cor. XII.
Adamo uxor data ad castitatem, & non ad
sobrietatem, ut interpretatur contra Rom. XII.
 Iovianum Hieronymus. *Sed cum*
præter castitatē usus ea fuisset, con-
cepit scientiam se polluendi, unde
indignatus est omnipotens, & pæni-
tuit se fecisse hominem. pœnituit
Deum, ait scite & ingeniose Doctor, Virgini-
 tas deli-
 bata.
quia virgini defloratæ pristinam vir-
ginitatem restituere nequit. Ob hanc
itaque carnis pudendam libidinem
ejectus

2 Tim.
11, 5.

„ejectus est homo è Paradysò Dei.
 „quia caro & sanguis regnum Dei
 „possidere haud possunt. coitus præ-
 „mium mors. Omnes & hinc qui ex
 „carne geniti sunt generant origina-
 „lem culpam.

Verbum non amplius addam.

Hæc laudati & jam præ cæteris hic
 laudandi Cornelii Agrippæ, prodi-
 giosi ingenii hominis in nostrum pro-
 blema *Πικροῦς*. Videamus num ab
 hæreticis, tanquam injustis possesso-
 ribus, bona quædam in usum nostrum
 vindicare possimus. plausibiliores
 & palmarias recensebimus nænias,
 ut aliquid muniminis & præsidii for-
 tiatur ratiocinium. Omissis itaque
 otiosis fabellarum sarcinatoribus de-
 lirisque in vago Thalmude nugoni-
 bus, Cathari, Manichæi ac Priscillia-
 nistæ vetiti fructus sanctionem fuis-
 se trutinant, *ne Adam dedolaret E-*
vam, teste Egberto. Verum cum hi
 legitimas nuptias tanquam fornica-
 tionem fugiant, eò quod fornicati
 sint

Bibl. Patr.
T. IV. p. 2.

sint mortalium primi, jure summo
 eos refutat Moses Bar-Cepha. & De Parad.
c. 19.
 nos fucatae asceticæ impurorum Ca-
 tharorum vitæ infandas pollutiones
 in Libro supra bis terve citato. Aben Prof. Vet.
L. I. c. XI.
 Esra cognitionem boni & mali nu-
 ptiale opus denotare rimabundus
 probe docet. hinc *cognoscere* dicitur passim in
B. S.
 hoc opus, & *puer statim atque boni
& mali notitiam adeptus est, hac cu-
 pidine tentari incipit*, ait recutitus
 verpa. *Non olido hirco*, ut Petavio
 masturbato & exhausto atque ficoso
 Jesuitæ videtur, sed bene vasato ac
 peculiatto caballo digna mehercule
 sententia. Soterinus Saturninus a- Hist. Dy-
nast. VII.
p. 76.
 pud Gr. Abul-Pharajium à Celebr.
 Pocockio versum, membra genera-
 tionis inservientia tam in viris quam
 foeminis à Diabolo esse facta, ideo-
 que turpe ab hominibus ea retegere,
 hariolabundus succenturiatur. Et
 apud eundem Basilides asseverabat Naxiz.
 honorandum esse serpentem & ma-
 gni esse faciendum, eò quod Evæ
 E consi-

46 HADRIANI BEVERLANDI
 consilium dederit, ut cum marito
 congregaretur, cum alias non pro-
 creassent homines. Si Diabolo &
 Adamo & Evæ gratiæ essent refe-
 rendæ ob lepidi hujus oneris cogni-
 tionem, pariter ac dulcedinem at-
 que necessitatem: utique & Judæ
 Iscarioti, cum Don Quevedo, esset
 habendus honos, quod sospitatore
 nostrum tam scelestè prodiderit:
 merum itaque hoc ἀδύνατον in mor-
 boneam ablegemus, atque in Παιγίον
 pergamus. Propius accedunt S. Pa-
 tres, statuentes in statu innocentie
 si permansissent primi manu divinâ
 formati, non per foetidam genera-
 tionem, verum absque spurcâ con-
 glutinatione, Angelorum instar,
 multiplices futuros inculpato vitæ
 scelerisque hosce puros. Quibus
 suffragatur Bar-Cepha, qui, juxta
 Andreæ Masii Jcti Religiosissimi
 calculum, vixit Anno 914. Hos pi-
 pulo differt Augustinus, concedit
 tamen salva virginitate tum omnes
 pro-

Α' αρεσ-
 διουουτο.

Gr. Nyss.
 L. VIII.
 c. 3. Chry-
 sost. Hom.
 XVIII.
 Damasc.
 de fide
 O. th. L.
 IV. c. 25.

In Jo-
 suum.

L. XIV. c.
 22. de
 C. D.

procreatueros & parituras. Rem propius acu tangunt inter Orthodoxos Divinorum oraculorum Consulti, existimantes Evam per serpentem solam, Adamum solo conjugis amore lapsam, juxta decantatissimum Divini eloquii effatum. *Non enim Adam est seductus, sed mulier seducta, quæ transgressionis causa fuit.* Ita tamen, ut solo erga conjugem illicem affectu in gyrum raptus, noxæ socius, illecebris voluptatis delinitus, non minus turpiter erraverit ac ipsa conjux.

Tir.
II, 14.
Leges dicit subtiliss.
Henric.
Morum
L. II. c. 1.

Prudent.
cant. Sym.
L. II.

---- *Fit reus ipse suapte
Ingenitum, placitumque nefas, &
facta rependit
Impia suppliciis, merito, non sorte
peremptus.*

Prædesti-
natio.
Eph. I, 4.
& c. III, 15
II. Matt.
xxv, 34.
Gal. III,
17. Rom.
ix, 16.

§. x. Fuit ante jacta totius universi fundamenta Decretum Dei. Benedictis enim regnum erat paratum per testamentum & foedus gratiæ, quod misericors D. Pater cum Deo Filio pepigit, quo peccatores

E 2 (qui-

Eccl. VII,
29.*Handwritten:*
placitum

H. Mart.

(quibus ἀπεξέσπον καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν fuerat
relictum, quique puri & integri e-
quidem, verum labiles ruunt sua
sponte in vetitum pacidumque illud
nefas : unde Prudentissimus toga
sagoque inclytus Prudentius Cle-
mens.

*Vitum simul ac moribundum,
Hominem Pater effigiasti.)*

Rom.
VIII, 17.Προ-
σωπμ-
29.
I Petr. I,
19.Jes. XIV,
24. XLVI,
10.Iezio
Prudent.
Apoth. v.
837.
Clem.
Strom.
I. I.

per mortem & sanguinem Christi,
heredes salutis & foederis gloriae
participes pronuntiavit ; ut in initio
de Sacro-Sanctarum personarum
pactis conventis monuimus. *Chri-
stus* enim praecognitus fuit ante jacta
mundi fundamenta, & quidem ut
agnus, cuius sanguis fundendus erat
pro protoplastarum transgressioni-
bus. Quae cum sint altioris indagi-
nis doctioribus Divinorum oracu-
lorum explanatoribus sacrorumque
Mystis relinquo ; admonitus scilicet
periculosum esse ardua per transen-
nam movere. Nec in animum duxi
Plagiariorum more, ex neotericis,

γεολο-

θεολογῶμενων schedis multa mutuati- Consultis
Clem. A-
lex. L. V.
Strom. &
protr. Ma-
nil. L. IV.
 tiis verbis compilare, dum Gomari-
 similiumque Heroum pari iudicio
 & eruditione conspicuorum pervol-
 vendis crebro effatis, cuique notis,
 nunc huic Rei, Arminio *horrendæ*,
 colophonem imponere cogor, ne
 post Homerum Iliada, post Vossium *medit*
 Aristarchum, postque Grotium de
 Jure Belli ac Pacis ciconiam molirer.
 Ita tamen, ut fateare necesse sit ge-
 neris humani parentem, non fatò aut
 Stoica necessitate, sed *ineluctabili* Jes XIV,
24
 præcognito & determinato Dei de-
 creto, per gannitricem Evam victum
 & tentiginis æstro pollutum, hunc
 ignem nobis, in utero urticâ iniqui-
 natis, & satyrione ab infantia perci-
 tis, naturalem & ingenitum reli-
 quisse. *Hæc est peccati justissima* Augustin.
L. III. c.
18. de libr.
arb.
pæna, ut amittat unusquisque quo
bene uti noluit, cum sine ulla difficul-
tate posset, si vellet. Sicut non visum Rom. I, 2.
Eph. II, 2.
Tit. III, 3.
I Petr.
IV, 3.
 est eis Deum in notitia detinere, ita
 eos tradidit Deus in mentem repro-
 bam,

50 HADRIANI BEVERLANDI
bam, ut facerent quæ minime con-
veniebant, oppletos omni injustitia;
scortatione, improbitate & avaritia,
quos videt periisse, perditos ducit.
Justus itaque fuit, est, eritque Do-
minus Deus in sermone suo, mun-
dus & in judicio suo, quia mortalium
viæ rectæ non sunt.

Ps. 11, 6.

Ezech.

XVIIII, 25.

Senec.

Herc. Fur.

----- *Perdere est dignus bona*

Qui nescit uti. -----

Peccatum

Origina-

te.

Jac. I, 14.

§. XI. Homo itaque à propria cu-
piditate inescatus prægnans factus
concepit & peperit peccatum, quod
consummatum genuit mortem. Hæ-
ret lateri hæc lethalis arundo, quam
Dæmon infixit: Nullo ædepol dicta-
mino sanabile hoc vulnus, utpote
nodosum medullas funditus incru-
stans: Quin & universale nunc cer-
nitur generis humani, omni nequi-
tiarum genere & arte invicem ferru-
minati, & à Deo scortantis ac decli-
nantis adulterium furiosa æmulatio-
ne, atque inevitabili fascino demen-
tatum. Totus mundus cubat in hoc
malo,

Act. XVII,

26.

malo, quia ex uno sanguine (quic-
 quid harioletur Pelagius) omne ge-
 nus hominum concretum est. De-
 cepta est Eva, & ab ea seductus A-
 dam; adeo ut per unum hominem
 peccatum introierit in mundum, &
 per peccatum mors ineluctabilis; &
 ita in omnes transierit mors, in quo
 omnes peccarunt.

Macar.
 Hom. 11.
 & XXIV.
 Baron. ad
 An. 412.

Rom.
 V, 12.
 I Cor.
 XV, 22.

— *Ille dies lethi primusq; malusque
 malorum*

Causa fuit.

Adam itaque corruptus corruptam
 gignit prolem, non ad imaginem
 Dei, quam decoxerat, sed suam. *Ut* Gen. v, 3.
enim meliores gigneret, quam ipse
esset, non erat aequitatis, ait Augusti-
nus. Quis daret mundum de im-
 mundo! Quod genitum est ex carne, *Job.*
 caro est. Quales omnes qui ex san- *XIV, 4.*
 guine & ex libidine carnis, & ex li- *Job. 111.*
 bidine viri, & nondum ex Deo ge- *Iob. 1,*
 niti sunt. Prius pareret locusta Lu- *13.*
 cam bovem, quam puerpera prolem
 castam. X Rationem facile percipiet

* *Sicut expectat^E ut hinc at mater hinc
 aut alios natos, quom quos hinc*

zelotypus curruca. Inter novem præ-
gnationis menses collatinus venter
nunquam dicit fatis, sed navis ple-
na plures mente admittit vectores.
tum gravida uteri rabie perditæ agi-
tatur, & mundi illecebris infestatur,
quid poterit itaque nutrire nisi car-
nem, ac eâdem concupiscentiæ uri-
gine percitam producere. Non
ægre feret vir doctus, si Sagacissimi
Patriæ meæ quondam assessoris, Sta-
tui Publico devoti, verba in suffra-
gium vindicaverim: res contentæ
volante calamo doceri, se ornari ne-
gant, adeoque perpende lepidæ lex-

*Banckew.
P. 1. p. 7.
S. 22.
Brunæi.
Ter. He-
lut. y, 3.*

eos aculeum *van vuyren hout, en
konnen geen eycken spaenderen komen.*
Argute & ad Sostratam Chremes.

Quod est consimilis moribus

*Facile convinces ex te natum: nam
tui similis est probe:*

*Nam illi nihil vitii est relictum,
quin sit & idem tibi:*

*Tum præterea talem, nisi tu, nulla
pareret filium.*

Jurent

Iurent conceptis verbis Verinus & Lucretia, Nicetæ & Vestales quicquid possint se castos mente & corpore, non credam ego. Cum vera Dei progenies, sobolesque sincera non potuerit se castam servare, qui miselli nos homunciones, stimulo carnis concepti, & nodoso aculeo pisti, possimus tot Scyllas atque Carybdes effugere. Concupiscentia carnis, & libido oculorum & fastus vitæ,

Quæ tria pro Trino Numine mundus habet,

non ex Deo, sed ex Diabolo est. Ut omne peccatum ex Dæmone, ita præcipue libido hæc: Septem Dæmonia Mariam Magdalenam invaserant: Paulus incestuosum Satanæ tradidit. Ita per pudenda Pythiæ apud Chrysofomum, & ex virginali cujusdam puellæ, apud Rhodiginum, clauastro vaticinatū constat Cotyttū. Qua de re viduas gannientes ceventesque Dæmone obsessas dicimus.

Marc. ult.

19. 2 Cor.

v, 5. Lege

Val. Max.

L IX. c. 12.

Plin. L.

VII, 53.

Magiri

Disque

Mag. L.

III, q. 7.

E 5

vivæ

1 Tim.
v, 6.

vivæ mortuæ sunt, ait Apostolus quæ in mollitiis deliciisque ætatu-
lam agunt, sibi ipsi posthumæ sunt
quia corpus in sagina, mens Diabolo
devota. Nec enim vivere, sed valere
vita est. bis perit Messalinæ neptis
quia vita in voluptate perpetua
mors est. Luxuriosi itaque soli digni
dicuntur, ut bis morte pereant

---- *cænent licet ostrea centum.*

Quodnam igitur fuerit primum pec-
catum, quod lethum peperit, & no-
strum infirmitatis ingenitæ vitium,
malumque nostrum domesticum fa-
cile quivis, cui datum est habere na-
sum, sentire & subolere poterit.
Docte de propagine ac traduce pec-
cati Augustinus testatur, *Eo nihil
esse ad prædicandum notius, nihil ad
intelligendum secretius.* Agedum
videamus

*Quid valeant humeri, quid ferre
recusent.*

Non unum hominum mentes agi-
tat pytissima, dantur Masturbatores,
Fri-

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 55

Friatrices, ^{Sodomita.} Fellatores & Fellatrices, Stercorivori, Cunnilingui utramque scenam ac schema faciunt Pœderastæ, Drauci, cinoedi, pathici ac pathicæ & meritorii hystriculi sive pusiones, ^{Stoep-schijters.} masculæque Lesbiatrices, Sarritores pariter ac Quadrupedum insultatores ac succubitrices, nec non menstruorum sorbillatores.

Ausi omnes immane nefas, ausoque potiri.

Passim & noti sunt barbati mœcho-
cinædi, evirati spatalocinædi, emba-
ficatæ, pullipremones, alique ce-
ventes Romuli nepotes, qui pisci-
nam aquasve irrumarunt, terram
matrem foderunt. adde fellaria &
spynthrias, omnemque Lacedæmo-
niæ, Sybariticæ, Jonicæ & Syracusa-
næ libidinis artem, quæ cuncta per-
censere numerando, aut scribendo
detegere nec ego nec ullus possem.

*Promptius expediam, quot ama-
verit Hyppiamœchos.*

Omnia concupiscunt vendunt &
emunt.

ἡγορεῖται
 πῶς
 totus li-
 ber II. de
 Prost. Vet.

emunt. Proh pudor! quanto magi
 exoletus omnia pati non recusat
 Nil tam impium, nil tam nefandun
 quod animo non conciperent, & con
 ceptum non exequerentur.

*Omnia fanda infanda, malo per-
 mista furore.*

Nullum tantum scelus est, nullum
 tam magnum facinus, nec ullæ adeo
 in illud strictæ ac diræ leges ac san-
 ctiones, ad quod suscipiendum per-
 petrandumve voluptatis libido eos
 non impellat.

*Periere mores, jus, decus, pietas,
 fides,*

*Et qui redire nescit, cum periit
 pudor.*

Unde factum ut D. Patres & Cardi-
 næ Eminentix Flaminum doctissi-
 mi ἀποτόμως intrepide affirmaverint,
 Primam Protoplastarum transgres-
 sionem, nihil aliud fuisse, quam
 quod Eva averso ordine quadrupa
 inclinata culum angustum (quem fi-
 cosus ille hystrix Casa* *Fornellino* in-
 digi-

* Satyræ
 Berniæ ca-
 pitolo So-
 pra il
 Forno.

digitat) inepte præbuiſſet Adamo,
 & ipſe ſaucius heſternæ cœnæ oc-
 currerit: quod nec ἀδωάτοις vel ἀν-
 τὶρροῦτοις nec à verofimili adeo ablu-
 dens, utroque pollice favere haud
 veriti ſunt Cordatiores interpretes:
 Nimirum cum & multas ejus neptes
 etiamnum occupaverit intempeſti-
 vus hic furor, quæ nunc pronâ nunc
 ſupinâ delectantur agitatione & a-
 moris pudibundi maleſuadis obſe-
 quuntur votis. Quisnam hominum,
 quem tu contentum videris uno fla-
 gitio! redit in faciem ſclerumque
 immane reſumit ingenium, neque
 ullum finitur vitium ibi, ubi oritur.
 Proh ſeculum! proh pudor! Adam!

Adam *Quid diceret ergo?*

*Vel quò non fugeret, ſi nunc hæc
 monſtra videret!*

verum cum nec γὺ nec μὺ hujus
 lubricæ ſchemæ occurrat in tex-
 tu, ideo hanc opinionem ex con-
 jecturis calculo meo approbare vix
 auſus fui, gnarus D. Petri effatum.

ὅτι

88 HADRIANI BEVERLANDI
ὅτι πᾶσαι γραφαὶ, ἰδίας ἑπιλύσεως ἔχουσι
νεταν. Nostram sententiam Dei elo-
quiis magis congruam conscienci-
& lux cordis docuit. & in proprie
vase quisque nullum adeo vehemen-
& frequens ubicunque sentiet repe-
rietque, vitium. Sed quid multis
*Veritas verborum adminicula non
desiderat.*

§. XII. Divus Vates *En*, inquit,
Psal. LI, 7. *in iniquitate formatus sum, & in*
Job. xv. *peccato fovit me mater mea.* David
sincero corde fornicationis & adul-
terii sui pœnitentiam agens, ascen-
dit ad primam *pravae cupiditatis*
Gen. VI, v. *originem.* Testatur se non peccatum
Se in utero esse, sed in peccato conceptum & fo-
tum, adeoque ipsum coëundi pru-
ritum, & effusi seminis titillatio-
nem, in patrantibus parentibus, di-
cit esse peccatum. Augustinus *mas-*
sam perditionis, & Ambrosius *in-*
quinamenta naturæ & partus conta-
gia dixere. Quod genitum est ex
Job. III, *carne caro est.* Adeoque omnes su-
mus

nus antiquæ impietatis labe (quam
 Prudentius *ingenitum & placitum*
 lixit *nefas*, ut sagaci stylo restituit
 Nob. Nic. Heinsius, cui ob immen-
 sam affabilitatem & humanitatem
 totus quantus nexu & mancipio de-
 votus sum) & antiqui serpentis pla-
 gâ polluti, omnes, inquam, Excepto
 Christo, Sancto Sanctorum, qui ^{Heb. v, 15.}
 non novit peccatum. Fuit enim ^{1^o VII,}
 Hospitator conceptus ex virgine & ^{2^o 2 Cor.}
 & Spiritu Sancto, sine ullo pruritu ^{v. 21.}
 totus atque gestus. qui itaque non ^{LUC. I, 35.}
 est genitus *ἐκ γέλημα* & *τῆ ἀνδρὸς*,
 non potuit à matre inquinatus esse
ἵεαν θρωπ &. hinc Augustinus *Præ-*
ter hoc vinculum concupiscentiæ
(scil. coëundi) natus est Christus
sine masculo, ex virgine concipiente
per Spiritum S. Non potest iste dici, ^{De Nupt.}
in iniquitate conceptus: non potest ^{L. I. c. 12.}
dici in peccatis mater ejus in utero
eum aluit, cui dictum est, Spiritus S.
veniet in te, & virtus altissimi ob-
umbravit te. Peccatum originale, ^{Tim. I, 35.}
 quo

Jezer.

quo mens & conscientia nostra polluta est, Hebræis dicitur *Jezer*, hoc est, figmentum malum & fermentum, quod est in massa innata illa concupiscentia & ingenita coëundi corruptela: Si quis itaque hac titillatione percitus sit, *ducat uxorem* perhibent in cathedra Mosis Rabbini. Qui si ducat & generet iterum ex carne carnalem producit, dum massa illa in utero modo eadem labe inquinatur: unde Sanguinolentus infans, postquam ejus membro genitali (quali ipse generatus, & cujus siphonibus ipse suo tempore pulchra prole Rempubli- cam beabit) inflicta est foederis plaga, regeneratus & ascitus demum

Ezech. xvi.

censetur. quo alludit Deus ubi Hierosolymam virgini comparans, dicit: cum adhuc menstruo sanguine te pollutam & à matre rubentem, id est, originali peccato inquinatam, viderem, te sustuli. Carnis adversus Spiritum lascivientis petulantiam

Peccati.

peccati

peccati nomine expressè infamat
Apostolus. Concupiscentia est vo-
luntas improba, qua anima appetit
fornicari in creatura. Per unum ho-
minem *peccatum* in mundum intra-
vit & concupiscentia carnis non ex
patre sed ex mundo est. Adeoque
peccatum κατ' ἐξοχλὴν est coëundi
pruritus ejusque perfectio. Ita nihil
tralatitius^m apud auctores Græcos &
Latinos, classicos ac proletarios, ve-
teres & recentiores, ita ut posterioris
ævi dicta, etiamnum in sublimi tri-
bunali non respuant Declamatores.

*Non ego ne pecces, quum sis for-
mosa recuso.*

*Cui peccare licet, peccat mi-
nus.*

Et apud purissimæ latinitalis impu-
rissimum auctorem: *Jupiter pecca-
turus in terris: id est adulteraturus
& scortaturus. & Polyænus ad Cir-
cen. Fateor me domina sæpe peccas-
se. illud unum memento, non me, sed
instrumenta peccasse.* Satyriogra-

F plus

Rom. VII,
17.

I Job.
11, 6.

magis

catheon

Ovid. L.

III, 13.

L. III.

El. 4. L.

II. El. 5.

Propert.

L. II, 30.

Mart. L. I,

35. Petron.

c. 97.

Tibull. l.

l. 4.

62 HADRIANI BEVERLANDI
phus in celeberrima Satyra de te-
nuiore sexu

Sat. VI,
134.

minimumque libidine peccant.

Jure merito apud Porphyrium Ægyptii, nec non Euripides ac Homerus, ventrem omnium malorum cladem & fontem dixere, utpote qui primus peccavit. Figmentum hominis ab ineunte ætate fuisse malum dixit Moses. Omnia scelera, flagitia, quæ faciunt homines in duabus rebus consistere dixit Agellius

malitia atque nequitia. nequitia autem plerumque pro stuprandi petulantia sumitur apud Peccandi & nequitiarum Ephorum. Voluptas itidem κατ' ἐξοχλὴ pro concupiscentia

carnis, oculorum libidine & ipso coëundi actu. Græcis ἡδονή, quam vocem nonnulli deducunt ab hoc

horto Edenis: unde Doctiss. παραδείσει & κελικώται Joh. Heidigherus. *Nec vanitatis arguerem* (nempe Goropium Becanum) *qui ex Eden existimat descendisse Græ-*

corum

corum ἡδονὴ voluptas & Poëtarum
 Adonidem Priapi patrem. Quem L. I, c. 12.
 Proft. Ve-
 ter. L. I.
 Epift. 17.
 Adonosirim & Thamutz dictum de-
 monstravimus. Huc refer illud Ve-
 nusini.

*Sperne voluptates nocetempta do-
 lore voluptas.*

Ut caro pro pudendis, ejusque ope-
 ra carnea, ita & membra, terrestria,
 eorumque opera, terrestria dicun-
 tur. *Mortificate membra vestra ter- Col. III, 5.*
*restria: scortationem scilicet & im-
 munditiam ac libidinem, ut parcòs
 Deorum cultores & infrequentes
 haud latet.*

§. XIII. Reperatur forsan, in in-
 fante luculentiori indicio deprehen-
 di, iræ, rancoris, fastidii, impatien-
 tiæque scintillas. occuparunt puel-
 lum multa scelera, quorum catalo- Rom. XII, 10.
 gum texit Apostolus, ita ut nec
 quicquam vile sit in eo, nisi mali
 mores. Sed ubinam inter boni &
 mali nomen decernere valeat, prius
 libidinis fomites deprehendet, &

oscula figet, quam unguibus secabit
 Omnium hominum ingenium ab
 infantia proclive est ad libidinem

Infans.

In segmentatis cunis se Virum esse
 testatur infantulus. parvulo flent
 gaudium creabit cunatum motor,
 agili digito si ejus pudenda tetigerit.
 Italæ pupas ejulantes non alio modo
 ad quietam redigunt mentem, quam
 si minimi digiti extremâ parte, in-
 ferorum labiorum crepidinem fri-
 cuerint. Jam sentiet opponens, hu-
 manum peccatum, ad quod naturâ
 faciles sumus, qui dux & comes de-
 esse non potest, nam & ipsa etiam
 res sine duce, sine comite procedit.
 non pronum tantum est iter ad hæc
 vitia, sed præceps: Pulchra puella
 cito adamatur, & foeda facile concu-
 piscit. Nemini pudor est, omnes
 ultro rogant, dant atque porrigunt.
 errantem per totam vitam peccata
 hæc delectant. Multarum luxurio-
 sam & exercitam juventutem ten-
 tigo in ipso cadurco sopivit modo.

*De ma-
 barbatori-
 bus L. II.
 c. 3. Profl.
 Verr.*

Ante-

Antequam ejus essent ætatis, ut mul-
 liebris patientiæ legem accipere pos-
 sent, catullire solent crudæ pupæ,
 & devirginari anhelant flagitantque
 virgunculæ. Cum subacta cervice
 jugum necdum ferre valeant, nec
 arietantis impetum sustinere possint
 acerbæ virgines, tenero digito im-
 mitis uvæ tollunt cupidinem. Ante
 annos ad patiendum gestientes de-
 virginabatur Pannychis apud Arbi-
 trum. *Sine dubio non repugnauerat
 duer, ac ne puella quidem expaverat
 nuptiarum nomen. & Quartilla Pria-
 pi tandem victima, funonem meam
 iratam habeam, si unquam me virgi-
 nem fuisse meminerim: infans enim
 cum paribus inquinata sum, & sub-
 inde majoribus me applicui. & Cu-
 næus noster. Puella quædam in ser-
 vi complexibus, ignarâ matre, volue-
 batur, ne prima nocte virum timeret.
 Experta carnalem lanceam vulnus
 haud cruentum infligere, vitulum
 deinde tulit, quæ taurum sustulerat.*

*Lege Ho-
 rat. L. III.
 Od. 6.*

*De Fri-
 tricibus
 L. II. c. 5.
 de Proflib.
 Væter.*

66 HADRIANI BEVERLANDI

*Cui necdum teretres fratrant in
pectore mammæ*

*Nec tena angustum lana foramen
habet,*

*Illius humorem nec menstrua Luna
fatigat,*

*Nunc fricet angustum pene furen-
te specum.*

Prætextatus datur adulter, & subru-
mi hodie vix adeo pueritiâ & inex-
haustâ sunt insignes pubertate, ut
quondam Germana pubes, nec ad-
eo innocentes ut inter vaginam &
ejus syphones viscerumque cubos
distinguere haud possent. Pusiones
ἐλκυστικόντα hæc amatoriiis cum can-
ticis à teneris imbibunt, & cum papa
atque bua, antequam τὸ Ta ta Ma
ma fari valeant, nequitiarum πολυ-
θρύλλητα comedunt, modulantur,
fringultiuntque. Quin & pueros
decennes impregnasse mulieres li-
terarum monumenta docent. Nec
puellæ adeo simplices ut Jove
quondam necdum barbato, cum in-
ter

Rhodig.
L. XIV,
10.

ter halecem & mutonem nullam differentiam cognoscerent. Multæ simplices sunt ut columbæ, omnes vero astutæ ut perdices; dum ante alpha & beta suo pte ingenio scire desiderant clinopalæ arcana omnemque libidinum artem ab Annibale Caraccio, Raphaele Urbino, Titiano, Romanoque Batavo delineatam adhamant. Quo pacto familiam *duo* augeri possent *tertio*, per silentii *ἤσυχον* & occultum murmur inquirunt, adeo ut prima conjugii nocte sciant, quo trahantur, neque facturas se ultra, dum se posse puerili verberere moneri clamitent mutoni dementi supplices. Multi equidem à natura in furta, homicidia, avaritiam proniores videntur, quam in adulteria aut fornicationes. *Mores animi sequuntur temperamentum corporis.* Ita tamen ut nec à Venere plane abhorreant. In dulcedinem vertere se amaritudo non potest, aut ariditas in humorem: calor ignis

in frigora; aut quod rei cuiunque
 contrarium est, in suam sumere at-
Apul. 1. que immutare naturam. Nihilomi-
 nus hi mutari vel educatione, vel
 emendari poenâ poterunt. Qui au-
 tem libidine, hâc nodosa, peccato-
 rum principe & duce infestantur,
 nec honestatis retinaculis nec sup-
 plicii minis corrigentur. utpote me-
 dullis & sanguine prava concupi-
 scentia circumscriptis, & libidine
 evigoratis. *Hæc res in se neque con-
 siliium neque modum habet ullum, eam
 consilio regere non potes. hinc Chæ-
 rea: Hanc tu mihi vel vi vel clam
 vel precario fac tradas, mea nihil
 refert dum potiar modo.*

*Naturæ sequitur semina quisque
 suæ.*

Quod si hac urticâ & erucâ tincta,
 sit natura, incipiatque se movere
 furcâ licet eradicetur, tamen eouf-
 que recurret, etsi cum Origene te-
 stes vel caudam ferro demeteres
 Properanti.

*De Eunu-
 elboram
 propuliosa
 Libidine
 L. II. cap.
 v. §. 3. de
 Prosb. b.
 Veter.*

-- pro-

---- *prolem fata sequuntur*
Continuum simili servantia lege
tenorem.

Facilius reperies albos corvos vo-
 antesque testudines, quam mente
 castas: adeoque tam exangues ve-
 ulas & torridos senes quam crudas
 puellas, succiplenas virgines, ma-
 tronas musteas juvenesque fervidos
 vexet perpruriscens hæc libido. In
 φθλομένη Δνοία si parentes magis
 ebrietate quam libidine, odio quam
 amore, rapinâ quam blanditiis, am-
 bitione quam voluptate dulciori Gen. xxx,
 flagrent æstuentque, proculdubio ^{37.}
 & ad ea vitia magis inclinabit pro-
 les, quam ad libidinem carnalem;

Qui viget in foliis, venit à radici- Mantuan.
bus humor,

Sic patrum in natos abeunt cum
semine mores.

Ita tamen, ut non destituetur natus
 puer eo vitio, quod fuit primum
 omnium & cuique reatum inducit.

Unde fit ut infans modo natus reus

F 5 est

est delicti, nondum capax præcep-
Gen. VIII, nec potentia. quia figmentum eju-
 21. à pueritia est malum, quod tanquam
 summum bonum, actu Epicurei
August. animi cogitatione Stoici semper
de C. D. exercuere. Ecce omnes accenden-
 XIV, 5. tes ignem & circumcingentes favi-
Es. I, II. lis, ambulant in luce ignis, & in ma-
 leolis, quos succenderunt. Adeo u-
 nil verius sit, quam per unum ho-
 minem hanc libidinem in mundum
 intrasse, & per eam mortem. *Sic in*
omnes homines mors transiit, quia
omnes peccarunt. ut docte verti-
L. de Dieu. Nam omnes animo &
 corpore scortati sumus, etiam in le-
 gitimi matrimonii actu. Nisi Ada-
 primum peccatum fuisset coitus u-
 surpatio, qua & nos abutimur, qui
 nobis imputari posset ejus simplex
 usus pomi. dum nos poma & fructus
 quosvis licite cum gratiarum actio-
 ne edimus, coitu non fruimur, nisi
Rom. v, peccati prioris reatus Rei. Aposto-
 18. lus autem ubique unius transgres-
 sionis

ionis Adami, quæ nobis imputatur, neminit; adeo ut cœterarum ejus imbecillitatum & infirmitatum quidem participes simus ærumnosi honunculi, non tamen rei.

§. XIV. Hisce ita computatis, demonstratis ac luce meridiana clarius deductis, fructus & arborem constituisse in voluptate sive concubitu, sequentes etiamnum evincunt

suffragantes rationes. ἵνα γὰρ θεός ἐνθε

ἔαιδώς. ubi pavor, ibi pudor. Transgressores non totum corpus, nec faci-

ciem a sâ squillâ rubicundiorum

pudibundi texere togâ aut pallâ;

sed consciæ mentis pavore, pœnâ

præsente, suffusi, perizomatis & suc-

cinctoriis, ex foliis (non equidem

acu & filo confutis, sed frondibus

confertis) fici, quorum magnitudi-

nem ex Theophrasto nobis suppetit

Becanus, subter quæ proculdubio

turpiter illa virum cognoverat, sola

genitalia, quæ peccaverant, obne-

bularunt. Nec Eva ramum super

oculos

Τέχνη-
ερα.

Addo Me-
nandri ef-
fat. apud

Stobœum

Tom. IV.

Tit. 4. Gen.

III, 7.

Isidor. O-
rig. L.

XIX. c. 22.

Indofeb.

L. v. p.

486.

72 HADRIANI BEVERLANDI
oculos posuit, ut quasi pariete inter-
posito, audacior facta rem aggrede-
retur de novo; sed per digitorum
cancellos extinctum caput videns,

en. ~~Leva~~ manu lachrymas mutoni ab-
stergit amica.

Gen. III, Adam & Eva erant *nudi & erube-*
25. Aug. *scebant*, ait textus. ingenuus hic
de C. D. pudor nascitur ex sola hac volupta-
L. XXII. tis turpitudine, qui pudor & volu-
c. 17. ptas primum nos post peccatum in-
odysf. VI. vasit. Simile legitur de Ulysse apud
Homerum. Postea demum ipse
Deus iis tunicas pelliceas & scortea
succinctoria (*antiquissima vestis*
Propertio, Ovidio, Juvenali, Lu-
cretio, nec non Polluci ac Æliano)
Arg. c. eorum animalium, quæ ex victimis
VIII. §. mactatis ac oblatis Adamo cesserant,
8. Levit. fecit eosque vestivit. Unde & illa
pars, quæ contra mandatum por-
rexit ac arrexit, postquam rubore
Isal. Orig. suffusos antea actæ patratiōnis pœni-
XI, 1. teret, *puendum* dicitur; quia abs-
Exod. XX, que pudore ne adspici quidem
26. XXVIII, potest.
42. Levit.

potest. quæ membra *turpitude* & *nuditas* dicuntur; * *turpia* & *vilia* membra Senecæ. *Inhonestas* Isidoro. quod sine verecundia nudari nequeant. hinc semper velari indumento natura docuit hasce

Natura partes veste quas tegit pudor.

quapropter Chamus irreverenter verenda patris Noachi (quem Saturnum vocat Maro, & historiam refert Justinus) denudans, maledictus legitur. Semper honor & pudor huic venerabili pudendo habiti: post fata sua Jul. Cæsar, Lucretia, Polyxena curam habuere, ut honestius caderent. Quicumque etiamnum barbari nudi, subligaculo tegunt pudenda. Petrus nudus dicitur piscaturæ incubuisse, ita tamen ut licio sive cinticulo verenda involverit: Rerum furtivarum inquisitores nudi cum lance. & licio celata investigabant, qui proculdubio succincti alutâ, domum

honc.

XVIII, 6.
XX. §. 17.
I Sam. XX,
30. H. sc. &
II, 9. Nab.
III. 5.
Hab. II,
15.
* VII, 2.
benef.
Phadrius.
a

Gen. IX.
22. Just.
L. XIV.
Flor. L. IV.
Plin. L. IV.
Ep. Euri-
pid. Hec.
Plutarch.
de clar.
mulier.
c. XV.
Iob. XXI, 7.

Levit.
 xviii, 6.
c. xx, ii.
Exech.
 xxi, 10.
Deutr.
 xxiv, 1.
Levit. xx,
 17. & 19.
Deutr.
 xxi, 1.
 §. 14.

Deutr.
 xxv, §. 11.

honestam intrare alias ausi nunquam
 fuere. Revelare nuditatem pro actu
 venereo, adulterio, & scortatione,
 alicujus nuditatem videre, est co-
 gnoscere. carnem suam nudare pro
 incestum committere, frequens in
 sacro Codice lectio. Denique seve-
 rè animadvertit Statutum in mulie-
 rem procacem & audacem, adverfa-
 rii cum marito suo rixantis verenda
 contorquentem: tum ob fatale peri-
 culum delicato membro facile im-
 minens, tumque ob brachiarum
 ignotum usum, nec non tacitam re-
 verentiam, quam pudibundæ ma-
 tronæ ob peccati, à se moti, reatum
 ei debent: unde & *reverenda* dicun-
 tur Arnobio.

Fatum est in partibus illis

Quas sinus abscondit.

Talio.
Matt.
 vii, 16.

§. xv. Recte etiam notant He-
 bræi pœnas transgressoribus inflictas
 respondere huic voluptati. Adam
 voluit ex spinis uvam colligere, &
 Eva ex tribulis ficum. proh pudor!
 Dulcis

Dulcis amarities amor est, voluptas
 eritura tristi semper dolore mista.
 bidinis comes mœror. Morbi vo-
 iptatum usuræ sunt. Dicit autem
 Deus: augendo augebo ærumnas
 uas & conceptus partusque tuos,
 e angustiam à conceptu usque
 d partum multiplicabo, fastidio
 ibi, deliquiis, lassitudine ac dolori-
 us. Abel cum vanitatem denotet,
 licitur tamen & Josepho πένθ
 dolor. Habet, peractum est: quas
 etit, pœnas dedit.

Pœnæ
 corpora-
 les.
 Gen. III,
 16.

*Certe ego, si nunquam peperissem,
 tutior essem:*

Aristot.
 Pol. I. VII.
 c. 9. &
 c. 16. De
 generat. L.
 I. c. II. L.
 IV. c. 6.
 Sch. A-

*Infelix fructus in mea damna
 fero.*

poll. L. I.
 Argos.
 Nomus.
 Dion. 41.
 L. XII. C.
 qui pot. in
 pign.
 Oppian.
 L. I. A.
 V. 484.
 Arist.
 VII, 9.
 Hom. II, 7.

inter omnia animalia mulier maxi-
 ne in partu vexatur, teste Aristote-
 e. Bruta licet doloribus non minus
 crucientur, attamen difficiliore longe
 nixu laborant mulieres, adeo ut si
 parturientes non cohibeant anheli-
 um, & oscitent, vita periclitentur.
 Rupicapræ emittunt dolores suos,
 id est,

EXXIX, 3.

Jer. IV,

31. contra

Varro L.

II. c. IO.

id est, foetus ait Hiobus; sed primi
paræ etiamnũ vehementioribus tor-
quentur cruciatibus. Scortum apud
Comiciũ gravidum ad militem. *Salv*

*Qui me interfecisti pene & vita
& lumine,*

*Quique vim magnam doloris per
voluptatem meam*

*Condidisti in corpus etiam quæ
nunc morbo misera sum.*

Medea apud Euripidem ter maluit
sub armis vitam periculo se expone-
re, quam semel parere. Legesodes
Philonẽ Judæum ἐν τῷ πρὸ ἀφ' Ἰερουσαλὴμ
κόσμου. Tandem dicit Supremus Ar-
biter, licet dolorum causa erit mari-
tus tuus, nihilominus tamen deside-
rabis congressum ejus. hinc amor
mulierum excedere videtur reli-
quos amores, cum diligant præter
naturam subactores quasi carnifices
suos, horum dolorum causas: hinc
apud Stobæum jocatur Sophocles
in mollem sexum, quod cum partus
cruciatu distinetur, abjurare soleat
omnem

2 Sam. I,
26.

Puerpera.

omnem maris concubitus; postea
 periculis defuncta puerpera ejus-
 dem voluptatis & æstri retibus de-
 nuo implicetur: Septem mulieres Esa. IV, 1.

unum apprehendent virum. Nec
 minus sæva poenæ fatelles, Venerium
 Adamum celeri pede secuta, ada-
 musim ejus peccato respondet.

Mortalitatis noster Candidatus seg-
 nitiâ atque socordiâ, lectuli otio
 quam labori habilior, incidit in la- Ærum-
 nx.

queum ac barathrum Sathanæ; cor-
 pore itaque & animo inquietus & pe-
 tulans *ἡγεῖμα τῶν κτισμάτων* creaturarum
 princeps, similis factus est equo &

mulo, nam subrectis adhinnivit ge- Psal.
 XXXII, 9.

nitalibus. Quapropter Deus terram Gen. III,
 17. sic

propter hunc maledixit, ut eam co- I Reg. II,
 7. Rom.

mederet; id est, ut terræ herbam VIII, 21.
 Heb. VI, 7.

cum jumentis, quorum veneran- Leges
 Pandectas
 Plin.

tium, caprisantium, ceveuntium,
 subantium, barriantium, gannien-
 tium, grunniantium & gruentium,
 pariter ac hisquitallentium, aliorum-
 que trufantium & pipillantium ani-

malium

G

malium

malium naturæ particeps factus e-
 set, manducaret, & panem atque ca-
 bum tædio, labore ac lassitudine sit
 Gen. III, compararet. *In Sudore vultus tu*
 23. *vesceris cibo.* Sic seros nepotes do-
 cuit paupertatem privatis quæstibus
 expellere.

*Jam rastros patietur humus, nunc
 vinea falcem.*

Audiamus Marci Tullii effatum a-
 pud Augustinum. *Homo à natura
 in lucem editur corpore nudo, fragili
 atque infirmo, animo anxio ad mole-
 stias, humili ad timores, debili ad la-
 bores, proclivi ad libidines, in quo
 divinus obrutus est ignis, & inge-
 nium & mores.* Tandem subjicit
 Supremus Pater, & patris sermo
 Gen. III, Christus cum Spiritu Sancto: *En*
 22. adle- *hominem, factus est quasi unus ex*
 c. XVIII. *nobis, verum procrea nunc homi-*
 S. 27. & *nem ad imaginem tuam, pulvis*
 Psal. CIII, *erit & in pulverem revertetur.* Et
 14. *ita vita hominibus in pœnam data*
 Sarcastica *videtur, cum antea mitis & amabilis*
 Subsanna- *foror,*
 19.

foror, nunc tristior noverca nobis sit.

*Heu, heu, nos miseri, quam totus
homuncio nil est!*

Atque ita invidia Diaboli, pallentes Sap. 113
morbi & tristis senectus & ipsa mors ²⁴

in mundum ingressa, & nactus est
mortis imperium Diabolus. unde Heb. 11,

eum Christus à principio *homici-* ^{14.}
dam prædicat. Notandum itaque Job. VIII 13

Cainum Sathanæ primogenitum

(natum scil. ex primo illo contra

Dei mandatum pruritu & concubi-

tu) non solum ipsum indemnatum

spiritum fato tradidisse, sed & fra-

trem interemisse. *Cain qui per trans-* Cain ho-

gressionem conceptus est, filius pec- micide.

cati (sunt Agrippæ verba) *sanguinis*

homicida factus est: neque enim na-

sci poterat bonus, qui tanto malo erat

conceptus. Abel *conceptus ad pæni-*

tentiam transgressionis, prima hostia

accepta Deo in expiationem carnis,

qui sordes nuptiarum abluit cruore

martyrii. Hinc illæ lachrymæ, pul-

chra equidem arbor, sed ejus fructus

G 2 prima

prima fronte læti, eventu tristes
 atque ita fit radix illa amara, ver
 Sodomorum poma, quæ dum i
 olla erant, jure merito mortem di
 xiffes in ea latere, ut quondam d
 fungis agrestibus colocynthidis di
 ctum. Arboris minime otiosæ fru
 ctus terræ, humani corporis seque
 stræ, conduntur:

Hebr. XI 1,
 15. Tacit.
 L. V. H.

2 Reg. IV,
 40. Plin.
 XX, 3.

*Quis talia fando
 Myrmidonum, Dolopumve, au
 duri miles Ulyssi
 Temperet à lachrymis!*

Elementum moribundum, caducun
 ac grave corporis pondus terræ ma
 tri redditur, Spiritus autem & ani
 ma (si non sit sanguinis & carni
 pruritus cogitatione inquinata) cœ
 li depositum Deo, igneo animarum
 fonti traditur.

Apoç.
 XXI, 27.
 I Cor.
 XV, 50.
 Manil.
 L. IV. Lu-
 cret. L. II.
 Euripid.

Max. Ty-
 vii Diss. I,
 25, 28.

Ecccl. XI 1,
 2.

Πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα.

Non tanquam Divinæ auræ parti-
 cula resolvitur in Deum, sed vadit
 ad judicem, qui ei pœnæ vel præ-
 mii locum assignat. humana men-
 tes

tes profundis impurarum cogitationum recessibus addictæ, sceleribusque inquinatæ, transferuntur in densum chaos, turpesque Tartari tenebras, Dei gratia pariter ac præsentia vacuas, ubi conscientia laniatu nec non horribili expectatione futuri tribunalis torquentur. Regeneratorum, quorum corpora fuerent templa Spiritus Sancti, animæ extra anni solisque vias, & nitidos poli axes, coelestissimo coelestium exercituum fruentur consortio, dulcissimoque Hallelujah glorificabunt Deum & Christum Jesum, quem gloriae lumine vident atque contemplantur. Sicut in Adamo omnes duro Parcarum imperio extincti ad rogos bustaque ferimur,

Tros Rutulusque suat nullo discrimine habetur;

Ita & in Christo cuncti vivificamur. Non ex officulo *Lus*, quod rore emolliretur, sed postquam vermes

*Pauci quos
aquis a-
maris Ju-
piter.*

*αὐτῶν
σις.*

Job. XLX,
26. fal-
luntur & of-
fius Dissp.
Tb. XII.
Sixt. A-
mama, An-
tib. L. III.
p. 668.
Prudent,
lib. 8.

confoderint corpus, divinâ potentia
idem corpus resurget, videbitque
generis humani Sospiratorem, qui
velut è somnis solutum illud cadaver
ad vitam revocabit.

----- *nec me vel dente vel ungue*
Fraudatum removeat patefacti fos-
sa sepulchri.

Phil. III,
21. Apoc.
VII, 16.

Tumque nulli deformes, aut tardi,
senes aut pueri, nec gibbosi, aut
claudi, lippi aut monstrosi, verum
succulenti juvenili dignitate con-
spicui, teretes humeri, patulæ ma-
nus, carneum femur, crura suris ful-
ta turgentibus, internodia poplitum
bene

bene mascula: mulieres & tenellulo
 deliciares hædo, Praxitelis Gnidia
 Venere venustiores, nullo naturali
 vitio excœcata, sed justâ formâ gra-
 ves, omnique dote, quam petulan-
 tibus dictis Petronius aut Aristinæ-
 tus describere possent, gratiosiores
 emendatiorisque. Ita tamen, ut &
 sempiternâ sanitate & castitate cu-
 mulatioris Paracleto & Creatori
 gloriam tribuent. Tum nec blandi-
 tias suas prostituunt Salvata, Thais
 nulla olet, nec Nonariæ ullæ clepsy-
 dræ curam habebunt. καλλιπυροτέρα
 nec ullam deperiet Cupiennius,
 Marsæus & Gordianus nullas secta-
 buntur bustuarias, ~~Martialis nullas~~
 Ancillarioras, Salustius nec liberti-
 nas; cum παραπόλιοι & κατάκλησοι,
 Lais, Calvina, Catuena, Chion,
 Phryne, Elephantis & δωδεκαμήχα-
 ν Cyrene cum Proculejo, Gillone,
 ac Crispino cœterisque Trojugenis
 & Baptis, Cotytto sint devotæ ac
 mancipatæ. Vestalium castimoniam

84 HADRIANI BEVERLANDI
ipse spurcitæ Deus delibabit, &
Palladis virginal velamento suo re-
teget. Caleſcant tum Canophoræ,
glorietur tum Proculus, cæſariones
nothique levato velo exprobrent
libidines parentum. Electi fermento
vetuſtioris labis non vexabuntur,
neque ducent aut nubent; adeo ut
nullæ beatæ ſalvatum hominem lo-
dicis $\zeta\eta$ & $\Phi\upsilon\mu$ blanditiis, nec ni-
gris vegetisque oculis, nec flava
coma, nec pede gracili, nec papillis
tumentibus, nec pulchris clunibus
ſuis ad antiquum illud nefas pelli-
cere poſſent, etſi vellent: velle au-
tem nec poterunt, quoniam non la-
biles, ut in primis mundi exordiis,
ſed Deo angelisque ſimiles erunt.
Pſoram itaque fricant ſuam Baſilius,
Hilarius, Athanaſius, Origines, Ma-
earius, & cum iis Grotius pariter ac
Scotus, hariolantes cunctos virili
ſexu reſurrecturos, exceptâ Beatâ
caſtiſſimâ Mariâ; dum conformes
erimus imagini Filii Dei & Angelis,
inter

*Arg. c. IV,
33. Eph. &
Rom. VI II.*

inter quos nullum sexus discrimen agnoscit Theodoretus: Rariuncularum officias abstergit docte Augustinus. *Qui utrumque sexum instituit, utrumque restituet, nuptias negavit Dominus futuras in resurrectione, non feminas. Corporibus vitia detrahentur, natura servabitur. Non est autem vitium sexus femininus, sed natura, quæ tunc quidem & à concubitu & à partu immunis erit, erunt tamen membra feminea non accommodata usui veteri, sed decori novo, quo non alliciatur adspicientis concupiscentia, quæ nulla erit, sed Dei laudetur sapientia atque clementia. Ad rhombum.*

§.xvi. Multiplicatis tandem mortalibus, audax Japeti genus cuncta libidine polluit. Rejectis gentibus, cum populo suo pepigit fœdus misericors ille Deus; at ut depravatæ naturæ, primâ labe ac ingenito nefas pollutæ memores essent fœderati, ipsis injunxit *circumcisionem*, ut

*Circum-
cisio.*

Gen. xvii,

10.

G 5

illa

Recutiti
apellæ.

illa pars quæ peccaverat, & per quod
transfunditur originale peccatum,
esset in fœderis signum, (unde Judæi
juramentum præstantes sub femore
Gen. XXIV, dextram præputio & inguini admo-
2. XLVII, vent. hinc & istud πολυφρύλληλον
29.

Ph. Ju-
dæus de

Circumcis.

Jer. IV, 4.

Aug. de

C. D. L.

XVI. c. 27.

Laq. L. IV.

c. 17. Rom.

X, 11. Deut.

XXX, 6.

Legesades

Gomarum

ad Luc. c.

c. 11, 21.

Exod. IV,

25. Josua

V, 2.

Gen. XVII,

15. Act.

VII, 8.

Iob. VII,

22.

L. II. c.

91. Præp.

Euan. L. I.

Origines

contra

Cesum.

by *zijn mannelijke waerheyt*) & ut
præputia cordium nostrorum au-
ferremus, id est, averruncaremus
pravam illam concupiscentiam. Cir-
cumcisio itaque fuit typus carna-
lium cupiditatum abnegationis. Lus-
trico enim die infantis præputium
(*Ἀκροποδία*, sive *ἀκροβυστία* Hesy-
chio τὸ ἄκρον τῆς αἰδοῖς *extremum pu-*
dendi, Celso *summa cutis*) osseo
cultello vel petrino, Chaldæo Pa-
raphrasti *Scalpella acuta*, abscindi-
tur. Omnium primo Abrahamo in-
juncta, & ab Israëlitis Ægyptii
mutuati sunt. Licet Herodotus ἀπ'
δεξιῶν ipsis alique Saturno tribuant
apud Eusebium. Nam hi, ut Tro-
glodytæ Ægyptios, Israëlitas imi-
tati sunt. Dæmon semper simia Dei.

Hunc

Hunc foederis ritum adeo religiose & exacte semper observarunt circumsecti & recutiti verpæ, ut bella moverint contra Imperatores, quod interdicerent scindere inguinis oram, vetarenturque mutilare genitalia & præputia demerere. ~~Idæos~~ sive Apellas (~~Judæos~~ intelligo, quicquid labefactare conatur soli & cœli sui palabundus exul Pinedo, digladians ~~Apellam~~ apud Horatium & ~~Anchialum~~ apud Martialem nomina propria esse. Lubentius lardum lurcasset verpulus, dum in toto opere

Præter nugas nil glabra pellis habet.)

nodatum caput arte hucusque solviffe omnis ævi series docet. Adeo ut ingenitum placitumque nefas rursus videamus, nihil aliud fuisse quam coëundi istam libidinem, ~~quam~~ in sancto Paulo ut labes & spurcitia naturalis deputatur, & illum in concipiendo prurimum, quem

Judæos sive Idæos

Pinedo
ad Stephanum Byzant.

Nos plura
L. II. c.
ix. Probst, Vicer.

nomina esse propria.

2 Cor. XI, 7.

quæ

quem in matre sua agnovit David
rursusque in se sensit D. Vates. N
itaque prima Sanctiōnis transgressio
fuiſſet concubitus, qui peccatum he-
reditarium foret in infante, qui
actu nihil mali perpetravit, libidi-
nosus hic affectus, quo incalescens
mater concepit eum, & quem illico
perſentiens se Virum eſſe fatetur.

Genſ.

XXXIV, 14.

Exod. XII,

3. 4. *Gal.*

V, 28.

Satis pœnarum autem mulieri erat
relictum in partu, ita ut ſimile quid
circumſiſioni ſubire haud necesse
eſſet; cum uterque ſexus in fœdere
& in Christo ſit unus. dicuntur enim
& *filie Abrahami*. Fœminis & par-
ſum eſt, quod ex fœmina ſine virili
ſemine, ſoſpitor noſter, ſemen
mulieris caput ſeductoris contritu-
rus, natiurus eſſet, quem illa ſa-
virginitate ſine ærumnis geſſit virgo
immaculata, quodque caſti ventris o-
nus in partum ſincerū ſolvit generoſa
puerpera. Primi ſeminiſ* progeniem
fovit hoſtis ſaucius, quam Chriſtus
ſemen virgunculæ beatæ, Meſſias
ſive

* *Iob.*

VIII, 44.

I Iob.

III, 10.

Matt. III,

7. *Apoc.*

XII.

sive Michaël destruxit, contudit atque subegit; adeo ut irrogeniti figmenti pulvis & cinis serpenti tantum relicta sint in cibum. Pii autem

Christi virtute culcabant serpentes & justificati ac sanctificati excusso Diabolicæ Tyrannidis jugo, continuo adversus illecebras ejus pugnabant. *Inimicitias ponam inter*

te & mulierem, inter semen tuum & semen illius, ait Dominus, illud conteret caput serpentis & conculcabit calcaneo.

Agnus hic ἀμικαλῶς καὶ ἀκακῶς immaculatus sine ullius viri opera ἀπάτωρ, sed in immaculato virginis Mariæ vase glutinans carnem in sciâ matris, unde ἀμήτωρ, nullo modo originali labe inquinatus esse potuit, quia non hoc tenore è voluntate viri & foeminae concretus & coagulatus nec coinquinatus, ut nos homunciones pulverulenti. Spiritus S. vis potentiam Diaboli suffocavit, Beatæ Mariæ semen Evæ massam purificavit, in omnibus fratribus

*Jes. LXV;
25. Luc.
X, 19.*

*Gen. III;
5.*

*Es. VII;
14. Jer.
XXXI. S.
22. Luc. I,
37. Heb.
VII, 3.
Melchisedecus.*

tribus suis similis factus est Christus
 Hebr. 11, 17. excepto peccato. tulit tamen pro
 Marc. 1, 4. nobis circumcisionem, & nos baptis-
 mo ablui iussit, quia ipse pro nobis
 Gal. 5, 3. plagam in carne insons tulit, ut de-
 Ps. XI, 7. bitorem se faceret universæ legis
 Hebr. x, 5. servandæ: aures sibi perforari passus
 Exod. XXI, 5. 6. est, ut voluntariis servis fieri sole-
 bat, idque ut ultro Domino patri &
 uxori Ecclesiæ, & liberis se manci-
 Rom. V, 19. paret. utque unius libidine pecca-
 tores constituti sunt multi, ita per
 castitatem unius Christi iusti con-
 stituuntur multi.

§. XVII. Suffragantur digressioni
 nostræ Purificationum Sacrificia,
 Levit. 31, 6. quia peccarunt in opere leprosi pa-
 rentes. Offerre debuit mulier pro
 purificatione, non prolis, qui puri-
 ficationis signum habuit octavo die,
 sed suæ ipsius: inerat enim immun-
 ditia & irregularitas legalis in con-
 ceptus partu contracta. Notanda &
 textus verba. *Offerto agnum anni-
 culum in holocaustum, & pullum co-
 lumbæ*

Columbæ aut turturis in peccatum.
 columbas falaces torquatosque pa-
 umbes (qui semper Veneris & li-
 bidinis avidæ fuere symbola, ut præ-
 ter mythologica docent Cypriorum
 & Erycinorum nummi rariores apud
 orisci ævi reliquiarum indagatores.
 quo sensu à Prudentio.

*Eva columba fuit tum candida ;
 nigra deinde*

*Facta , per anguinum malesuadâ
 fraude venenum.*

Si plura cupitis, legite sodes G. Vos-
 ium de *Idololatria*, ac Sam. Bochar-
 i Hierozoicon atque Gesnerum)
 in peccati salacitatis suæ, reatum of-
 ferre debuit puerpera. Leprosus, Levit. XIV,
 12. 21. 30.
 cujus immunditia jure merito pec-
 catum dicitur, (Lepram omnem
 non fuisse scabiem aut Elephantia-
 in, ex menstruato congressu vel
 contagione contractam, sed bubo-
 nes & hernias; quin imo luem Ve-
 neream apud Hebræos, Græcos &
 Romanos notam Libro tertio de
Prost.

Prost. Veter. propitio numine docebo. Nam sicut inter hæmorrhoides

Lege Levit.
XIII, 2.
Exod. IV,
6. *Num.*
XII, 10.
14.

& ficos sive mariscas luculenta e
differentia, ita lepra scabiosa à lepra
alba toto differt cœlo) offerre oportebat passerem, quia ob acrimoniam

Sat. IX.
Ier. XVI, 1.

humoris quâ perciti erant libidinosi Saucii, passerum instar, quos vigesies uno die rem peregrisse literarum monumentis testantur Adrovandus ac Scaliger. unde Juvenalis: *Dic passer.* Denique legitime nuptiæ licet castæ ac licitæ, quibus imo injunctæ sint primitus & benedictæ ob Messie nativitatem

Exod. XIX,
15. *Levit.*
XV, 18.
1 Sam.
XXI, 4.
1 Cor.
VII, 5.

crebro tamen interdictæ sunt ob legalem immunditiam, ut mentes magis in Deum erigerentur ideo se abstinebant *ad tempus*

Porphyr.
de abstin.

Chæremon de Ægyptiis Sacerdotibus: *Abstinebant à congressu cum uxoribus.* In casto & Romani dicebantur esse cum separati erant ab uxoribus. unde noster Satyriographus.

Sat. VI. &
Ovid. IV.
Passer.

Ille

Ille

Ille petit veniam quoties non ab- Sat. vi.

stinet uxor

*Concubitu sacris observandisque
diebus.*

Tibullus amorum Triumvir castus. L. II, 13

*Vos quoque abesse procul jubeo,
discedite ab aris,*

*Quis tulit hesterni gaudia nocte
Venus.*

Casti placent superis.

Tenerorum amorum buccinator. L. III, El.

A tenera quisquis sic surgit mane 7. Amor.
puella,

*Protinus ut sanctos possit adire
Deos.*

Lampridius de Alexandro Severo. Et Spay-
tios. in

Usus vivendi hic fuit, ut si facultas Eligab.
esset, si non cum uxore concubuisset,

*matutinis horis in Larario suo rem
divinam faciebat. Post coitum vero* 2 Reg.
Levit. XIV.

uterque se aqua viva mundabat & ex- Adde
Strab. I.

tum, ejusque transmissionem, tum XVI. Stat.
L. IX. Virg.
IV. Encid.

quod nisi libidinosa cogitatione fieri Juv. Sat.
VI.

haud soleat. Ita Betsaba post perpe-

H

tra-

tratum opus, se abluit & ab impuri-
tate sua purificata est. Suetonius de

C. XCIV.
August.

matre Augusti. *Illam experrectã qua-
si à concubitu mariti se purificasse.* Ita

Sat. II.
Lact. L.
v. c. 19.

apud Persiũ, *noctem flumine purgare.*

redit interim ad damnatos mores
spumosa & salivans caro, ingenitum
hoc nefas nec ulli amnes aut ulla
maria nec ingens Oceanus abluent.

L. II. c.
4. Profl.
Veter.

Sexcenta in rem nostram non ob-
torto, sed liberrimo collo ruunt suf-
fragia. Pollutionis nocturnæ, cujus

umbra lubrica inter res serias vix no-
minari videbatur, decora incesta ob
legalem primi reatus immunditiam

Lev. XV,
30.

*peccatum dicitur. Idcirco has natura-
les & involuntarias excretiones pur-*

Lib. III.
c. 14.

*gari voluit Deus, ut à voluntariis mul-
to magis fugere discamus* ait Isidorus

Pelusiota. Quocirca & ardenti voto
Deum supplices veneramus, patrio

hoc effato. *Matiget onsen slaep dat die
niet onordentelijck en geschiede, op dat*

*wy aen ziel en lichaem onbevleekt mo-
gen blijven.* Menstruatæ & Ancun-
lentæ

lentæ per VII. dies immundæ erant, Levit. xv. 24. & xviii, 19. xx, 18.
 debebantque se separare à consortio
 hominum, viri & tabernaculi. Qui
 menstruatam tetigerit, vel juxta eam
 jacuerit immundus erat. Si insciens
 rem habuerit molueritque men-
 struatam expiari potest: si autem
 invitâ uxore scienter & studio nu- Levit. xx. Ezech. xviii, 6.
 ptias fecerit, morte morietur. Si
 consentiente menstruatâ palpitave-
 rit, fatuaque popysmata in lubrica Levit. xx, 18.
 femita ejus excitaverit, ambo inter-
 ficientur. Quod facinus non alias
 constabit, nisi albo fluxu laborave-
 rit, & ejus veneno infectus vir bu-
 bones vel gonorrhæam contraxerit:
 vel monstrosus, debilis ac leprosus
 infans prodiderit matrem. unde a-
 pud Hebræos Lex, teste Ænea Ga-
 zæo, quæ permittit nato leproso ac
 mutilo patrem lapidibus obruere,
 quod à muliere dum immunda ef-
 fet abstinere nequiverit. Meretricia
 voluptas licet apud omnes fere gen-
 tes extra legis pœnam sita fuerit,

H 2

tamen

96 HADRIANI BEVERLANDI
tamen Deus interdixit, ne Israëli-
tam subagitet mercede aut stupret
capturâ fœderatam, Hebræus ob ty-
pum Christi.

*Mos & Lex maculosum edomuit
nefas.*

Ita tamen ut extraneæ licite cophi-
nini fœnique mercede se mancipare
posset. quo casu & Dei populo in-
terdictæ erant usuræ, morticina alia-
que non pauca, quæ tamen cum ex-
traneis licite tutus faceret.

*Deutr.
RIV, 21.*

Agmen claudat tandem naturale
illud inter utrumque sexum συμπαλ-
θείας ἐλκυστικόν. Barbatus juvenis rem
adeo fœdam & brutalem ultro, ob-
scœnas Spartopoliarum partes, opa-
cam mephitim exhalantes, æternif-
que sordibus obsitas,

*Quasque suas mater timeat per-
tingere nates.*

tentis nervis aggreditur. Inferiores
abdominis partes, *popinas & latri-
narum latebras* dixit Apulejus. *Tur-
pitudinem muliebria meretricis vo-
cat*

eat Jeremias, & ipsum coëundi a-
ctum tanquam *Stultitiam* execratur,
nunc stuprum, nunc incestum, ad-
ulterium & ipsam παιδερασίαν *Stul-*
titiae epitheto infamat Sacer Co-
dex, & passim *Plautus. Lacerum in-
guen, fornacis aut culi equi aëni in-
star, furibunde palpitabit Veneris
properantis nepotulus & martyr,
licet certo certior esset se ~~ex~~ illo
congressu ~~hæm~~ *Venericam* contra-
cturum, tamen ut compos voti fiat
Acheronta movebit.

C. XIII,
26. XXIX,
23. Gen.
XXXIV, 7.
Deutr.
XXII, 21.
I Sam.
XIII, 12.
Iulic. XX,
6. IO.
Jud. XIX,
23. 24.
* Plaut.
Bacc.
I, I. Men.
II, 2. Anl.
sc. pen.

ab
Saxi fœm
libertem
hæm cons

*Hic rogo, non furor est, non est hæc
mentula demens!*

Viros minoribus genitalibus esse
præditos quam cœtera animalia, pro-
portione corporis habitâ: puellas
vero maturas fœminal, *virginal* Lu-
cilio, *bulgam* Varroni, vulgam vel,
ut simplicitate Romana loquar, vul-
vam habere equæ aut vaccæ fofsâ ca-
paciorem laxioremque, naturæ Con-
sulti asseverant. Quapropter im-
mundæ & fœtidæ draucos adha-

Alb.
Magu.
L. XX. de
animal.

H 3 mant,

98 HADRIANI BEVERLANDI
mant, & mutoniatos deperiunt.
urunt videndo puellæ, sibi que oculi
adulterium monstrant. *Næ illæ,*
inquiunt, fortunatæ sunt, quæ cum
isto cubant. Marullæ inguinum pon-
dus diu multumque manu & digitis
pensant, hispida membra, torosos
lacertos & penem

Majorem, quam sunt duo Cæsaris
Anticatones,

oculis devorantibus comedunt. Ita
Hierosolomitane ad mensuram in-
guinis aperto peculio legebant viros,
amabantque obscœnos gladiatores,
balteis accinctos, ait comma quin-
tum decimum, quibus verbis respon-
dent illa Satyrici

Ferrum est quod amant.

In Assyrios non tantum sed & Chal-
dæos exarsere, dum

Læna per innumeros iret pictura
penates.

habuerunt forsan isti tam grande
pondus, ut ipsos homines lacinias
fascini crederes. tandem mutonia-
torum

Exch.
XLIII.

torum draucorum distractione luxata, detestantur peregrinos, & ad Ægyptios rursus se conferunt. Sed cum *post asellum diaria* non sumuntur, ita necdum satiatæ, eos solum Ægyptios onobelos amplectuntur, quorum *caro erat instar asinorum & virus instar equorum*. bipedem sibi asellum quærunt. Asini enim bene vasati probeque peculiati sunt, unde Poëta:

Ad portam veniet salax asellus
 Asinum & Priapo consecratum novimus initiati. hinc & ὄν & apud Phavorinum & Lampridium. Luciano ἀσελγέσειρ & ὄνων. Equorum adhinnientium furorem testantur admiranturque omnes scriptores. *Insignem* equarum furorem indicat Maro, & extremæ lasciviæ adulteram *Hippiam* vocat Juvenalis, unde & Lucilius *Equam Thessalam* dixit amicam suam, quasi indomitam. adeo ut & sicæ & pudibundæ videant mentulam pedalem testes bilibras

H 4

liben-

L. VII, 54.

L. I, 24.

L. III, 50.

libenter. Martialis cum pusillo es-
set peculio, dicit se displicuisse Cot-
tæ & Gallæ. Sed Clodii opulentum
peculium Pompejæ magis delecta-
batur, quam pusillum patrimonium
Julii Cæsaris. Sic & cunctæ istæ
Dromedariæ magis delectantur in-
guina quam ingenia fricare.

*Unciolam Proculejus habet, sed
Gillo deuncem:*

*Partes quisque suas, ad mensuram
inguinis heres.*

§. XVIII. Ratiocinationi huic
nostræ apodictice hucusque demon-
stratæ haud pauca obstare videntur.
Nam naturæ auctor ante lapsum
ex professo concesserat atque injun-
xerat, ut multiplicarentur. Cum
autem τῆ ἰσοθέσσι δαλαδὺ nec dese-
rere vadimonium de re certissima
datum constitui, ideo injuria tempo-
ris in omnes libros grassans mihi pro
muro aheneo erit. remoram saltem
laciniis versicoloribus intertextam
absque tussi pervolvito. Quem enim
latet

Gen. 1.
§. 28.

atet Pentateuchi auctorem per in-
licem

*Mansuras rudibus voces signasse
figuris.*

Moses eruditus Ægyptiorum disci-
pulis, & à Deo Opt. Max. edoctus,
& columnis Sethi instructus, res,
ante 2000. annos editas, styli mu-
erone posteritati colendas reliquit.
Multa alia facta sunt, quæ longâ
noctè ignota sunt, quia carent vate
hoc sacro, omnium scriptorum an-
tiquissimo. Ipsum Moſis *αὐτογράφον*
in intimo sacrario & ibidem in arca
religiosè custodiebatur, ita ut Pon-
tifici Max. soli inspiciendi potestas
erat, nec ab Achazo, nec à Philisti-
nis ex eâ raptum, nec à Chaldæis
Babylonem ad Nebucadnezareem
delatum. nam cœterorum Prophe-
tarum effata ad ejus scripta, quasi ad
Lydium lapidem erant examinanda.
Judæi Christianorum captarii, qui-
bus credita erant eloquia Dei, adeo-
que assidua lectione & descriptione

Num. XII,
7. Heb.

III, 5. Is-

seph. 1, 3.

Consule &

Christ.

Schotani

Histor.

Sac. p. 57.

Excepto

Jobo.

Deut.

XXI L,

2 Paralip.

XXXIX, 14.

2 Reg.

XXI I.

1 Sam. v,

6. 2 Reg.

XXV.

Ies. VIII,

10. Aug.

C. D. L.

XV. c. 13.

Rom. III,

2. Psal.

147, 19;

H 5

farta

Lege Io-
seph. L. I.

Aniq.

August. L.

xv. c. 13.

C. D. Eu-

seb. Prap.

Euang.

Lib. VIII.

Lege 1 Cor.

XIII.

rom. 8.

sarta tecta à tineis & blattis conse-
varunt.

*Solaque non norunt hæc monumen-
ta mori.*

Cum autem diuturnitas temporis
varii casus, fugæ, captivitates, mi-
grationes ortæ sint, factum est liber
mutili prodierint. Circa captivita-
tem Babylonicam, Esdræ ætate, lin-
gua Hebræa in Syriacam & Chal-
daicam fere mutata fuit, unde quæ-
dam earum linguarum voces per
sacerdotes aut reges, sæpius codi-
cem describentes, vel textum He-
bræum cum Chaldaica interpretatio-
ne, prælegentes irrepsere, ut in Jo-
bum, Danielelem, Jeremiam, Ezram:
quemadmodum & passim docet in
scriptis suis Bochartus. Ita tamen
ut Chaldaica hæc, quæ *Judaica* di-
cuntur, intelligi potuerint à po-
pulo. Esdram literas Judaicas com-
mutasse, & alias invenisse, no-
visque descripsisse volunt Hierony-
mus & Eusebius. Scribæ tertii enim
omnes,

Neb. VIII,

2. 2 Reg.

XVIII, 25.

Hier. præf.

ad L. Reg.

Eseb. O-

lymp. 18c.

a. 2.

omnes, cum non essent θεοπνεύστοι nec Legesodes
Ier. XVII. II.
com. 8, 9.
10.
 ἰναμάρτητοι, nec ipsa Prophetarum
 ὑπογράφα habuerint, proculdubio
 nescitiâ, incuriâ, vel ut loquitur Ca-
 cellus ἀβλεψία ἔαδιαβλήτω commi-
 ēerunt σφάλματα. Esdra cum 125. ju-
 risperitis & sacerdotibus Canonicos
 ab Apocryphis separavit, mendis Esr. VII.
Neb.
VIII, 2.
 purgavit & lacunas supplevit, per ca-
 pita dissecuit per periodos & com-
 mata alii longe post eum. Num autē
 puncta vocalia excogitaverit & no- E'πίγρ.
 taverit ejus linguæ peritis relinquo.
Masoret hæ saltem masoram & glossas
 addidēre ut videre licet in Talmude
 Babylonico. Magnæ Synagogæ &
 callati Synedrii Præses, neglecto die-
 rû temporumque ordine, fus deque Tertull. L.
I. de cultu
fam.
 restauravit, adeo ut prima Geneleos
 capita, Exodia Pentateucho obiter
 inserta esse videantur. Alibi ex scri-
 barum genealogiis & diariis ac ad-
 versariis Josuam, Ruth, Regum, Pa- NON LI-
QUET.
 ralipomenων supplevit. Quæ num
 afflatu Spiritus S. restauraverit, quis
 deje-

dejerare posset. Ne tamen me ^{πνε}
 μαλομαχον putes, scias hunc pr-
 phetiam suam eodem Spiritu Sa-
 cto dictitasse, quo antecedentes
 sequentes Divi infallibilesque Vat-

Jobh
 differt à
 Jobabb
 Gen.
 xxxvi, 33.

mentio eius
 Ezech.
 xiv, 14.
 Iacob.
 v, 11.

& Apostoli. Jobi Arabis, nati
 Nachoris vel Esavi posteris, hab-
 tantis in confinibus Chaldææ, Syriæ
 & Arabiæ, non longe à Damasceni

ubi regio olim fuit Ausitis, Libri
 vocum tam exoticarum quam ali-

rum ἀπαξ λεγομένων schematumque
 Rethoricorum longe difficillimum
 è Syro vel Arabe aut Ægyptio tra-
 duxit Moses in Hebræum sermo-
 nem, addiditque per mare libera-

Job. xxvi

12.

tionem Israëlitarum. Proculdubio

ipse Jobus saucius misere inter sa-
 crum saxumque jacens, cinere & ci-

licio peccata sua expians hujusmodi
 cothurnato haud usus fuit stylo, sed

alio Judæus metrica oratione &
 humanioribus polivit gnomis. Ita

tamen ut non fictitius inducatur
 Hercules, sed vera exhibeatur hi-

storia,

Moses vel alij
 Maimoni-
 des &
 Rabbinij in
 Talmude.

Job. xxvi. 12. * addidit per mare liberationem Isra-
 litarum

oria, ut contra Salmasium pariter
 & Spinofam ex Judæo Scepticum,

Belli discipulum, factam tectamque
 indicavit vir κελικότατ & Frid.
 panhemius genuinæ Theologiæ
 solidissimus Antistes. Gen. XIV, 14.

Locus *Dan*, non nisi post Josuæ ^{Dan}
 mortem hoc nomen obtinuit. *Bethel* ^{Jos. XIX,}
^{47. Jud.}

Gen. XIII, 3. in historia Abrahæ ^{XVIII, 29.}

lemum à nepote ejus Jacobo sic de- ^{Gen.}
 nominatum. Tyrus condita CCXL. ^{XXVII, 1.}

annis ante templum Salomonis, au-
 tore Josepho, cujus mentio tamen
 apud Josuam. Hæc nisi κατὰ πρῶτην

scripta dejeres, absque dictu au-
 tumares. Sic Chus & Havila Gen.

II, II. 13. memorata, post diluvium
 hoc nomen demum accepere. Gen.

XXI, 14. Desertum Bersabæ, in quo
 fuit Hagar, à nomine putei, ab even-

tu sic dicitur. Exod. III, 1. Horeb
 mons Dei, postea sic dictus. Jud. xv.

Lechi Palæstinos castra sua esse me-
 tatos legimus: cum tamen constet

postea demum hoc nomine insigni-
 tum,

Anticipatio.

tum, cum Samson maxilla asini cecidisset ibidem Palæstinos: quia *Lectus* maxillam denotat. X Nec infrequenter *περίληψις* apud Classicos.

Italiam fato profugus Lavinaque venit

Littora. - - - -

In Italiam cum veniret Æneas, Lavinium nondum conditum erat. Ita Palinurus nominat portus Velinos, qui post annum sexcentesium quam Æneas in Italiam appulit conditi sunt in agro Lucano, & eo nomine, regnante Servio Tullo notati.

Virgil. vi.
Æneid.

Eripe me his, invicte, malis: aut tu mihi terram

Injice: namque potes: portusque require Velinos.

Apud Agellium Hyginus quovis sacramento contendit, ea per anticipationem minime posse excusari.

Lib. x, 16. *Virgilius scivit illos portus, inquit: Sed Palinurus qui potuit scire ea, que post annos sexcentos facta sunt?*

nisi

Χη κατά ὠροντες ἄλλοι

ΛΙΤΤΟΡΑ

nisi quis eum divinasse apud inferos
 putet, perinde ut animæ defunctorum
 videntur. Sed si ita accipias, quamquam
 non ita dicitur, *Aeneas* tamen, qui
 non divinabat, quo pacto potuit re-
 quirere portum *Velinum*, cui nomen
 tunc, sicuti diximus, nullum usquam
 fuit? *Moses* nomina & res potuit
 fugitivo loco inseruisse, quæ ipse
 vidit; verum ea, quæ longo post
 tempore intervallo contigere, non po-
 tuit scribere aut describere, nisi quæ
 typica sunt. Ita *Geneseos* capite
 xxxvi. commate 31. fixo stylo re-
 censetur series Ducum & Regum
Edomæorum post ipsius tempora
 futurorum, quam præscire non po-
 tuit. Quod si fanaticus regeret, ea
 mente divina Prophetam hunc va-
 ticipinatum (*Quod credat Judæus*
Apella non ego.) Respondebo, cur
 itaque non fecit mentionem judi-
 cum & Regum *Hebræorum*, quo-
 rum maximi intererat scire *Israëli-*
tas? Quod si quis me *Jannem* &
Jam-

Portus
Velini.

Gen.
xxxvi.
§. 31.
Chronic.
c. 1. §. 43.
Reges &
Duces E-
domæo-
rum.

108 HADRIANI BEVERLANDI
Jambrem, Hymeneum & Philetur
Demadem aut Alexandrum F.
brum illum ærarium, impostorei
auderet Sophocleo hiatu dejerare
sciat

*Turba gravis paci, placidaque in-
mica quieti,*

Notato. hæc Genesios capiti sexto tricesimo
inconsiderate esse inserta ab eo, qui
retulit eadem convenientiori loco
in cap. 1. Paralipomenon v. Malefe-
riatorum ambitiosa tristitia & fucat:
severitate inclytum vulgus legat &
ferio ad obrussam Divi Pauli effatum

1 Corint. revocet: *Charitas nunquam excidit.*

XIII. §. 8. *sed & prophetæ evanescent, & lin-
guæ cessabunt, & cognitio evanescet*

Denique Gen. xxxvi, 31. mentio
fit regum Israëlitarum, quales tum
temporis adeo ignoti ac hodie Re-
ges Bataviæ. Nisi forsan & Sardos

Θεογ-
γία.
Arg.
Dutr.
xxxiii, 4.
male lecta.

venales insano Cōφ8 venditare per-
tinacitet insistent Bileami asini,

quovis voto certantes, Mosen exsti-
tisse Regem in Israële, qui nec

Dicta-

Dictator fuit, nec ulli Monarchiæ
 ejus subjecti. Exod. XVI, 34. dicun-
 tur Israëlitiæ per XL. annos edisse ro-
 rem cœlestem, qui tamen ætate Mo-
 sis necdum cessarant. Agmen hujus
 disquisitionis tandem claudat ipsa
 vetustissimi Scriptoris mors. *Obiit*
 Moses & in hunc usque diem nun-
 quam exstitit talis. hæc ipsius Mosis
 prophetæ esse verba, audacter asse-
 verat curtæ suppellectilis *περακτιν-
 ται* & Declamator.

Iud. v, 12

Deurr.

XXXI II, I

*Hunc si tu sanum credis, Avite,
 furis.*

Nec enim sunt verba Josuæ coæta-
 nei & *σώγχεον* Mosis, sed ipsius
 Esdræ, qui finem Pentateuchi ex
 scribarum actis compilavit. nam nec
 Josua sua scripsit ut cuique legenti,
 qui cerebrum in calcaneo non gerit, *Annua*
 sponte patet. cap. VIII. §. ult. Jo-
 suæ. I Samuelis xxv. usque ad finem *ult.*
 secundi à Nathane & Gade scripta,
 & Esteræ, Annalesque Critarum
 aliaque non pauca à Celeberrimo
 I Syne-

Synedrii Præsides Esdra sagaci mentis acie, providissimoque calamo esse exarata, ipsimet innocentia fontes in sublimi bacchantur tribunali. Concludimus tandem omnium librorum, invicem particula & copulorum, seriem restaurasse modo laudatum Esdram, *qui dignus erat ut lex per manus ejus daretur Israël, si non eum præcessisset Moses*: quo elogio Divum nostrum Vatem decorant Sanhedrin ac Synedrium Rabbiorum, Scribarum ac Phari-

Moses D.
Scriptor
Pentateu-
chi.
Deutr.
c. XXXI I.
Iob. v, 46.

Koer

saorum. A mēn. Quibus scrupulis minime fides nostra labefactatur, quasi Pentateuchus multis post Mo- sen seculis ab auruspice quodam fictus videretur, ut cum Hobbesio suo impie ratiocinatur *Geurbachii* commilito & Iohannis *vanden Eyn- de* discipulus, bis terve notatus ille Spinosa. Connectio libri ultimi Paralip. cum initio Esdræ sapit stylum ejus seculi, ut ex Herodoti aliorum- que Carmentæ Matris scabrosæ ata-
tis

DE PECCATO ORIG. DISSERT. III
tis scriptorum methodo conjicere li-
cet naris emunctæ Lectori, cui faler-
num vetus

---- cuius patriam titulumque
senectus

*Delevit multa veteris fuligine
testæ,*

novæque fici gratiora sunt quam
Mauri fabæ Molzique fici. Plura
scripsit Salomon ut Rem herbariam,
quinque & millia Cantica, nec non
alii Prophetæ multa locuti, & anno-
tarunt, quæ nec afflatu divino acce-
perant vel perceperant: quæ licet
sacrosancta viderentur, non tamen
Dei jussu ab Ecclesia in canonem
sunt redacta & recepta. Ut jam
præteream Eos crebro verbis, non à
Deo inspiratis, ipsa Dei eloquia de-
scripsisse, & Paulum proprio motu
consilia fidelibus suppeditare, quæ
nuper pro aris & focis defendit fa-
cundissimus Dom. J. de Mey, lin-
guâ quam pennâ promptior Tracta-
tor. Liber Pacti, à Mose scriptus,

1 Reg. 17. 12
32. 33.
Joseph.
L. VIII.

1. Cor. VII. 6. 25. 40.
2. Cor. XI. 17. 21.

De Mey.

Cum Sp. S. ab ijs recessit
sine hominibus. Apostolus
putavit diem extremum
& à judicij, novissimum die.

I 2
sua fore abite 1. Cor. IV. 14. & 1. Cor. XV. 22.
id est sine revelatione, nam id occurrat ne
Angelis quod patefecerat dicit. Matth. 24.
v. 36. 43. Mar. XIII. 32.

Exod.
XXIV, 4-7.
Iof. XIII,
25.

Iudas.
S. 14.

2 Tim.
III, 8.
Exod.
VII, 2.

adde Hebr.
IX. 19.

Kircheri
Oedip.
Ægypt.
Tom. II.
Ep. 362.
Lib. 74.

& à Josua illustratus hodie non ex-
stat, ejus tamen fragmentum habe-
mus à commate 22. cap. XX. ad cap
XXIV. Exodi. Ezechielis liber in
principio fragmentum sapit. periê-
re itaque, quia canonicam non ma-
gis redolent auctoritatem, quam
Enochi prophetia. Hunc Enochi
Librum (quem D. Antistes non ci-
tat, verum ipsius Vatis prophetiam
ex traduce sibi notam ac decantatam
per indicem & transfennam movet,
ut Paulus magorum Jannæ & Jam-
bræ nomina, Plinio & Thalmudi
inserta, quæ tamen non expresserat
miraculorum patrator Moses.) vin-
dicant, quasi ex jure manu confer-
tum, Tertullianus, Clemens ac
Lactantius. M. SS. ferro quasi repe-
tutum vidit in Bibliotheca Mazarini
Peireskhuis testis *αι τόπιης*, ediditque
Postellus: Scaliger Veronensis ille
Dynasta, & celeberrimus Historio-
graphus Thuanus, M. SS. rei vin-
dicatione sciolis acquisitum, Enocho
sub-

subditum asseverant: adeoque Judæ commemoratione non magis fit canonica, quam Davidis ad Joabum de interficiendo Uriâ Epistola, nec magis quam Arati, Menandri, Callimachi & Euripidis testimonia in Sacris Literis memorata. Pari jure & modo Libri Nathanis & Gadis de gestis Davidis, Chronica Regum Judæ & Israël, annalesque Persici citantur, atque in partes vocantur, non ut Canonici essent vel fierent; verum ut latius ea subjecti civesque Judæ in Apocryphis legere possent, si præter Sabbathum & alii quieti litare possent. Monumentum Mosis ex Apocrypho agnitum revelat nobis Judas. Liber Chronicorum, Regum Mediæ & Persiæ, Liber bellorum Domini, Liber Recti, Epicedia, Tabulæ circumcisorum Tribuumque Genealogia & sexcenta alia, quæ cum inter canonicos non fuerint relata, non magis quam historia de Seppora Æthiopissa

I Sam. XI.

Act. XVII.

28. I Cor.

xv, 33.

Tit. I, 12.

Philip.

III, 19.

I Chron.

ult. 20.

Reg. XI,

48. Esth.

II, ult.

c. XI, 32.

Deutr.

XXXIV, 6.

velant.

Judæ

com. 9.

Est. x.

Num.

XXI, 14.

Jos. x, 13.

2 Chron.

XXXV, 25.

I Reg.

XIV, 19.

uxore Mosis apud Iosephum, & Barnabæ Epistolæ apud Eusebium ideo Codicem Sacrum perfectum esse summo jure fateare necesse erit cuique ἀθεολόγω. Epistola autem ἐκ Λαοδικείας, est prima ad Timotheum ex Laodicea missa. Epistola anonyma 1 Corinth. v, 9. est prima ad Corinthios. Adeo ut Doctrina per Prophetas pariter ac Apostolos, mediante Divino numine, tradita & scripta θεόπνευστος & integra pariter ac verax sit.

Coll. 1v,
16.

Psalm.
xii, 7.

Prudent.
ἐκ σερφ.
Hym. x

Inscripta Christo pagina immortalis est

Nec obsolescit ullus in cælis apex.

Ita tamen ut injuria seculi, & captivitatis fato, actuariorum & descriptentium incuriâ, multa in hodierno Codice authentico lacunis vitiisque sint deformata. Ne quis pia fraude & ὑποβολιμαίῳ intrusa mihi objiciat commenta Pauli ad Senecam (quem tamen salutavit in Prætorio Neronis) & Senecæ ad Paulum epistolas, Christi

Suppositi in adulterata Bibliotheca Patrum editione.
Philipp. 1,
13. c. ult.
S. per.

Christi epistolas apud Eusebium, Epiphani
I, 39. L.
 Nicodemi & ejus commatis plura I. c. 13.
Boxb. Hist.
Un. p. 73,
122. Bar.
ad An. 31.
n. 59. Tom.
I. Scal. L.
111. Epist.
290.
 apocrypha & pseudepigrapha, sub-
 dita & supposititia apud Baronium
 & Bignium; Augiæ istud stabulum
 purgarunt Scaliger, Rivetus, Cocus
 & Horenbekius, pariter ac Patrum
 censor Erasmus in scholiis, *qui magis
 adversus abusus Papatus, quam con-
 tra Papatum ipsum invigilavit*, ait
 Doct. Horenbekius: nimirum reli-
 giosus Syncretismi affectator (ut
 Antesignanus Cassander, Modre-
 vius, Serranus, Casaubonus, Brache-
 tus, Baudius & Grotius) ipse nesci-
 vit cui annumerandus esset. Ne au-
 tem extra oleas vagari videar, in or-
 bitam. Versiculus xxviii. capitis
 primi Geneseos proculdubio trans-
 positus est. Post lapsum enim in sti- Vindiciæ,
 pendium inobedientiæ, postque
 poenitentiam in depravatæ naturæ
 solatium, arboris fructuumque usum
 benignus pater Adamo & Evæ con-
 cessit. *Crescite & multiplicamini.*

Sic & alii
I Reg. x, 1.
Proverb.
1, 6. &
c. XII. 23.
Eccl. XII,
11.

Duorum sexuum naturæ indidit auctor, ut se invicem appetere & conjunctione gauderent. Primo per symbola ab usum hujus narrat facis scriptor, (ut apud Ægyptios *ιερο-χαμματῆς*, apud Persas Magi, apud Assyrios & Arabes *ἐξηγητῶν τῶν μύθων*, apud Indos *βεγάχμανες*, apud Gallos Druides, apud Siculos Galeotæ, cæterique apud alias gentes mystagogi portentorum interpretes) postea sine ullis involucris exponit gryphum. Concubitus ipse per se non erat malus, alias ipse Nomotheta postea peccatum jussisset, sed sanctionis transgressio pravum redolebat facinus. Et sicut primitus Fratrem ex sorore sobolem tollere necessitas dictabat, postea natura incestum hunc respuit; ita coitus vetitatio primò interdicta, postmodum licita ac necessaria pariter ac jussa delectavit arrisitque, crudis virgunculis, vetulisque beatis, acerbis pueris, tumidisque viris: adeo
ut

ut blanda illa Siren, incredibili voluptatis æstro percita tam sanctis ac prophanis, tamque thuribulo quam principatui subreperit, tamque invaserit Sardanapolitanos ac Epicureos, quam Lucullos aut Catones, tamque Vestales & Monachas quam Mœnades ac Bacchas invaserit. Nascitur enim post lapsum mulier ad partum & prolem futuram, ut simili homuncione lætetur puerpera. *Natura, quemadmodum nascendi, ita & gignendi legem præscripsit; parentesque nos alendo nepotum nutriendorum debito alligarunt.*

subeyrit.

Val. Max.

L. II. c.

9. 1.

Lucret.

L. v.

Ut propagãdo possint procudere secla.

Ita tamen ut ob rebellionis reatum semper legali immunditia legitimæ justæque nuptiæ inquinatæ manserint: unde & originalis culpa circumcissione & baptismo debuerit expiari.

Lege &

notato:

Sobrie I.

ad Thim.

II. §. 14.

15.

Notandum denique Adamum ante expressam coëundi licentiam ac benedictionem hujus lubrici actus, uxorem suam vocasse *viram*, Festo

I 5

vir-

viraginem, Symmacho ἀνδρῆδα, quia ex viro sumpta erat; post lapsum expressamque cognoscendi molendique legem, dixisse *Chavah*, quia

Gen. III, *mater facta es omnium viventium.*

20.

Adeo ut immotum maneat, nullam subesse causam, cur vadimonium deferamus.

Exegetis.

§. XIX. Alia denique & Ἐπιμύθεα in apricum proferre cogor, quæ si non profint singula, multa juvant, adeoque ne credas, Benevole Lector, me nefas in studia committere, si Domitianam hanc quæstionem, quæ dubio caret, Saturninis & improbabilibus adstruere viderer asteriscis. *Nihil est tam incredibile*, ait Romuli nepotum eloquentissimus, *quod dicendo non fiat probabile, nihil tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione*; adeoque verissima Status nostri quæstio nullis adminiculis aut calamistris inuri desiderat, utpote solidissima Publicæ συζητήσεως subducta. Ut tamen
cum

cum Posthumo Cannas, Mitridathicumque bellum & perjuria Punici furoris, Syllas Marios, & Mutios, prius in partes vocem, quam de tribus capellis causam agam; ideo scriptoris Biblici ὑπερον ὑπερον haud tralatitiis probabo argumentis: Ne τὸν δὲ ἀπαμειβόμενον, quod nec ignorantia nocet, nec scientem juvat, ad nauseam repetitum ventoso curru ad scenam (nam efficacius, citius & ardentius natura mortalium culpat Satyrographis dieteriis quam mellitis verborum collaudet globulis) protulisse censear. Num comma nostrum xxviii. *capitis primi* Geneseos suo loco & adæquata serie in ipso Mosis autographo scriptum fuerit, doctioribus Dioscurorum vel Triumvirorum decisionibus modernos sanguinariæ liti obnifos ad τὸ ἐπέχδν reducam: Gen. i. §. 4. Lucem dicitur Deus creasse primo die, at §. 14. die quarto demum solem & Sydera, lucis omnis causas. fugi-

ὑπερον
ὑπερον
99r.

fugitiva & perturbata heic cerner poteris: ita & com. VIII. celebri benedictionis epiphonema diei secundo non accurate tribuitur, secus, *Et vidit Deum bonum esse* diei tertio adscribitur. Psalm. xxv est alphabeticus: at com. 2. non incipit à Beth, nec ullum à litera Vau, nisi quintum comma in duos dividatur versiculos, nec ullum à Koph, sed duo à Resch. Psalm. cxlv. itidem Alphabeticus, observante & inculcante Capello: at nullum comma incipit à litera Nun, quicquid tollenone & bolide molitur Felix Pratensis, ergo integer versiculus omissus, quem habent LXX. interpretes. Subactissimus Criticus Lud. Capellus, eodem pruritu ac Faberimus ille Faber, observat literas additas, omissas, mutatas, variarumque lectionum non decadas, sed centurias, circiter 30000, cum cuncti Codicis S. versus sint modo 23206. Capelli Sequaces Walthon ac Conrin-

Capellus
Expulit
elleboro
morbum,
bilemque
meraco.

Peccat in
excessu.

ingius, quibus succenturio Cele-
 rrimo Isacum Vossium, hiulcas
 uspensasque suggerunt lacunas,
 multa alia mutila latere sancte de-
 rant. Omnia hæc intricatissima pen-
 iculatus ad examen revocent Lin-
 guarum Orientalium Antesignani,
 cum nec millesima antisophistarum
 & θεολογικῶν pars à nævis purgare
 & genuino pumice emollire pote-
 rit,

*Nec nostrum est, inter eos tantas
 componere lites.*

Fallitur nihilominus gens pusionum
 vesticeps, & imæ altiorisque sortis
 Clerus, simplexque Davus pro aris
 & focus quasi contendens, se Codi-
 cem sacrum adco κατὰ πόδα probum,
 genuinum ac immaculatum, quam
 scripserit Moses, emolliverit Esdra,
 subegerint tractaverintque cæteri
 Spiritus S. amanuenses, possidere.
 Antoni gladios possent contemnerc
 Cacozeli ac Μυρόβρεχοι, si sic omnia
 æterna sineret insectorum grex luci-
 fugus:

*Ipsi Iudæi
 non diffi-
 centur an-
 tiquitus
 exemplaria
 fuisse cor-
 rupta &
 ab Esdra
 iterum
 correctæ.*

fugus: verum tinearum hæc epula
 variarum lectionum patinis ad nau-
 seam usque indies vellicandas & co-
 medendas propinant Critici ac Ci-
 meliarchæ.

*Quam multi tineas pascunt blat-
 tasque disert!*

*Et redimunt soli carmina docta
 coci!*

Debemur tabidæ morti, quæ & faxis
 & nominibus venit, nos nostraque.

*Vide ta-
 men Hut-
 ting. Thef.
 Phil. p
 117, 512.*

Si Orientalium linguarum periti
 ipsius Esdræ M. Stum, Bononiæ

*et Bullianus lesta
 sua oratio an-
 tiqua per est hinc.*

religiose hucusque in ipso Æterni-
 tatis gremio custoditum, & Juris-

periti Pandectas Florentiæ in Me-
 dico Ducis Etruriæ gazophylacio

(in quo captivus cum Heroibus con-
 catenatis ætatem agere vellem) af-
 servatas legerent & ad obrussam ac
 trutinam revocarent, viderent præ-
 judiciis vacui

--- *quid distent æra Lupinis.*

1 Corint.

XIII. §. 8.

Charitas & fides mansit, sed linguæ
 mutatæ, libri corrupti, Prophetæ

con-

conturbati, stylusque acerrime & adde Lib. IV. Esdræ c. XIV.
 estuose convulsus. Sub Seleucidis,
 Antiochi Epiphanis ætate, aliisque
 immanissimorum facinorum satelli-
 tibus, M. S. Librorum S. partem
 maximam flammis deletam constat:
 ideo ut Codex Masorethicus nitore
 suo fuerit spoliatus, qui tamen inte-
 ger differebat ab ipso Mosis & Pro-
 phetarum *αὐτογράφων*. Codices om-
 nes Scribarum erroribus, qui ut vo-
 ucrum plumæ ad viscatam adhære-
 re solent virgam, non tantum squal-
 ent, sed & variant nullis castigatio-
 nibus sanabiles. Variat Codex He-
 bræus & Occidentalis Bene Ascher
 & Bene Nephtali Orientalis. Edi-
 tio Bombergiana Josuæ cap. XXI-35. Exod. II, 22. lacuna juxta Latinos.
 omisit duos versiculos, quos habent
 Biblia Regia Plantini. In optima, Es. IX, 5. 6. Jer. XXIII, 6. Psal. XXII, 17. Ez. XIX, 5. corser ta- men Rom. x, 18.
 genuina, pura, perspicua ac polita
 probioris notæ editione quamplu-
 rima carpit notatque Capellus, ita
 ut quod multorum fugit impruden-
 tiam, unius hominis repperit so-
 lertia.

lertia. Quis denique licitaturis pro
Codice, Athiæ typis excuso, cujus
purpuræ pannum suum affuit Leu-
den, spondere audeat eum typothe-
tæ erratis nullis laborare. Nam præ-
cedentes editiones, ad quas sua Bi-
blia contulit Judæus, proculdubio
tot tantisque deturpata sunt lacunis
commatibus & punctis, ut si quis ea
& alia etiamnum in mendo cubantia
purgaret

Legant A-
pelle &
ad obruf-
sam revo-
cent 1 Cor.
XIII, 8.
& Matt.
v, 18.
mors iis
Apocal. c.
XXII, 18.

Cogeret pallere & toto vinum ne-
scire Decembri.

Quot enim errores commiserunt
actuarii, Scribæ, Amanuenses, li-
brarii, & typographi, quorum in-
cogitantia & infirmitate confusa
sunt multa, ut à malo pupa culinæ
jura liquoribus variis variegata. De-
turpata etiam videbit multa vir per-
spicax: ne difficiles rescindendi re-
formandique nugæ suppeditem,
conferto cap. VII. Nehemiæ cum
cap. II. Esdræ, quorum locis colla-
tis, invenies decem contrarios in iis cal-
calu-

Gen. 12. 8. VIII.

x. 12.

Exod. 11. 22.

Nat. XIV.

XIX. 5. XXI. 17.

Esa. IX. 6.

Jer. XXIII. 6.

Ezech. XXXIV. 6.

Osai. VIII. 14. Hof. IX. 12.

calculos in mendo cubare, quos nisi commissos Scribarum incuriâ dixeris, ἀόυσαι erunt: & hujus fursuris plura sunt, quæ ex asse à contradictione facta rectaque præstare nullus poterit Rabbi Gamaliel. 1 Chron. III, 6. numerantur bis Nogah & Eliphaz: vitiose ut liquet ex cap. v. 2 Samuelis. 1 Chron. I, 17. omituntur ista: *Filii autem Aram*, quæ habentur Gen. x, 23. 1 Reg. IV, 25. Salomonis præsepia 40000. at 2 Chron. IX, 25. tantum 4000. 1 Chron. I, 36. Timnah *filius* Eliphaz, cum fuerit ejus pellex. Gen. xxxvi, 12. In ipsius Esdræ, inculcante Capello, genealogia omittuntur sex auctoris generationes, quas ipse non omisit scriptor. Adeo ut Sacer Codex non tam correctorum audacia, emendatorumque temerario ausu, nebulonum impostorumque sacrilegio depravatus, quam actuariorum & typographorum ἀ-βλεψία & oscitantia mutilus sit:

ἐναυτίας-
φασών
medela.
circa Chronologia & Genealogia
lege Hæsi Voffi Scri-
pta cedon dignissima.

sic Gen.
XLVI, 27
cum Act.
VII.

Esd. VII, 3
1 Chron.
VI, 7.

Quin C
in N. T.
Luc. III, 36.

K quic.

quicquid ex *Φιλαυτία* perfidenter & temere nimis ad raucam usque ravim amice conspirantium clamite recutitorum grex,

*Quem sequitur custos angustæ ver-
nula capsæ.*

Quæ tamen errata nec scripturæ auctoritatem, nec fidem Doctorum labefactant. Ad populum equidem phaleras, cum palam mutire plebejo periculum & piaculum sit. Judæi,

L. II. e.
IX.

quos *Christianorum hostes* vocat Sotzomenus, in multis auctoribus Christi acta eraserunt. Luculentum istud de Sospitato nostro testimo-

Lib. XVII. c. 10. antiq. & L. VI, 3. & VII, 31. Josu mentio in Talmude Babil. Edit. Venetæ. crasa in Edit. Basilienfi. Ad Ann. XXXIV. n. 221.

nium, Josepho genuinum (inculcantibus Scaligero, Casaubono, Calvisio & S. Petito) illinere ausu fuere, quod facinus Patres apellis nunquam exprobrarunt, ita ut eorum ætate nimis tritum in omnibus

M. S. corruscans legebatur ab omnibus: Baronius nihilominus suppositores hujus facinoris reos postulat atque dejerat recutitos. Audax ta-

men

men istud sacrilegium defendit cum
 Salmasio dedolator dolosus Tana-
 quillus Faber, qui recte transverso
 calamo istud diluisse, & obelo trans-
 fixisse eos autumat: nimirum cum &
 ipse spongia & litura emendet, ra-
 tus pia fraude ab Eusebio obtrusum,
 & ut putatitium & suppositum fig-
 mentum, Josephi *Φεξιου* manifeste
 respuens, ab omnibus posse dijudi-
 cari ac agnosci. Verparum autem
 imposturas agminatim proferunt
 Justinus *contra Tryphonem Judæum*,
 Tertullianus *contra Judæos*, Augu-
 stinus *de altercatione Ecclesie &*
Synagoge & Oratione de quinque
hæresibus nec non ad Catechumenos,
 Chrysostomus *orationibus quinque*
adversus Judæos, Gregorius Nyssie-
 nus *de Trinitate contra Judæos*, Isi-
 dorus Hispalensis *contra nequitias*
Judæorum & Agobardus Episcopus
Lugdunensis de superstitionibus Ju-
dæorum. Gratias agamus Deo Opt.
 Max. quod Spiritus S. non totus re-

Faber te-
nebrio

P. I. E-

pist. 44.

plura de

Christo.

Sueton. in

Tiber. c.

31. Tertull.

Apol. c. 5.

Euseb. L.

II. c. 5.

Oros. L.

VII, 4.

apud Lam-

pridium

Alexan-

der Severus

& Hadri-

anus *contra*

col. ère. ad-

de Suid. ms

in voce

Ino 85.

Macrob.

L. I. c. 4.

Saturn.

Tacit. L. V.

c. 13. &

L. VI. c. 2.

Virgil. 4.

Ecel. Sy-

billina ob-

via.

Judæo-

rum im-

posturæ.

Marcio-

nitæ &

plura cor-

rumpere.

K 2

cesse-

ch. i/.

128 HADRIANI BEVERLANDI
cesserit à nobis, sed vigilaverit ut ea
quæ faciunt ad convincendos hære-
ticos, nostramque salutem obtinen-
dam, facta hucusque & tecta reser-
vaverit, festo profestoque die ea no-
bis colenda reliquerit. Quam facile
denique linguæ genium suum ob-
puncta neglecta, & male locata va-
rias peperit versiones satis superque
constat ex Capelli *arcanis Puncta-
tionis*: quot quantaque σφάλματα
crudi interpretes, quibus lingua
istæ non erat vernacula, commise-
rint ex Avenarii regulis, quomodo
vox pro voce, & litera pro litera le-
gatur, conicere quisque valet. Li-
teræ sonus & pronuntiatio hodie-
na ob male punctata, Babylonicam
sapere videntur commixtionem.
*Rex David si revivisceret, ac in
hodiernis Judæorum Synagogis Psal-
mos legi aut cantari* (quos ad metra
Horatiana componere tentavit in
Lyra Davidis delirans senex, à Ca-
pello dudû enervatus & exhibitus)
audi-

audiret, sciscitaretur quânam lingua
 uterentur isti homines, ait Varronis
 & Photii avi nostri genuinus heres
 & filius Ifacus Vossius, hujus ætatis
 κεικωτάτ & celeberrimus, quorun-
 dam barbarie irritatus à Magnæ Bri-
 tanniæ Rege lautis honoratus sti-
 pendiiis. curent ingrati buccones
 ne exulantes Musas undequavorsum
 commigraturas invitent congiariis
 suis Liberalissimi Caroli, Ludovici,
 Cosmi, & magni Archipalatini At-
 lantis Atlantes, pariter ac Ferdinan-
 di, aliique æternitate digni Mæce-
 nates, solidissimi elegantiorum stu-
 diorum Antistites, omni obsequii
 gloria & honoris genere demeren-
 di, & ad aras suscipiendi. Denique
 versiones Bibliorum meliores variis
 in locis habent lectiones, quam ho-
 diernus Hebræus Codex. LXX. Senes
 tempore Ptolomæi Philadelphi, Æ-
 gypti Regis, Alexandria tersius
 M. S. habuere à Judæis, utpote tum
 archivis religiosis, post Esdram annis

*Confero
 Masium
 præf. in
 Josuam.
 Philo L.
 II. de vi-
 ta Moïse,
 Joseph.*

L. I. Clem.
Alex. L. I.
Strom. E-
piphan. de
pouderib.
Et mensu-
ris. nec non
Aristaum
Justin.
Nov. XLVI.

200. ante Christum ferme trecentis hinc eorum versione usi sunt Apostoli loquentes ad Græcos, Christiani & Profelyti nec non Judæi Hellenistæ, ut evincunt gemelli & paralleli loci. Non tamen ubique Act. VII, 43. *Babylonem*. LXX. interp. c. v, 27. Amos. *Damascum*. habuerunt etiam Codicem Hebræum à nostro diversum. Sic Marc. II, 26. *Α'βι'α'γ'α'ς* nunc i Sam. XXI, 1. *Achimelech*. LXX. Seniores *Abimelech*. Sic Ephes. c. v. ex Psalm. LXVIII. *dedit*: sic & Syriaca: Hebræa hodierna *accepisti*. Melior versio Prov. v, 16. *nec effundantur μή*. i Chron. XVIII, 6. omittuntur *præsidia*: nam sic 2 Sam. VIII, 6. i Chron. I, 34. probe *θαμνα ἢ ἡ παλλακή*. Pentateuchus Samaritanus differt & ab hodierno Hebræo codice. Gen. II, 2. *Perfecit Deus die septimo*: Samarit. *die sexto*: & sic LXX. nam eodem die non creavit & cessavit omnipotens. Exod. xx, 10. Ipsi tamen corrupe-
rant

De vitis
Samarit.
Hotting.
Anti-
Mor.
Capit.
L. III.
f. 20.

rant Deut xxvi 1, 5. apud Josephum. L. XIII.
c. 6. An-

Cum itaque ipse Autographus Co- tiq.

dex mendis turbatus sit, qui ergo

interpretationes & versiones probæ Inter-

forent? Chaldæus Paraphrastes, Sy- pretes

rus, Hierochontinus, Aquila, Sym- minime

machus, Theodotion variis lectio- Ἰερόνυμ-

nibus decepti male interpretati σοι adeo-

sunt. quas omnes versiones si ge- que nec

nuinas possideremus, non eo forent αὐτῶν ἑ-

authenticæ, sed solus maneret ma- τη Γε.

nebitque Codex Hebræus hodie-

rus, qui nullius laude crescit, & nul-

lius vituperatione minuitur, multis

parasangis dignitatis & auctoritatis

coeteris prævalens. LXX. interpretes

usi sunt exemplaribus Hebræis à

nostræ ætatis M. S. discrepantibus,

ita tamen ut propterea Septuaginta-

Viralem versionem sinistra opinio-

ne Hebræo codici hodierno tan-

quam probiorem melioremque op-

ponere nulla ratio moveat. Ipsi e-

nim LXX. quoad literas, vocales at-

que periodos male interpretati sunt.

K 4

Fuit

Fuit aliquando probæ notæ, non tamen auctoritatis. tractu temporis injuriæ temporum, & impostura Judæorum post Christum Ptolomæi codex ante XIX. secula factus, æque obnoxius fuit ac Ciceronis, Petronii aliorumque scripta, carie etiamnum squalentia, & quasi sepiarum atramento contorta & confragosa. Versio hæc ab Herode postea procurata, & à Luciano Martyre An. CCXII. emendata, per sequentes annorum Olympiadas deformata prodiit.

Gen. XXXI, 7. δέκα μινῶν decem minis, fecit Scriba ἀμινῶν agnos. Mich. V, 6. ex ῥάνιες guttulæ super herbam, fecit amanuensis ἀρες agni super gramen. Jud. XIV, 8. ex cada- vere leonis. LXX. ex ore pro σῶμα scripserunt εἶμα. Psalm. CIV. Ἀλλη- λυία posuerunt in principio psalmi sequentis. Psal. LXXXVIII, II. Jes. XXVI, 14. num mortui (gigantes infernales resurgent Jes. XIV, 9.) resurgent. LXX. ἢ ἰατρῶν. Medici non resur-

*Euseb. l. 14.
c. 10. Hist. Eccl. &
Origen. Hom. XII in
Jerem.
Hieron. Ep. 114.
Aug. c. 5.
Chrysost. Hom. V. Matth.*

*Iust. Mar-
tyr. Dial.
cum Try-
phone.
Ἀντιλο-
για ἐν
ταῖς LXX.
καὶ τῆ
ἀρῆς-
πικῆ.
Ut Gen.
VIII, 5. E-
sa. XXXVII,
21.
Ita Psal.
CVI. cum
pr. CVII.
Consule
præter
Scriptores
obvius Do-
ctiss. Vffe-
riam Ca-
pell. L. IV.
14. &*

resurgent die novissimo. Esaiæ c.

CXXVII, 21. Καὶ σὺν ἡμέρας εἰς ὑψ

ὄφθαλμὸς τὸν εἰς τὸ ἅγιον ἔισαγήλ.

Quod iisdem affirmative ponitur.

2 Reg. XIX, 21. Lolium, carduos,

appas atque tribulos extirpent D.

le Moyne, Blancardus, Gronovius

atque Berkelius. nam Leusdeno,

cui acies hebetior, in sarriendis saxu-

lis aqua hæret. In Libro Jobi multa

omiserunt, Estheræ haud pauca addi-

dere, adeo ut (ne verborum æstu

cucurbitas peponesque natare pro-

lixè probem) nunc & pessimam

duorum septuaginta Senum, videamus

versionem, quæ tantis sordet

vitiis, ut eorum numerum nec Ta-

rentinus Archytas,

Quem maris & terræ numeroque

carentis arenæ

mensorem dixere, suppeditare pos-

set. Non solum Ἐκκλησιολόγων Judæo-

rum Synedrium, sed & quicumque

interpretes ejusdem fursuris paleas

immiscuerunt. Ita Italica, Vulgata Hie-

K 5 rony-

Originem

Ep. ad Iul.

Afric. &

Chamieri

Panetra-

tias Ca-

tholicas.

Lib. XIII.

H. Vossij.

Grævig.

Colomesij.

ronymi, Hispanica, Diodati, Pagnini, Ariæ Montani, Osiandri, Mufsteri, Malvendæ, Castalionis, Jun & Tremellii, Piscatoris, Lutheri Genevensium, Strigeli, Baudart Buceri ac Revii nec non Walæi, & Maresii scitent nævis: nimirum cur non fuerint *ἑρότις*, sed homines quibus lingua haud erat vernacula quorum nonnullos Bileami asin promptitudine eloquii Hebræi vinceret, inter Latinos Pagnini translatio optime respondet Codici genuino. Castalio testatur *summo otio, prospera valetudine, & summa alacritate se elaborasse* interpretationem suam, hanc tamen *puerilem* vocat Alb. Gentilis, & auctorem *filium Satane* nuncupat Beza. Thuanus de eodem: *Impuras manus multorum judicio ad sacra tractanda attulit, cum à rebus ad tantum opus necessariis erat imparatissimus.* delicias tamen hujus interpretationis, multicoloribus verborum violis vernantis,

*Colonus
castigavit Gal-
licam.*

Sebastia-
nus Ca-
statio.

*Sinistre de
es judicat
& Sim-
on archanius
in Elog.
Gallor.
Lib. II.
ad An.
1563. L.
XXXVI.*

iantis, mellifluas quondam non re-
 puit Celeber. Buxtorfius. *Perſpi-*
ue, pure, eleganter & fideliter ex-
rimit, ait Celeb. Polus, & *magnas*
non raro difficultates versione sua fe-
liciter solvit. Nulla versio pluribus
 ordescit maculis, quam Vulgata,
 quæ post emendationes Clementis
 Octavi Pont. Max. & castigationes
 Erasmi & Isidori Clarii (plagiarii
 alias scelestissimi notante M. Polo)
 etiamnum sexcentis in locis solæcif-
 mis scatet. Hieronymi versio, quæ
 quondam omnium Judæorum * cal-
 culo optima, nunc æque adultera-
 ta, ac primi Hebræorum aut LXX.
 senum genuini Codices. Quod si
 miselli Sophistæ & Bardocuculli
 vertiginosi Baudartii & ejusdem so-
 ciorum Scabrosam interpretatio-
 nem erroribus vacuum dejerarent,
 eos ad Anticyram relegarem. Bel-
gicam versionem temerario ausu
 juxta Junii & Tremellii datam,
 Proceribus obtruserunt, qui eam
 non

Mida
Marsyæ
stridorens
asperum
libentius
audivit,
quam A-
pollinis
dulciorens
strepitum.

A. 1592.

Bellarmin.
L. II. c. 2.
V. D. leg-
foles Sixt.
Amam.
** August.*
L. xv. c.
13. de
C. D.

non pro authentico textu sed pro
optima versione haberi persuaderi
non jubent nec sanciant eam He-
bræo anteferendam, alias Pontifici
vespertilionibus deteriores forent
si hanc pro authentico legi edictum
cavissent. Tridentini concilii phal-
langes tunicam molestam minantur.

Aliis a-
u.
„Vulgata editio in publicis lectioni-
bus, disputationibus, expositionibus
„ & prædicationibus pro authentico
„ habeatur.

--- nugæ. non si quid turbid.

Roma

Elevet accedas : examem te im-
probum in illa

Expendas Trutina : nec te quasi-
veris extra.

Balaus. Cui tamen codici citra testimonium
Ecclesiæ, non magis credendum ju-
bet Jesuita Balæus, quam Tito Li-
vio, Æsopi fabulis aut Alcorano.
Quapropter vel latum unguem à
Vulgata secedere summam religio-
nem ducunt tresses isti Agasones.
inter

inter Reformatos stipites meri, De-
 clamatores practici vitilitigatores
 que extemporanei Belgicam ver-
 sionem genuinam & probe versam,
 ex mente hominum scotomate per-
 cussorum, dejerant: interimque vel
 duo vel nemo, nemo saltem quoad
 $\Phi\epsilon\acute{\alpha}\sigma\iota\nu\ \mu\grave{\iota}$ aut $\chi\epsilon\upsilon$ asserere audet,
 Sanctæ linguæ claves possidet. Si $\tau\epsilon-$
 $\tau\sigma\alpha\chi\acute{\alpha}\mu\mu\alpha\lambda\omicron\nu$ nomen rogas quomo-
 do legatur, respondent cum Galati-
 no Jehovistæ *Jehovah*, contra in-
 culpatam omnium seculorum con-
 suetudinem, cum ubique fere *Adonai*
 vel *Elohim* legendum sit. Ita Judæis
 sub æternæ condemnationis pœna
 interdicebatur hoc nomen usurpare,
 non ob sanctioris genii naturam,
 verum ob scandalum quo Deum af-
 ficerent hoc Jocosi ritus nomine:
 Utque Theologiæ arcana altius cal-
 lere viderentur Coccejum loquun-
 tur perque ejus verba jurant ut filio-
 rum lucis umbraculis insigniti, gres-
 sum superbiorem glomerarent, in-
 terim

Consule
 Capelli O-
 rationem
 de SS. Deo
 nomine Te-
 tragram-
 mato, ac
 genuinæ
 ejus pro-
 nunciatio-
 ne.
 Drusium
 contra
 Fullerton.

se in Thalm
 de
 /a.

terim altis obruti tenebris gregis caprum serviliter cæco brutalique ductu sequuntur. Ut antecedentes I. C. Junium & Tremellium Dioscuros (quos plurimum æstimandos & in primis interpretum subselliis collocandos monet M. Polus, Grotium labores Junii non spernendos asserit quem tamen non secutus, nullumque ab Apostolorum temporibus hæctenu. parem Theologum ullum vidisse seculum Veronensis Dynasta intrepide testatur) utpote homines adeoque per incogitantiam crebro hallucinatos secuti sunt, ita neoterici πρὸς τὸ φέρει novaturientium fatidicorum Patriarchæ vestigia premunt, & tanquam ad inviolabile asylum, perniciofa ambitione & procaci fastuosoque fascino dementati, confugiunt. Ex unius scriptis veritatem sine examine investigare & amplecti, factionis & dementiæ est. Multi crimin negligunt, & febre Attica perciti, ossa atque pelles misera macie de-

Ad.
xvii, ii.
Legant
præter ob-
vios. Bur-
manni
præf. over
de Wet &
Momma
famigra-
tissimi jam
cū d'ysioris
Præf. Æ-
con. Pa-
triarch.

leturpata ructant, dum (monet
 enim Maresius *ut talia proferant*, Dantur
conciones
ad Clerum
& ad A-
pulie in-
colae.
uae indocti capiunt, & quo docti ca-
riantur: nec suam invidemus Cy-
 prio bovi merendam, ita ut & aci-
 denserem suum papavere & sesamo
 conditum habeant Apicii Nomen-
 anorique) meræ praxi agglutinan-
 tur ut lanæ pix atra, & sic per vitam
 ænium esse aut fame saginari de-
 bent. A cunis ultra semitam sapiunt En quo
discrimina
fratres
Perduxit
miseros.
 nodo, tandem suffeni, præjudiciis
 que occæcati umbone defendunt,
 familias dissentientes, hi larem Voë-
 cii, Præcisistarum Antesignani, hi
 domum Cocceji tenellorum nutri-
 culæ vatum protegentes, interim
 Bileami Asinâ indoctiores, cruda
 studia in Ecclesiam propellunt,
 scanduntque invidiosum, & peri-
 culosum sublimeque fastigium, quod
 necdum meruere *δημογόργωνες*.

*Fronte sub adversa gradibus sub-
lime tribunal*

*Tollitur Antistes, prædicat unde
Deum. Au-*

Authenticum codicem dum tractant, expositiones humaniores negligunt, belgicamque versionem per usum authenticam reddunt, et tumido fastu anteferunt Hebræi Codici, quem αἰθενικώτερον Hag inter bellorum exuvias, curiæ trophæa, asservari anhelent. Hæc innoxia libertate dicta sunt, nec enim existimationis nostræ periculum veritatem, quæ odium parere solet infucatam proferre audeo. De Plagiatorum furtis, Sectariorumque inerudita cœcitate, antiquis novisque conjecturis pariter ac scriptis quæ indices luci exponuntur, ne stulta clementia videretur chartis parcere,

*Legant si-
bique ap-
plicent
Hof. 1v,
6. 7. 8.*

*Quantaque diversæ producant
agmina sectæ*

Sigillatim in Propylæo *Libri prim.
de Prost. Veter.* Nec enim πνευματο-
φόρος θεαριζέειν constitui, verum in
libera patria (ipsi enim Pontifices
aliique in interpretatione Vulgata
vitia

vitia nœniasque tollere conati fuere) pede libero in Republicæ & Eccle-
 siæ emolumentum quædam monere, nullum piaculum aut religionem
 existimo. Nec deploratissima nunc Seldenus
castigat
subinde
Angl.
Version.
in Lib. de
Synedrii
 sunt tempora, ut nec dicere cuiquam
 liceat, quod sentiat, nec sentire quod
 debeat. Si Hierophanta vel Μυσά-
 γωγος essem, multa ἐνὸς Θεῶ suppedi-
 tare possem, ast nunc Hemi-Theolo-
 gus circa τὸ ἀμβώνα luctator. Utinam
 ipsi probe docteq̃ue interpretatio-
 nem hanc ~~deprexam~~ gemina darent. Ve-
 rum proh seculum! *Quis cæcus est* Es. XLII,
19.
*hodie nisi servus Domini. Ubi sa-
 piens! ubi scriba! nonne infatuavit
 Deus sapientiam hujus mundi? Aste-* I Cor.
II, 19.
risci notis multa notavit Six. Ama-
*ma, & inter alios, qui mihi nunc ad
 manus est, succenturiatur Φιλαλη-*
Ἰεσαῖ Ⓞ Burmannus. Gen. I. com. 30. Cap. I.
over de
Wet.
Maer alle gedierte, &c. heb ick al 't
groen kruyt tot spijse gegeven. sic le-
gendum monet. En alle gedierte, &c. S. 29. Gen.
IX, 3. Ps.
CIV, 14.
met al 't groen kruyt (heb ick u lieden S. 29. 30.

L

gege-

gegeven) tot spijse. Deus enim oler.
 non brutis, sed hominibus concessit
 his herbas, illis gramen. Eadem pro
 culdubio seductrice chorda oberra
 vit, falsoque tibicine nisus fuit Cur
 cellæus. longe plures nænias & πα
 ρεγχαδρήματα hujus fursuris in priva
 tis collegiis monuit vir doctus, Pa
 tresque C. hallucinatos & cœspitasse
 sæpissime in cathedra cothurnata
 probavit, sicut auritus propriis
 hausi auribus. In templo autem ea
 monere & movere religio foret,
 nam popello si hæc revelares, sine
 fruge necessaria, & forsan non sine
 damnosa consequentia, malum bene
 positum removeres. aliquot abhinc
 annis ter & sæpius è Viro fami
 geratissimo, librorum gurgite, qui
 digitis & aure callet legitimum ver
 borum sonum, cui dedit

Lev. xix,
 14. Ante
 cæcum non
 ponet ef
 fendicu
 larii.

--- Centum Deus ora sonantia
 linguis
 Ingeniumque capax totumque He
 liconæ.

multa

nulta palimpsestis annotavi, cui
 indagatori *κελευτάτω* Sagacissimo,
 & Aristarcho literatissimo ut acce-
 lam nulla repugnat ratio. Nec jam
 glossemata, quæ lacinia instar ad
 purpuram, & noenia ad grave car-
 nen suspexere, nec Orthographiæ
 noevos suppeditabo (*διποραφίας*
 zanasque lectiones ne sedulo inqui-
 rem, admonet exigua vitæ mortaliū
 portio, & non intellecta obrepens
 enectus) verum ne *Rhodum hic, hic*
 & *Saltum* clamitet bardocucullus,
 vola & vestigio probabo, nodosque
 multos in breviorē mittam gy-
 rum, ut è fimbria de textu judicare
 possis. fursuris gerras non mordaci
 vero radam, sed transverso stylo no-
 tam culpæ illinam, dum interpretes,
 qui se ultro obtulere, peritiamque
 linguæ sanctæ professi sunt, interim-
 que rei, extra ingenii sui vim sitæ,
 immiscuere, culpâ carere nequeant.

Non quæ
 stio de lana
 caprina
 sed verba
 & voces
 Criticorum
 Edilibus
 relicta
 sunt.

Proble-
 mata do-
 ctorum
 συζητήσεως
 subjecta,
 unice colli-
 mantia, ut
 majori ap-
 paratu ad
 Philologica
 se ornent
 sacris de-
 voti.

A. 1618.
 incepta a
 impressa
 1637.
 Ljda.

Gen. 11, 3. *om te volmaken.* corrige
door het te volmaken. faciendo non

L 2 ad fa-

ad faciendum: id est faciens creavit

*Male &
hic Pagni-
nus.*c. 11, 5. daer en was geen mensch ge-
weest. dele geweest. c. 11, 6. mae
een damp was opgegaen. lege nocht
daer en was geen damp opgegaen
eiusdem furfuris innumera. c. 11, 7
hadde geformeert. lege ende do*Doen lege
nimis copu-
: sy kroopen
eel euden an
andren.*schiep. c. 111, 6 ad arborem nostran
paulo accuratius. jae een boom di
begeerlijck was om verstandigh t
maken. ad dandum intellectum. pel
sime. Nec enim. Urim & Thummin*Revertit &
hic Pagnus.*instar in Ephod Aaronis aspiciente
doctiores reddebat. melius Pagni-
nus: ad intelligendum. Syriaca &
Vulgata, aspectu delectabile. & Vata-
blus cum Stephano, Vox Hebraea
LEHASKIL hoc loco potius significat
contemplari, debetque sic verti, ad
contemplandum desiderabilis. melius*Ubi tamen
male Ju-
nius cru-
dit.*Ps. xxxvi. §. iv. bylaet nae te verstaen
Chald. Onkelos. Et vidit mulier
quod bona esset ad vescendum & quod
salutifera esset oculis & delectabilis
arbor ad intuendum in eam. Gen.

IV, 7.

IV, 7. *verhooginge lege. vergevinge.* Multa in
c XXXII.
ibidem. ghy sult over hem heerschen. c XXXIII.
lege. by heerst. Num. XIX, 15. Deutr. oock
 alle open gereetschap, daer geen deck-
 sel op gebonden is. quæ sodes inter-
 pretatio! corrige. Oock alle vat daer
 geen overstelpent decksel op is. Ita
 Onkelos: pocula enim & pyxides
 differunt ab ollis. febriculosæ eru-
 ditionis commata sine fine. Deutr.
 XXXII, 5. totum turbatum est. lege.
*is by hem bederven? neen. sijner kin-
 deren is de faute.* ita versio Hispani-
 ca Kimchi. Deutr. XXXIII, 3. *sy
 sullen in het midden tusschen uwe
 voeten geset werden. lege. ghy bent
 in 't midden van haer doorgegaen.* Non tam
ad Ari-
stophanis
quam ad
Clementis
dudibrata
Lucernam.
*ibid. com. 4. involvatur hoc comma
 parenthesi. alias Moses videretur
 fuisse Rex in Jeschurun. quod ta-
 men in notulis affirmant interpre-
 tes, Mosique applicant. o vertigi-
 nem! Moses nunquam fuit Rex,
 sed Deus fuit Rex ejus populi. com.
 6. ejusd. capitis van getale. lege. on-
 L 3 telbaer.* Zeph. III,
15.

*telbaer. ibid. com. 19. sullen roepen
lege. de roepen. cuncta juxta Junium
& Tremellium, doctius autem Pa
gninus. Job. XIX, 27. mijne nieren
verlangen. lege. schoon mijne nieren
vergaen in mijn schoot. Psal. LVIII, 4
vervreemt. melius ad genium nostra
linguae verbastert. verum hujus com
matis sexcenta. ἀλλὰ ὃ ἐκαστα συ
ζέουσι οὐκ ἔχουσιν. Nudius septi
mus intempestiva sapientia in cir
culis Græculus mihi cerebrum ex
cutiebat, dum pro aris & focis pro
pugnabat ob famem sedandam fu
rari haud fuisse vetitum. idque ex
cap. VI. com. 30. Proverb. adstruere
nitebatur.*

*Obstupere silentes
Conversique oculos inter se atque
ora tenebant.*

*Furto
gaudium
famelico
gutturi
creare in
foro poli
& soli
vetitum.*

*verba textus sic se habent. men doct.
Merceri opinionem secuti. verum
enim vero obstat ratio naturalis, fo
rumque poli, in quo scelera mente
metiuntur, animo & furtum com
mit-*

mittitur, sed & cap. 11. §. 26. Jeremix, jus fasque omnium morationum gentium repugnat. Lege itaque *doet men?* hominibus perpetua egestate fordescentibus mors equidem solatium, & vita supplicium; nihilominus Respublica neminem fame animam agere finet, nec in ulla Christianorum urbe auditur scelestissima senis avari vox apud Comicum,

Πάρεχε
ως εν
παρόδῳ
pro charta
angustia

De mendico male meretur, qui ei dat, quod edat:

Nam & illud, quod dat, perdit: & illi producit vitam ad miseriam.

Cant. IV, 1. gras afscheeren. lege. die van Ghilhad afblincken. Pagninus quæ aspiciunt de monte: id est nitent & fulgent. Ezech. VIII, 17. wyrancken. lege. stanck. crepitum. Pagninus mittunt fætores ad nares suas. c. XVII, 5. met groote voorzichtigheyt. Quin imo maxima imprudentia ipsimet P. C. hallucinati sunt. lege: *hy plantede het als een willigen-*

L 4

boom

Arias Montanus. Plura movere possem, ne tamen hæc dissertatio digressionibus tumescat, parcam iis; ita tamen ut immota Triumvirorum vel saltem Dioscurorum, sententia facta que maneat, Codicem Hebræum (integrum licet) turbatum, omnesque interpretationes vitis squallere. Concludimus itaque benedictionem *Crescite & multiplicamini*, quod palmarium & Achilleum in nos vibrari posset telum, fugitivo loco per incogitantiam Scribarum secundorum vel sequentium esse insertum.

*Questionis
cardo.*

§. xx. Tandem subiit mirari, quid parentes omnium primi crepundiis suis fecissent, si nullus earum fuisset usus in innocentia integritatisque statu. Verum enim vero, sepositis Prædestinationis & liberi arbitrii arcanis, nonne potuisset Deus totum hominum genus ex terra procreasse, ut ab iis sicut Angelis tantum glorificaretur. Seraphini & Cherubini, cum humanam assumpse-
rant

rant naturam, etiam hisce membris præditi dicuntur, dum *pedes, indecoras corporis partes*, id est, pudenda & obscœna, ut apud Martialem, alis leguntur velasse, qua forma & nobis depictos exhibet Villalpandus. Potuisset & Deus concubitus immaculatum iis permisisse, ut salva mentis animique virginitate fecissent & peperissent. Nec tamen omnis scrupulus videtur sublatus, ubi legimus Evam cœpisse fructum, eumque *comedisse & dedisse* viro. Sed quis adeo in sacris literis peregrinus hospes, qui ignorat prætextata ac nupta verba per *ἄφημισμὸν* exprimi. Dare est verbum ex intima Elephantidis cella. Vir concubitus dicitur *dare* apud Mosen, ut apud Paulum mulier *retinere*. Prostibula titulis suis inscribebant *Hebu Kalôn!* clamabantque *date ignominiam* apud Hoseam: *quod pudor vetat eloqui* ait Chaldæus. Acutus Epigrammatum scriptor mirifice ludit in hac voce.

I Cor. XII,
23. *Jes.*

VII, 20.
Ef. VI, 2.

Ezech. XVI,
25. *Mart.*

L. X. Ep. 81.

Gen. III,
6.

L. I. c. 5.
de Prost.
Veter.

Num. V,
20. *Rom.*
IX, 10.

Hof. IV,
18.

L. II, 25.
49, 56.

de

L. III,

89. L.

XVII, 74.

de Galli cujusdam uxore, quæ solebat & mercedem & corpus *dare*. de Galla deformi, quæ sui copiam *dabat*, sed non mercedem, & de Phylide se duobus *daturam* promittere, de Cœlia Batavis Cattisve notæ quæ inclinata quadrupes quatuor pluresque cujusque nationis admitteret equites.

L. VII, 29.

L. IX, 32.

L. X, 81.

*Das Cattis, das Germanis, da
Cœlia Dacis,
Nec Cilicum spernis, Cappado-
cumque thoros.*

Et alibi.

L. XI, 105.

*Pædicare negas? dabat hoc Cor-
nelia Graccho.*

Observat & hanc vocem amorum
Pædagogus

*Quæ dant, quæque negant, gau-
dent tamen esse rogatæ.*

e. VIII.

Ita apud Propertium *nox data*. Pe-
tronio *pænas dare*. adde Ciceronis
effatum de Cæsaris pudicitia in con-
tubernio Nicomedis apud Tran-
quillum. Martialis memoratus

--- 11076

---- non solet illa

Accipere omnino : quid solet ergo ?
dare.

Apud Arbitrum nihilominus dandi
verbo respondet accipere. Vetui
quemquam in hoc diversorio hodie
admitti, ut remedium tertianæ sine
interpellatione à vobis acciperem.

Ita edere, comedere, devorare, man-
ducare de Re Venerea passim apud

Latinos, quæ in unum coadunarunt
Val. Acidalius, Doussa ac Gruterus.

apud Hebræos & comedere pro ad-
ulterari. Prov. c. xx. §. 17. & c. xxx.

§. 20. Ita & panis (ut hic fructus)
occultus pro Venere furtiva

in illis,
luna alio

εξουδογ

Prov. 18,
17.

Ut nec dent oscula rapti sonum. X

Ut autem frui κατὰ χρηστικῶς de A-
Φροδιτης arcanis, ita & fructus pro

uteri liberis ipsaque delectationis
patratione & περιελίξιν sumuntur.

aliaque innumera, quorum catalo-
gum texere supersedeo. Fastidium

præstat enim quod satiat. de argu-
mentis in aciem ordine eductis satis

super-

De hinc hinc ...

Psal.
CXXXII.
§. II. G
CXXXVII.
§. 3. Thy.
II, 20.
Luce. 1, 42.

154 HADRIANI BEVERLANDI
superque actum judico, ita ut arbitriis & cerebrosis sciens parcat additamentis,

Ne te forte meæ gravis urat sarcinachartæ.

Argumentorum verissimorum radios non tantum trans vela & tectoria emicare emissitiis bene vasati videbunt oculis, sed & præjudiciorum velo & fascino dementati, vitæ curriculum non indiligenter multotiesque pensitantes observabunt, quo ingeniti sceleris pruritu magis miselli homunciones catervatim incitemur, ita ut confidam problematis nostri causas, non παρεγχερήματα nec τεχνάσματα sine ratiocinio & fundamine à me prolata exhibituros, imo quotquot verum didicere & sentire & loqui mihi accessuros facile fidem habeam: nasutis cothurnatæque cathedræ Præsulibus, prout sub acumen styli veniebant, hæc promulsidaria in anticænum ex puteo Democriti deprompsi. sollicita

ita nihilominus Dupondiorum ob-
 tupidorum fæx, quos fricti ciceris
 & nucis & scrutorum emptoribus
 omparare soleo, ogganniet & con-
 ussam per urbem clamitabit, ali-
 quid ex Africa monstri: verum nec
 umen cœco, nec sermonem surdo
 nec sapientiam bruto propinare
 onstitui. Me tantum raris & qui-
 lem Atticis juvat auribus placere
 & probari. Nunquam animum in-
 luxi populari auræ placere, nove-
 am enim probrosam esse Majesta-
 em, quæ se populi erroribus tuetur,
 ooveram funestum dirumque mul-
 is fuisse populi favorem, quem fa-
 alem ingeniorum scabiem nuncu-
 pare soleo. Amaricum fugitat &
 unguentum porcus: nam setigeris
 uibus acre venenum est. Plura ha-
 oemus in pasceolo, residuaque alia
 n penu, verum

*Ex Curcu-
 lione Ele-
 phantem
 faciunt*

*Asinari
 nepotes, &
 Mastiges,
 quos abire
 morbone-
 am jubet.*

*Non im-
 perari ego-
 met mihi,
 Omnia
 assentari.*

*Imbecillia
 se ladi
 putant se
 tangantur.*

Qui bene latuit, bene vixit.

Armenta irritare stultorum est, cum
 per impetum cornu feriant, & gra-
 vissi-

*Perisipel-
lem esse
causam
hominem
pectus cui
sapi.*

vissimos esse morsus irritatæ necessi-
tatis ipsosmet Issacharos,

*Curva quibus pullum subnectit
bula vestem*

haud latet. Pharisaicum palliatum
mendicabulorum supercilium
non pluris facio, quam muscarum
murmur elephas. Plerique mortales
ad judicandum justo pollent ju-
dicio, verum ad dilanianda aliorum
scripta omnibus ardet animus. Non
possum non præterire insignem osci-
tantium quorundam stuporem, qui
Literaturam, in jure Antiquitates
Jus Publicum Politicamque, aliaque
humaniora, tanquam studia infræ
pecuniam detrusa, negligunt, in
eorumque cultores atram evomunt
loliginem. proh pudor! vos Me-
dusæ capita *date alienis recreationi-
bus veniam, ut & vestris impetrari
possitis.* Maxima Studiorum par-
amoenitates quærimus, his tamen
magna vitæ pars elabatur male agen-
tibus, maxima nihil agentibus, tota
aliuc

liud agentibus. Aurigandi studio
 letinentur & majoribus impensis
 quos canesque suos erudiri, Mega-
 ensium more, cupiunt quam semet.
 ybaritarum cacoëthe perciti bona
 lant præsepibus, rotatiles catastro-
 harum gyros pariter ac aleatorium
 lus satis calefaciunt forum. Com-
 ibonum collegia, crepitantium fri-
 illorum tesserarumque competitio-
 nes anteferunt exercitiis Academi-
 is.

*O Medici! mediam capitis pertun-
 dite venam!*

stimulantis hujus peccati urtica
 præcipue tetigit hosce Palladis Mi-
 nervæque nepotes. Armata Venus
 id Palladem apud Ausonium.

Titillatis
 quam sen-
 sum sex-
 tum vocat
 J. G. Va-
 ninus

---- *Quid me galeata laceffis?*

Dial. 48.
Studiosos

*Vincere si possum nuda, quid arma
 gerens?*

*vexat, quia
 calidissimi
 sunt &*

---- *Armatam tu me, temeraria,
 temnis*

*humidif-
 simi. ait.
 ibid. pag.*

*Quæ quo te vici tempore, nuda
 fui?*

219.

M

Can-

Cantant, saltant, ludunt, jubant
 quassant simulatam, quasi equi acti
 de praesepibus, ut tenerae Cypridi
 are litare possent. Scortillorum blan-
 ditibus irretiti, praeter propter vitam
 vivunt, nec domi nec militiae sunt
 horum cogitationes intra muros
 domos & templa grassantur, suban-
 do caligantes fenestras, cubilia te-
 etaque perrumpunt, idque ut pene
 soluto indomitam rabiem sedare
 valeant. Eunt huc, hinc illuc, &
 cum illuc ventum est, ire illinc lu-
 bet. Si domi sint, foris est animus.
 Si foris, animus domi est. Vagi
 certum haud tenentes praesepes
 confluunt ad Mimos, Sanniones,
 lymphatos denique & cerritos. Di-
 versorum pernicies macellique
 barathra ubi animam debent, vor-
 suramque solvunt, ad studia, quasi
 aeris alieni emplastra, se conferunt.
 Mox receptis cambiis,

*Anima
 magis est
 ubi amat,
 quam ubi
 animat.*

*Audentes forsque Venusque ju-
 vat.*

Tum

Cum omnes ferias, præter esuriales, observant, quæque puella iis facit ingenium. ex fessa in recententem ubinde transultant desultorii equam (vos D. Studiosi, pace προλυ-
των dixerim, ipsimet æqui estote iudices)

*Una contentum pudeat me vivere
amica*

*Hoc si crimen erit, crimen amo-
ris erit.*

Eja! euge! beate! Sed quis pudor aut metus aut legum reverentia! Sub mantelo religionis (cujus obtutu apud omnes gentes, & etiamnum apud quascunque sectas, nihil unquam vulgarius & impudicis destinationibus vellicandis tutius) venantur in templo puellas, ubi Venus vagari & Charites ministrari diceres. Dira ambitiosæ famis libidine agitati, per cancellos basia jactant, transeuntium virginum pedes diligenter & lente, Theorano mercatorum mangonum more, con-

M 2

fide-

150 HADRIANI BEVERLANDI
siderant, manum in obscœnum mo-
dum formatam porrigunt Nym-
phis, offerunt & notant domicellas
earumque latus digitis vellunt, pe-
demque pede tangunt. Cum eorum
caro mellifluo calore & rore fluit
tum tenero cum Amorum pœdago-
go opem implorant faucii:

*Tunc ego te cupiam dominæ teti-
gisse papillas,*

*Et levam tunicis inseruisse
manum.*

Ipsæque puellæ emissitiis è longin-
quo oculis annuunt, nutos confe-
runt loquaces, abduntque blanda
verba notis, melle lepore & sale
compositis, quasi in foro pila ludens
datatim dat se, alii adnutat, alienum
tenet, aliique pervellit pedem, quas
furtivas loquacis vultus notas docet
Naso.

*Verba superciliis sine voce loquen-
tia dicam,*

*Verba leges digitis, verba nota-
ta mero.*

Flexæ

*ububaja,
atablera.*

Flexæ harum comæ recreant juvenum animos, corruscanti rore rigantes genæ tentos reddunt aspectores. Quibusne densim singultibus, delicata graduum moderatioe glomerantes, intra pectoris laterem effantur gannientis Vestalis effatum?

Felices nuptæ! moriar nisi nubere dulce est.

In hunc enim, unice loquacis vultus & oculorum tremulorum, quasi priapulibus victitantium, aviditas finem collimat, ut sponsalia de *Futuro* contrahantur. Quæ cum parcos Dei cultores & infrequentes haud lateant, nihilominus Asurii onagri, Cybelis alumni, & Sileni ephippia, larvæ umbratiles, nocturni lemures, cum Timone ringuntur intra orchestram, meque conviciis dilacerant, quod prætextatis (O stipites! sunt verba *necessitatis* scapham scapham, ligonem ligonem Romana simplicitas vocare solet.

M 3

& de.

152 HADRIANI BEVERLANDI
& debet) falaces eorum nequitia
execratus fuerim dictis.

*Scimus inurbanum lepedo seponere
dicto.*

Dum æmulari ipsis haud liceat au-
datum est, invident, nullique par-
cunt quam sibi, meque præcipue
portentis mendaciorum nugis lesè-
re. Plures interim inveni patronos,
quam Thebæ portas. Et cum homo
ebriatus somno sanari soleat, nonne
rabiam & phreniticum furorem
æquo tollerem animo, cum male-
dicta oratione vulnerari vix soleam,
latratusque minorum catellorum
securus exaudiam. *Cum pare con-
tendere anceps est, cum superiore fu-
riosum, cum inferiore sordidum, ad-
eoque perferendum & obdurandum.*
Quicquid hisce Lucanicis dixeris,
oleum & operam perdes. Pace
vestra liceat dixisse, *laves me*
(ait Apuleji Asinus) *licet & co-
mas, novi ego quæ sit mater mea.*
Nam è carceribus dimissi cothur-
nata

ata per Academiae pulpita levi
 occo, tanquam canes è Nilo biben-
 es, currunt & abeunt. Ne tamen
 ad Agnatos gentilesque essent redu-
 cendi, non tantum ad imi, sed nul-
 ius subsellii bidental delabuntur
 xionis hi nepotuli: Tandem ad
 nadidas tabernas & fumificas in
 culinas migrant, obscœnasque per
 vitam humili sermone compota-
 iunculas frequentantur.

*Vescatur Siliquis, fruges qui sper-
 nit opimos.*

Nulla virtute à vitiis redempti ex-
 ramuranea adeunt receptacula, ut
 ibidem cum Ambubajis, bustuariis,
 Schoeniculis, cetariis, olitoriis &
 diobolaribus, quibus nec cophinus,
 cimex, lodix, aut nudi grabati su-
 perest sponda, socio motu lumbos
 movere possent. hi sunt, qui me bi-
 sulca occidunt lingua. Nec enim
 ipse eos pipulo defero; verum ipsi-
 met udis labellis in sceleribus glo-
 riantur cum Procuro.

--- Alea

----- *Alea turpis**Turpe & adulterium mediocribus
hæc eadem illi**Omnia cum faciunt, hilares niti-
dique vocantur.*

Dantur nihilominus præter Peribomios hos Æmilii Scauri, Encolpi & Catones, qui plebejæ Veneris vocabulis acerbas aures imbui detestantur, & interim eorum virtutes mero incalescunt, vel clanculum tota luce inter foemineas cathedras segniter torpescunt, & in earum gratiam genua prensant, patiuntur se soleâ rubra objurgari, titionibusque pingi, & longa fuligine perfricari sic se totos penicillo, Satyrio tincto, opprimi. Quoties in cymba à Veneris nepotulo, vel extra eam ab Helciario mentio fit de usu formosarum, tam vehementer excandent Socratici cinœdi, ficti Scauri, trepidi Stoicidæ, fucatæ Laroniæ, aliique hypocritæ, ut si quis eos intueatur, diceret aliquos ex Essenis, interim

Isaiah

im moribus probi, obscœne vivunt.
 Sed quid multis ingrata, eaque uni-
 cuique, cui emuncta tantisper naris,
 nec pepo plane pro corde fuerit,
 nota revolve. Pistrinum hoc Lug.^{Rapen-}
 lunense, & Hagiensis Sylva, parie-^{burgh.}
 ribus septa, furiosa Rivalium æmu-
 atione, & libidine opum populat^{nica}
~~e detritum~~, fatis superque docet,^{a/}
 raporum arva & rapinarum agros
 siciis esse ferruminandos.

*Namque eadem summis pariter
 minimisque libido est.*

*Nec melior pedibus silicem quæ
 conterit atrum*

*Quam quæ longorum vehitur cer-
 vice Syrorum.*

Quid ergo examina Juvenum & Va-
 tum, pavens quasi damula, extime-
 scerem? Quid itaque & Aristarchum
 aut Zoilum, κριώτερον Cynulcum aut
 Orbilium, Vallam aut Ithyphalli-
 cum Scioppium aut Robortellum
 vererer? Luctentur quicquid velint
 dementes. Facilius est *μωμῆσαι*
 N quam

quam μιμείδαι. Fateor & purpureum ostrum honestiorem aut turpiorem quemvis facere: verum enim vero, plerumque Vitellii & Caninii Galli & L. Bestiæ nascuntur Caligulam patronum, qui corruptis suffragiis vel ambitu evectur ad sublime Puteal, interque ipsorum Decurionum subsellia, cum Apulei asino, munera subeunt. O Domine libera me ab iis, qui unicum per vitam legere codicem, iisque me subduc judicibus, qui pede quam consilio proprio succenturiantur assessorum: tum nec Momum nec Mimum Heraclitum, aut Democritum, Argum aut Briarëum verebor, nec enim,

*Falsus honor juvat, aut mendax
infamia terret.*

Vos interim Initiati, dilecti, amici ac fautores quibus solis rationem otii mei reddere volui, (non ut decempedâ tumidum Antimachum aut Colophonium Didymum, sed
lineam

*Qui adeo
secors
fuit, ut
equum
suum Con-
sulem P.
R. desi-
gnaret a-
pud Tran-
quil.*

ineam xx. punctis coadunata, &
i velitis calcem sine arena, acetabu-
o metimini) utpote Deliaci pallida
ora uncasque execrantes manus,
non læva sed æqua cogitate mente,
ne hæc omnia, quæ *liquere* vix di-
ctis, sic *arbitrari*. Nolo enim
περὶ φρονεῖν παρ' ὁδοῦ φρονεῖν.

Πολλάκι καὶ κήπερ ὁ ἀνὴρ μάλα
καίροιο εἶπεν.

Explicit.

N 2

PIA

PIA MEDITATIO

Cum propria conscientia contra mundi illecebras Thessalarum Magarum fascinationibus venenosiores.

*Tu quis es,
Te ipsum
interroga,
nec conscientiam
neglige.*

Cum autem ingeniti huius morbi impetum ter quaterque revolvere, inopis sit, placidi autem nefas viri perpendere & nosce magna salutis nostræ sit portio; ideo flexo humi genu, meroque pedum à vitæ salutisque auctore flagitemus, ut occultum & imperscrutabile hoc peccatum declinandi mentem, ad cognitionem veritatis & propriæ confessioni testimonium intelligentem ducat. In faciem procidamus atque in terram prosterneamus, & geniculis per perpetuum vitæ Sabbathum,

P R E C E S:

pathum, adoramus Christum,
 ut mentem armatam doceat
 bellere mundi illecebras, utque
 divina regenerationis gratiâ in
 nobis miseris scintillas antiquæ
 eruginis suffocet Spiritus S. de-
 precamur. Cum Dominicum
 lætitiæ diem agimus Stationa-
 rii, erecto corpore & capite
 humiliter modesteque inclina-
 to puras manus explicemus,
 elevamus, & cum modestia &
 humilitate eas ad cœlos attol-
 lamus, nec sine reverentia ad
 Orientem & altaria irrumpa-
 mus, ne magis ad Divinæ iræ
 phiolas exacerbandas quam pla-
 candas in Proseuchis concurrisse
 videamur. Non autem cum

Augustino magis satiatam quam

N 3

ex-

P R E C E S.

extinctam petamus volupta-
 tem; sed cum D. Paulo, ut sti-
 mulos enervet, corpusque do-
 met, & ἀπόθεσιν ἔἀπέκδυσιν imper-
 riri dignetur perennis ille casti-
 tatis fons. Agedum ne cum
 Saule desperemus, sed cum
 Petro flentes veniam implore-
 mus: nec cum Caino è conspe-
 ctu Dei aufugiamus, sed pudore
 suffusi cum Magdalena post
Jesu (ad cujus personæ nobilif-
 simæ memoriam caput flecta-
 mus) Christi terga, judicem
 equidem, sed & patronum no-
 strum invocamus: denique cum
 Zachæo publicano ac Pruden-
 tio Clementi antea ctæ pro-
 tertvitatæ & petulantis lasciviæ
 pudeat pigeatque. commissa
 pia-

P R E C E S:

piacula nec in seram noctem
 differamus, verum de novo
 cum Jobo pactum cum oculis
 nostris ineamus, ne per diem
 incurramus in tenebras, & quo-
 tidianarum illecebrarum *παθή-
 ματα* tot *μαθήματα* consideremus.
 Ipsa turpis rei cupiditas pro
 actione damnetur, ne dum ad
 immunda properamus immun-
 di simus. hiantes oculos, ne in
 omnia luxuriæ vitia nos præci-
 pitent, claudamus. Curent se-
 dulo denique ~~puellæ~~ ne oculi
 aliorum per earum lumina pa-
 trantia, furtivos meditantiã a-
 mores, ad intima præcordia de-
 labantur. Quæ ut unicuique
 nostrum largiatur Verticor-
 dius Deus, propitius peto.

N 4

Cle-

cat. 6 le

P R E C E S.

Clementissime Pater, cum tuo beneficio in lucem sim editus, & pe te in hospitium hujus mundi intra verim, quaeso humiliter ubertin flens, ut fortuna salo quassus recumbam sub protectionis tuae tegmine securus. Da mihi intellectum, Ab pater, & scrutabor legem tuam, ut eam in intimis cordis penetrabilibus custodiam, ne intus adulter pernorescat. hoc peccatum, in quo conceptus, natus & adultus sum, ut suffoces flagito. nudus humi infans jacui, indigus omni vite auxilio, tu benigne Deus per misericordiam tuam hucusque me aura vesci voluisti, & à ventre matris meae dies auxisti meos. Largire mihi in hoc mobili transitorioque momento cor mundum, mentemque non alienae
pudi-

P R E C E S.

pudicitiae sollicitatricem, sed ornatricem meam. Negent malevoli me esse pudicum & falsis mordear opprobriis, tu interim sis maneatque inviolabile meum asylum ac turris, ut illibati floris larem sancte gubernem. Mens mea equidem tabida, pectus illuvie scabrum & ingenito peccato saginatum à facie irae tuae; Verum per satisfactionem castissimi filii tui, & sponsi nostri, & per Spiritus Sancti operationem sana me,

Molle meum levibus cor est violabile telis

crucifige itaque Castissime sponse pectus telis cupidineis haud inexpugnabile. Misericordiam tuam, Pater, deprecor, reminiscere sodes misericordiae tuae, delicta autem lubricae juventutis ne memineris,

N S mise-

P R E C E S.

*misericors Deus. Da ut etas dum
floreſcit, peccata ſeneſcant, cave-
am mihi ab hoc lubrico & fervido
juvenilis etatis gyro, nec fidam
caduco viridioris corporis flori, nec
vernanti ſanguini libido adhaereat.
Indue me cilicio, aſperge me byſſopo,
quo anima albeſcat. Orna me clypeo
contra Sathanam, carnem & mun-
dum, nec non Sirenum ſcopulos puel-
larumque offucias, ut victoriam
omnium maximam, hoc naturale
vitium domuiſſe, obtineam, utque
primum virtutum eſſe honorem ſe-
dulo perpendam, hoc vitium fu-
gere. Prochytaſ Suburra propo-
nam, mens laſciviae flabris intumeſ-
ſens detumeſcat. Intret poſtulatio in
conſpectum tuum, Deus, deprec-
tionem exaudi, flectant te vota mea.*

P R E C E S.

*hæc mihi faxis munera, Sancte Deus:
Me liberares ab odio, sodes, vatiniانو
Theologastrorum, quorum linguæ
acumen magis, quam acies gladii
formidanda, ab indoctis prævari-
catoribus, qui acuerunt linguas suas
sicut serpentes: execrandam quo-
rundam hypocrisis larvam ore ro-
tundo puraque manu detegam in
majorem nominis tui gloriam no-
straque salutis ædificationem: con-
tra & injustos judices Terentianos-
que Phormiones, qui sibi semitam non
sapiunt, & alteri monstrant viam
& leges præscribunt me protege, ne
in judicii loco impietas, & in justi-
tie tribunali iniquitas regnet. Vir-
tute irrumpam iniquitates, neque
extimescam faciem potentis, sem-
perque intelligam injustitiam esse ac-
quisi-*

P R E C E S.

quisitionem mortis, in quam sug-
gere mihi tela. Da iudicium
tuum Principi, & ejus filio justi-
tiam tuam, ut iudicet incorruptus,
comprimat corda felle & acerbis
aceto percita, studiisque humanio-
ribus faveat. Sis tu, omnipotens
Deus, clypeus in trucem hostem, ca-
lignine obsessum porrectus, injurias
mihi à loquacibus rabulis, vultu-
ribusque togatis, Sycophantisque vi-
bratas penes te ultorem deponam:
Tu satis idoneus patientiæ seque-
ster: si damnum infligatur restitu-
tor sis, si dolorem medicus per &
propter Paracletum nostrum Jesum
Christum.

Precamur sine intermissione &

F I N E.

OPI-

OPISTHOGRAPHUM,

In ima cera

ERRATA,

Me invito irrepta, complectens: quæ sic
verso stylo illinere, & liturâ emen-
dare poterit Lector.

Pag.	Errata.	corrigen- da.
Dedic.	tota orbe.	toto orbe.
Epist.	presbiteri	presbyteri.
Pag. 2.	glorificarentur alopecibus <i>vel simavis</i>	glorificarens. Lycificis.
3.	Epicarmus	Epicharmus Sículus.
6.	velle	velle.
8.	ὁ παῖδες Ἐπι	οἱ. παῖδας. Ἐπιτῆ.
10.	Been	Beri. ιατρῶν.
11.	ἀλατρεσίαν	ἀκατρεσίαν.
12.	religebant	religabant.
36.	lubricant <i>in quibusd.</i>	lubricat.
60.	massa	massa.
65.	<i>in margine</i> Fructricibus	Frictricibus.
72.	læva	lena.
91.	Leprosus	Leprosum.
117.	<i>bis</i> inuaserit, delendum itaque.	
126.	<i>in marg.</i> Jofu.	Jesu.
131.	Hierochoninus	Hierochontinus.
139.	<i>in marg.</i> frarres	Fratres.
148.	possent	possint.
152.	phreniticum	phreneticum.
153.	frequentantur	frequentant.
154.	pertrici excandent	perfricari. excandescunt.
149.	recententem	recentem,

Sed

Sed limites pro ratione æquoris papyraci
 figere cōgor, adeoque plura, quæ addi &
 mutari possent, monere plena interdicit libri
 margo. Initiati orandi vel exorandi mihi, ut
 tralatitii meminiscantur effati: *Omnium ha-*
bere memorium & in nullo aberrare non esse
mortalis constantiæ, sed infallibilis Divinitatis:
 qui si sphalmata mea, crudo ingenio protru-
 sa, amice commonefecerint, me gratum in-
 venient clientem: cum omnes mortales,
 immortalitate licet dignos, errasse sciam.
 Homines sumus, omnesque deceptionis gu-
 stamus latices: minutiora itaque candidi
 Lectoris humanitati commissa sunt. Stoli-
 dissimi syllabarum aucupes pariter ac morosi
 Cuminifectores, qui demersos ad quodcun-
 que rodent unguis caputque scalpent, sciant
 humanum esse errare, audiantque acuti Hi-
 spani patrocinium.

Non meus est error, nocuit Librarius illis.

F L A C C U S.

*Virtus repulsæ nescia sordidæ
 Intaminatis fulget honoribus
 Nec sumit aut ponit secures
 Arbitrio popularis auræ.*

F I N I S.